AHİR ZAMAN'I BEDİÜZZAMAN İLE ANLAMAK

Birinci baskı:Haziran 2005

GÜNEŞ
YAYINCILIK

Darülaceze Caddesi No: 9
Ekşioğlu İş Merkezi B Blok D: 5
Okmeydanı - İstanbul
Tel:(0212) 220 15 60

Baskı: Tavaslı Matbaacılık
Sanayi Cd. No:17 Yenibosna-İstanbul
Tel:(0 212) 451 31 32

İÇİNDEKİLER

Ahir Zamanda Gelecek Olan Hz. Mehdi Bir Şahsı Manevi Değildir

Peygamberimiz (sav) tarafından ahir zamanda gönderileceği müjdelenmiş olan, yeryüzündeki fitneleri ortadan kaldıracak, tüm dünyaya barış, adalet, bolluk, huzur, mutluluk ve refah getirecek çok mübarek ve değerli bir şahıs olan Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışı yüzyıllardır İslam ümmeti tarafından beklenen müjdeli bir olaydır. Nitekim rivayetlerde Hz. Mehdi'nin çıkış alameti olarak bildirilen olayların pek çoğunun ardı ardına gerçekleşmesi, bu zuhurun yakın olduğunun açık bir göstergesidir. Peygamber Efendimiz (sav)'in çok sayıdaki hadisinde, ismiyle, vasıflarıyla ve yapacağı işlerle ayrıntılı olarak tarif edilen Hz. Mehdi'nin geleceğine dair Kuran ayetlerinde de işari anlamlarda çeşitli müjdeler vardır. Tüm bu bilgiler dikkatlice incelendiğinde Mehdiyet konusunun tartışmaya yer bırakmayacak derecede kesinlik gösterdiği akıl ve vicdan sahibi her insan tarafından kolaylıkla anlaşılmaktadır.

Bediüzzaman Said Nursi'nin açıklamaları da, Kuran'da yer alan işaretler ve Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle aynı doğrultudadır. Ancak Bediüzzaman'ın eserlerinde kullandığı "şahsı manevi" kavramı konusundaki yanlış anlaşılma Hz. Mehdi için de söz konusudur. Rivayetlerden ve İslam alimlerinin izahlarından Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmayacağı, fiziksel özelliklerine, karakter ve ahlakına, nesebine kadar detaylı olarak tarif edilmiş mübarek bir şahıs olacağı, açık ve net bir biçimde anlaşılmaktadır. Ancak elbette ki Hz. Mehdi'nin de kendisinden önceki tüm elçiler gibi bir şahsı manevisi olacaktır. Hatta rivayetlerde bu şahsı manevinin bütün yeryüzünü kaplayacağı bildirilmiştir. Fakat Hz. Mehdi'nin kendisi de bizzat işin başında olacaktır. Dolayısıyla Hz. Mehdi'nin şahsı manevisi de ona tabi olanlarla birlikte başlarında imam olarak kendisidir.

Şahıs Ve Şahsı Manevi Bir Bütündür

Şahıs Ve Şahsı Manevi Ruh Ve Beden Gibidir

Bir şahıs olmadan onun şahsı manevisinden söz edebilmek mümkün değildir. Çünkü ikisi bir bütünü meydana getirir, adeta ruh ve beden gibidir. Birinin kabulü, diğerinin reddi olmaz.

Her peygamberin ve elçinin çevresinde onun maneviyatının tecellisi olan bir şahsı manevi oluşur. O elçiye tabi olan, onu örnek alan, onun tebliğini izleyenlerin oluşturduğu bir kitle ve hareket de, onun şahsı manevisini oluşturur.

Her mümin topluluğunun bir önderi olduğu, Kuran'da bildirilen Allah'ın bir adetullahıdır. Dolayısıyla Bediüzzaman Said Nursi de "şahsı manevi" terimini kullanırken Kuran'ın adetullahında olduğu şekilde kullanmıştır. Nitekim Bediüzzaman Said Nursi de kendi talebeleri ve eserleri için şahsı manevi tabirini kullanırken, bu şahsı manevinin başında yine kendisi bulunmaktadır. Risale-i Nur'un şahsı manevisine, eserler ile onu takip eden talebeler de dahildir, ama nur hareketinin önderi Bediüzzaman da bu ifadeden ayrı tutulamaz.

Şahsı manevi kavramını, onun önderi olan, başındaki şahıstan ayrı, müstakil ve bağımsız değerlendirmek büyük bir hata olur. Kuran'da bahsi geçen tüm mümin topluluklarının başında bir elçi ya da bir kumandan yer almaktadır. Ahir zamanda da Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması gibi dünya tarihinin çok müstesna bir döneminde müminlerin başsız, kendi halinde bir topluluk olarak kalmaları Kuran'da bildirilen adetullaha uygun değildir (en doğrusunu Allah bilir).

Hz. Mehdi de bir şahsı manevi olarak değil, bizzat gelip ahir zamanda Müslümanların başına geçecek, onları Allah'ın izniyle içine düştükleri sıkıntı ve zorluklardan kurtarıp huzur, adalet, nimet ve bolluğa kavuşturacaktır. Mehdi'nin bir şahıs olarak gelip, kendi cemaatinin başında bulunarak o cemaatin şahsı manevisini temsil ederek faaliyet yapacağını Bediüzzaman çok açık bir şekilde izah etmiştir.

Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, **HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen Hz. Mehdi'nin) **TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ** (mukaddes, kutsal) CEMAATİNİN ŞAHSI MANEVİSİNİN ÜÇ VAZİFESİ var. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer (insanlar) bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler cemaati (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelenlerin) yapacağını Rahmet-i İlahiyeden (Allah'ın rahmetinden) bekliyoruz. **Ve O'NUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK.** *(Emirdağ Lahikası, s. 259)*

Bediüzzaman, bu sözünde Hz. Mehdi'nin ahir zamanda muhakkak geleceğini ve Hz. Mehdi ile mukaddes cemaatinin birlikte yerine getirecekleri üç büyük vazife olacağını açıklamaktadır:

Bediüzzaman bu sözünde Hz. Mehdi ile ilgili önemli birkaç konuyu birden açıklamıştır. Bediüzzaman öncelikle **"HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ"** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelecek bir şahıs olduğunu hatırlatmıştır. Bir şahsı manevinin herhangi bir soydan gelmesi kuşkusuz ki mümkün değildir. Ancak bir insanın bir başkasının soyundan gelebilmesi söz konusu olabilir. Bediüzzaman da burada bu gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin manevi bir kişilik olmadığını, **"BİR ŞAHIS"** olduğunu açıkça ifade etmiştir.

Bediüzzaman bu sözünde ayrıca Hz. Mehdi'nin ve cemaatinin iki ayrı kavram olduğunu hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin bir "şahsı manevi" olduğu iddiasının geçersizliğini bir kez daha ortaya koymuştur. Bediüzzaman **"HZ. MEHDİ AL-İ RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ kudsi cemaatin şahsı manevisi"** sözleriyle "Hz. Mehdi'nin bir cemaati" olacağını ve **"bu cemaatin başında da onu temsil eden Hz. Mehdi'nin bizzat bulunacağını"** ifade etmiştir. Hz. Mehdi'nin bir cemaatinin olabilmesi için, öncelikle Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak var olması gerekmektedir. Çünkü bir şahsı manevinin kendine ait bir cemaatinin olabilmesi elbette ki söz konusu değildir. Bediüzzaman da bu sözünde bu gerçeği dile getirmiştir. Bediüzzaman'ın belirttiği bu durumu birkaç soru sorarak da anlayabiliriz:

1- Bediüzzaman Hz. Mehdi Al-i Resul'ün neyi temsil ettiğini bildirmiştir**?**

Kudsi cemaatinin şahsı manevisini.

2- Bediüzzaman kudsi cemaatin şahsı manevisini kimin temsil ettiğini bildirmiştir?

Hz. Mehdi'nin.

Bu soruların cevapları Hz. Mehdi ve onun mukaddes cemaatinin birbirinden ayrı kavramlar olduğunu bir kez daha ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yanında bulunan mümin topluluğunun mukaddes bir cemaat olduğunu, bu cemaatin önderliğini yapan Hz. Mehdi'nin de Hz. Peygamber (sav) soyundan gelen mukaddes biri olacağını belirtmiştir. Nitekim Bediüzzaman bu sözünün son cümlesinde **"ONUN ÜÇ GÖREVİ OLACAK"** cümlesiyle bu konuya açıklık getirmekte, bu üç görevi, yanındaki kutsal toplulukla birlikte, Hz. Mehdi'nin de bizzat başlarında bulunarak yerine getireceğini ifade etmektedir.

Nitekim Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin manevi birer şahıs, ruh ya da mana gibi görünmez birer güç olarak tanımlanması, Kuran ayetlerinde bildirilen Allah'ın adetullahı *(Allah'ın kanunu)* ile tamamen çelişmektedir. Tarih boyunca hiçbir elçi veya peygamber, bir şahsı manevi olarak gelmemiştir. Kuran'da çeşitli toplumlara gönderilen elçiler, nebiler ve resullerin hayatları, mücadeleleri ve tebliğleri hakkında pek çok bilgi verilmiştir. Yaşamlarının sonuna kadar gönderildikleri kavimleri hak dine davet etmiş, onları Allah'ın azabına karşı uyarıp korkutmuş ve iman edenleri cennetle

müjdelemişlerdir. Yaşadıkları toplumlardaki inkarcıların baskılarına, kurdukları tuzaklara ve hak dine yönelik mücadelelerine sabır ve tevekkülle karşı koymuş, onları Allah'ın razı olacağı ahlakı yaşamaya çağırmışlardır. Tüm bu bilgiler bize, tarih boyunca hiçbir elçi, nebi veya resulün manevi bir şahıs olarak gönderilmediğini, tüm elçilerin birer fert olarak geldiklerini göstermektedir.

Yüzyıllardır süregelen bu adetullah *(Allah'ın kanunu)*, tüm İslam tarihinde olduğu gibi ahir zamanda gelecek olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de söz konusudur. Ancak elbette ki tüm peygamber ve elçilerin olduğu gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de kendilerinden ayrı olarak şahsı manevileri de olacaktır. Kuran'da, gönderilmiş olan tüm peygamber ve elçilerin çevresinde, onlara inanan ve gösterdikleri hak yolu izleyen birer topluluk olduğu haber verilmiştir. Elçilere iman eden bu kimseler ve onların elçileriyle birlikte yapmış oldukları faaliyetlerin tümü, bu elçilerin şahsı manevilerini oluşturur. Kuran'da peygamberlerin hayatlarını anlatan kıssalarda bu durum açıkça görülmektedir. Örneğin Peygamberimiz (sav)'in ashabı onun şahsı manevisini oluşturmuştur. Fakat bu, Peygamber Efendimiz (sav)'in varlığı şartı ile oluşmuştur. Bu durum ahir zamanda da değişmeyecek, Bediüzzaman'ın da dile getirdiği gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi beraberlerindeki mümin topluluklarının başında bizzat birer hidayet önderi olarak bulunacaklardır.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'den bahsederken, **"ONUN"** zamirini kullanarak, bir kez daha Hz. Mehdi'nin **"BİR ŞAHIS"** olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman'ın da ifade ettiği gibi, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevi olacaktır. Hz. Mehdi bu görevlerini yerine getirirken, etrafında bir de kendisine destek olan mübarek bir topluluk bulunacaktır. Bu büyük görevler "Hz. Mehdi ve onun kutsal cemaatinin" birarada gerçekleştireceği görevlerdir. Ancak Bediüzzaman'ın **"ONUN üç görevi olacak"** sözleriyle açıkça vurguladığı gibi, Hz. Mehdi bu topluluğun başında bizzat bulunarak bu görevleri yerine getirecektir.

Üçüncü vazifesi:

... **<u>O ZAT</u>** BÜTÜN EHL-İ İMANIN (iman edenlerin) MANEVİ YARDIMLARIYLA ve İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla) ve BÜTÜN ULEMA VE EVLİYANIN (alimlerin ve velilerin) ve bilhassa AL-İ BEYT'İN NESLİNDEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) HER ASIRDA KUVVETLİ VE KESRETLİ (çok sayıda) BULUNAN MİLYONLAR FEDAKAR SEYYİDLERİN İLTİHAKLARIYLA (Peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımlarıyla **<u>O VAZİFE-İ UZMAYI (büyük görevi) YAPMAYA ÇALIŞIR</u>**. *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üçüncü görevini açıklamıştır. Buna göre, Hz. Mehdi Kuran ahlakının göz ardı edildiği bir dönemde, insanların yeniden din ahlakına yönelmesine vesile olacak, İslam birliğini kuracak ve bu büyük görevlerinde kendisine destekçi olan pek çok salih insan bulunacaktır.

<u>"O ZAT":</u>

Bediüzzaman, Hz. Mehdi için Risale-i Nur'un birçok yerinde olduğu gibi, bu sözlerinde de Hz. Mehdi için **"O ZAT"** ifadesini kullanmıştır. Bediüzzaman, hem **"O"** kelimesiyle hem de **"ZAT"** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin bir topluluk veya manevi bir kişi değil, bir **"ŞAHIS"** olduğunu açıkça belirtmiştir.

Yüksek ilim ve hikmet sahibi Bediüzzaman hiç kuşkusuz ki bu vurguları da belirli bir hikmetle yapmakta ve tüm Müslümanları Hz. Mehdi'nin **"BİR ŞAHIS"** olduğu konusunda en doğru şekilde bilgilendirmektedir.

<u>"VAZİFE-İ UZMAYI (BÜYÜK GÖREVİ) YAPMAYA ÇALIŞIR":</u>

Bediüzzaman **"O VAZİFE-İ UZMAYI YAPMAYA ÇALIŞIR"** sözleriyle "Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi değil, **"BİR İNSAN OLARAK İŞ BAŞINDA OLACAĞINI"** ifade etmiştir. Zira bir şahsı manevinin bir görevi **"yapmaya çalışması"** söz konusu değildir. Böyle bir çaba ancak bir insanın gerçekleştirebileceği bir fiildir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulayarak Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman sözlerinde ayrıca Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmeti **"BÜYÜK GÖREV"** olarak nitelendirmiştir. Bediüzzaman'ın bu ifadesine göre Hz. Mehdi'nin yapacağı hizmetler, kendisinden önceki dönemlerde gelen müceddidlerin görevlerinden farklı, **"ÇOK BÜYÜK ÇAPLI"** faaliyetlerdir. Hz. Mehdi İslam ahlakını dünya çapında hakim kılacak, İslam dünyasını biraraya getirecek ve tüm Müslümanların liderliğini üstlenecektir. Bediüzzaman'ın **"VAZİFE-İ UZMA"** sözleriyle ifade ettiği bu olaylar Hz. Mehdi'nin tanınmasını sağlayacak en önemli alametlerinden olacaktır.

Gerçi **<u>HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ, BİR NEVİ MEHDÎ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ</u>**. Fakat **<u>HER BİRİ</u>** ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİSİNİ BİR CİHETTE (açıdan) YAPMASI İTİBARIYLA (nedeniyle) AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDÎ UNVANINI ALMAMIŞLAR. *(Emirdağ Lahikası, s. 260)*

Bediüzzaman bu sözünde, Kuran ahlakını dünya üzerinde hakim kılmak amacıyla önceki asırlarda da bazı Müslüman şahısların geldiğini, ancak bunların hiçbirinin, ahir zamanda Hz. Mehdi'nin yapacağı üç önemli görevi birarada yerine getiremediklerini ifade etmiştir:

<u>HER ASIRDA HİDAYET EDİCİ BİR NEVİ MEHDİ VE MÜCEDDİD GELİYOR VE GELMİŞ:</u>

Bediüzzaman bu sözüyle birkaç önemli konuya açıklık kazandırmıştır. Bediüzzaman öncelikle Hz. Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak her yüz yıl başında bir müceddid (yenileyici) gönderileceğini bildirmiştir. Bediüzzaman Risalelerde Hz. Mehdi'nin de Hicri 14. yy'ın başında geleceğini ve 14. ve 15. yy'lar arasındaki müceddid olacağını belirtmiştir.

Bediüzzaman burada ayrıca Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığını da açıklamıştır. Peygamberimiz (sav)'den bu yana 14. yy'a kadar gelen tüm müceddidler birer **"ŞAHIS"** olarak gelmişlerdir. 14. yy'da bu durum değişmeyecek, Hz. Mehdi de bir şahıs olarak bizzat görev yapacaktır. Bediüzzaman **"GELİYOR VE GELMİŞ"** sözleriyle bu sürekliliği ifade etmiş, **"GELİYOR"** kelimesiyle bu adetullahın halen devam etmekte olduğunu belirtmiştir.

<u>HER BİRİ:</u>

Bediüzzaman kullandığı **"HER BİRİ"** ifadesiyle Hz. Mehdi'den önce gelmiş olan müceddidlerin de Hz. Mehdi gibi gerçek kişilikler olduklarına, şahs-ı manevi olmadıklarına dikkat çekmektedir. Bu açıklamada bahsi geçen önceki yüzyıllarda gönderilen müceddidlerin birer şahıs oldukları kabul görürken, Bediüzzaman'ın aynı açıklamalarında yine bir şahıs olacağını belirttiği "Büyük Mehdi"nin bir şahsı manevi olacağı düşüncesi elbette ki çelişkilidir. Bu düşünceye göre, ahir zaman Mehdisi'nden önce gelen tüm müceddidlerin de birer şahsı manevi olması gerekirdi. Ancak böyle bir şey söz konusu olmamıştır. Nitekim Bediüzzaman da sözlerinde bu gerçeği açıklamıştır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, Peygamberimiz (sav)'in rivayetlerindeki özelliklere sahip olmasıyla tanınacak olan Büyük Mehdi ahir zamanda **"BİR ŞAHIS"** olarak ortaya çıkacak ve Allah'ın izniyle Bediüzzaman'ın belirttiği üç görevi birden yerine getirecektir.

BEN, KENDİMİ SEYYİD (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **BİLEMİYORUM.** Bu zamanda nesiller bilinmiyor. Halbuki **AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI AL-İ BEYT'TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **OLACAKTIR.** *(Emirdağ Lahikası, s. 247-250)*

<u>Bediüzzaman da bu sözünde, kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmadığını, Hz. Mehdi'nin ise bu mübarek soydan olacağını belirtmiştir:</u>

Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirilen en önemli özelliklerinden biri de, **"SEYYİD"** yani Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan olmasıdır:

*Kıyametin kopması için zamanda sadece bir günden başka vakit kalmamış da olsa Allah **BENİM EHL-İ BEYT'İMDEN (SOYUMDAN) BİR ZATI** (Hz. Mehdi'yi) gönderecek. (Sünen-i Ebu Davud, 5/92)*

<u>BEN KENDİMİ SEYYİD BİLEMİYORUM:</u>

Bediüzzaman seyyid değildir ve, seyyid olmamasının kendisinin Mehdi olmayacağının delillerinden biri olduğunu belirtmektedir. Kuşkusuz ki bir kişiye bir soru sorulmasının nedeni, ilgili konunun doğrusunu öğrenmektir. Bediüzzaman Said Nursi'ye de Mehdi olup olmadığının sorulmasının nedeni doğruları öğrenmektir. Bu soru karşısında **"Hayır, ben Mehdi değilim"** diyorsa ve bunun onlarca delilini öne sürüyorsa buna inanmak gerekir. Zira Bediüzzaman çok açık bir şekilde bu konuya cevap vermiş ve **"ben seyyid değilim"** demiştir.

Ayrıca Bediüzzaman eğer seyyid olmuş olsaydı, bunu gizlemesi için hiçbir sebep yoktur. Çünkü seyyid olmak, saklanması gereken bir özellik değildir. Tam aksine Peygamber Efendimiz (sav)'in neslinden olmak Müslümanlar için büyük bir şereftir. Dolayısıyla Bediüzzaman seyyid olsaydı, bunu hiçbir şekilde gizlemez ve açıkça ifade ederdi. Peygamberimiz (sav)'in soyundan olduğunu ifade etmekten büyük bir onur duyardı. Kendisine böyle bir soru sorulduğunda "Evet seyyidim, ama Mehdi değilim" derdi. Zira Bediüzzaman bizzat kendi eserlerinde Peygamberimiz (sav)'in hadisini hatırlatarak **"seyyid olan bir kişinin seyyidliğini gizlemesinin Kuran ahlakına uygun olmadığını"** belirtmiştir.

Seyyid olmayan seyyidim ve seyyid olan değilim diyenler, ikisi de günahkar ve duhul ve huruc (isyan) haram oldukları gibi... hadis ve Kuran'da dahi, ziyade veya noksan etmek memnu'dur (yasaklanmıştır). (Muhakemat, s. 52)

Bediüzzaman'ın bu sözü çok açıktır. Peygamberimiz (sav)'in hadisinde bildirildiği gibi, İslam ahlakına göre, seyyid olan bir kişi hiçbir nedenle bunu gizleyemez, saklayamaz. Seyyid olmayan bir kişi de ben seyyidim diyemez. Bu durumda Bediüzzaman gibi değerli ve üstün ahlaklı bir şahsın, seyyidliğini gizlediği yaklaşımı son derece yakışıksız bir düşüncedir. Bunun yanı sıra her seyyid olan kişi, mutlaka Mehdi olacak diye bir durum da söz konusu değildir. Dünya üzerinde milyonlarca seyyid olan insan bulunmaktadır. Bir kişinin seyyid olması Mehdi olmasını gerektirmediği için, her insan bu gerçeği rahatlıkla dile getirebilir. Dahası Bediüzzaman "Benim bu konudaki tek eksikliğim seyyidliğim, eğer seyyid olsaydım Mehdi olurdum" da dememiştir. Tam aksine Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin tüm özelliklerini, yapacağı benzersiz faaliyetleri uzun uzun açıklamış ve bunların hiçbirinin kendi yaşadığı dönemde henüz gerçekleşmediğini belirtmiştir.

AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI:

Bediüzzaman **"AHİR ZAMANIN O BÜYÜK ŞAHSI"** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin bir şahs-ı manevi olmadığını bir kez daha delillendirmiştir. Bediüzzaman açıkça **"O BÜYÜK ŞAHIS"** diyerek Hz. Mehdi'nin şahs-ı manevi olmadığını, gerçek ve beklenen **"BİR KİŞİ"** olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın **O** ve **ŞAHIS** kelimelerini özenle seçtiği ve tekrarladığı çok açıktır. Bediüzzaman bu şekilde, Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olabileceği düşüncesini, hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde geçersiz kılmaktadır.

<u>AL-İ BEYT'TEN (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) OLACAKTIR:</u>

Bediüzzaman **"AL-İ BEYT'TEN OLACAKTIR"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen seyyid bir kimse olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman eserlerinin çeşitli bölümlerinde Hz. Mehdi'nin bu özelliğine dikkat çekerek, Hz. Mehdi'nin manevi bir varlık olmadığını, belirli bir soydan gelecek olan **"BİR ŞAHIS"** olduğunu vurgulamıştır. Peygamberimiz (sav)'in de Hz. Mehdi'nin bu özelliğini bildirdiği çok sayıda hadisi vardır. Bir şahsı manevinin peygamber soyundan gelmesi elbette ki söz konusu değildir. Ayrıca böyle bir düşünce hem Peygamberimiz (sav)'in hadisleriyle hem de Bediüzzaman'ın sözleriyle çok açık bir şekilde çelişmektedir. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi **"PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN BİR ŞAHIS"** olacaktır.

Ümmetin beklediği, **AHİR ZAMANDA GELECEK ZATIN** ÜÇ VAZİFESİNDEN EN MÜHİMMİ (önemlisi) VE EN BÜYÜĞÜ VE EN KIYMETDARI (değerlisi) OLAN İMAN-I TAHKİKİYİ (gerçek imanı) NEŞR (yazma ve dağıtma yoluyla yaymak) VE EHL-İ İMANI (iman edenleri) DALALETTEN (sapkınlıktan) KURTARMAK... *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinden birincisinin ve en önemlisinin gerçek imanı yayarak insanların sapkınlıktan kurtulmasına vesile olması olduğunu belirtmiştir:

<u>AHİR ZAMANDA GELECEK:</u>

Bediüzzaman **"AHİR ZAMANDA GELECEK"** diyerek Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir dönemde geleceğini ifade etmiştir. Eğer Bediüzzaman, kendi yaşadığı dönemde ya da öncesinde Hz. Mehdi'nin gelip faaliyetlerine başladığı kanaatinde olsaydı, hiç şüphesiz **"GELECEK"** kelimesi yerine "gelmiş" ya da "geldi" gibi sözler kullanırdı. Ancak böyle bir durum henüz gerçekleşmediğinden, Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin geliş vaktinin **"İLERİDE"** olacağını belirten bir kelime kullanmıştır.

Bediüzzaman **"GELECEK"** kelimesini, bu kitabında yer alan Hz. Mehdi ile ilgili sözlerinde pek çok defa kullanmıştır. Bediüzzaman, aynı ifadeyi defalarca tekrarlayarak

bu konuya kesinlik kazandırmış ve Hz. Mehdi'nin kendisinden sonraki bir zamanda ortaya çıkacağı konusunda hiçbir şüpheye yer bırakmamıştır.

Bediüzzaman bu sözlerinde ayrıca Hz. Mehdi'nin **“GELECEK BİR ŞAHIS”** olduğunu da ifade etmiştir. Zira bir şahsı manevinin **“GELMESİ”**nden değil, ancak **“OLUŞMASI”**ndan bahsedilebilir. Bediüzzaman da bu sebeple “ahir zamanda oluşacak” dememiş, **“ahir zamanda GELECEK”** sözlerini kullanarak, Hz. Mehdi'nin **“BİR ŞAHIS”** olduğunu açıklamıştır.

ZATIN:

Bediüzzaman kullandığı **“ZAT”** ifadesi ile ise, Hz. Mehdi'nin “manevi bir varlık” değil, **“BİR ŞAHIS”** olduğunu olabilecek en açık şekilde izah etmiştir. Bilindiği gibi **“ZAT”** kelimesinin sözlük anlamı, **“KİŞİ, KİMSE, ŞAHIS”**dır. Aynı zamanda da “tekil” yani **“BİR KİŞİ”**den bahsedildiğini açıklayan bir ifadedir. Bilinen bir kişiyi belirtmek amacıyla kullanılır. Aynı zamanda da bir saygı ifadesidir. Onlarca risaleyi birbirinden hikmetli ifadelerle kaleme alan büyük İslam alimi Bediüzzaman da hiç şüphesiz ku bu kelimenin anlamını tüm detaylarıyla çok iyi bilmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olacağını anlatmak isteseydi, kuşkusuz ki bunu açıkça belirtecek kadar kesin anlamlar ile **“BİR İNSAN”**ı ifade eden **“ZAT”** kelimesini kullanmazdı. Bunun yerine “şahsı manevi” kavramını ifade edecek birbirinden hikmetli çok çeşitli kelimeler seçebilirdi. Buna rağmen açıkça **“ZAT”** kelimesini tercih etmiş olması, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğu konusundaki kanaatini çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

... Bu hakikatdan anlaşılıyor ki; **SONRA GELECEK O MÜBAREK ZAT** RİSALE-İ NUR’U BİR PROGRAMI OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK (yazma ve dağıtma yoluyla yayacak ve uygulayacak). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman bu sözüyle bir kez daha Hz. Mehdi'nin gelişini müjdelemiş ve bu mübarek zatın, faaliyetlerini yerine getirirken kendisini “Hz. Mehdi'ye zemin hazırlayan bir öncü” olarak tanımlayan Bediüzzaman'ın eserlerinden de istifade edeceğini belirtmiştir:

SONRA GELECEK:

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin, önceki müceddidlerin ve Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemlerde gelmediğini söylemiş; bu mübarek zatın bunların hepsinden **“SONRA”** geleceğini ifade etmiştir. Ayrıca Bediüzzaman bu durumu, yalnızca gelecek zaman ifade eden bir fiil kullanarak değil, bunu bir de **“SONRA”** kelimesiyle destekleyerek çok kesin bir üslupla açıklamıştır.

Bediüzzaman bu sözleriyle ayrıca Hz. Mehdi'nin "bir şahsı manevi" olmadığını, **"belirli bir zamanda gelecek BİR ŞAHIS olduğunu"** da açıkça belirtmiştir.

O:

Bediüzzaman Hz. Mehdi'den **"BİR KİŞİLİK ZAMİRİ"** olan ve **"TEK BİR KİŞİ"**yi ifade eden **"O"** kelimesiyle bahsetmiştir. Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'yi tanımlamak için böyle bir sözcük seçmiş olması ise elbette ki bir tevafuk değildir. Bediüzzaman broşürün başından bu yana yer verilen sözlerinin pek çoğunda, Hz. Mehdi için yine **"O"** zamirini kullanmıştır. Kuşkusuz ki yüzlerce sayfadan, onlarca kitaptan oluşan büyük bir külliyat meydana getiren büyük mütefekkir Bediüzzaman, eserlerinde kullandığı her hikmetli kelime gibi, bu sözcüğü de son derece bilinçli ve kasıtlı bir şekilde bu kadar çok tekrarlamıştır. Çok açıktır ki Bediüzzaman Müslümanlara, Hz. Mehdi'nin sadece "maneviyat ifade eden bir kavram" olmadığını belirtmekte, ahir zamanda tüm inananların sorumluluğunu üstlenecek özelliklere sahip **"BİR İNSAN", "BİR ŞAHIS"** olduğunu müjdelemektedir.

MÜBAREK ZAT:

Bediüzzaman, aynı sözü içerisinde tekrar tekrar **"ZAT"** kelimesini kullanarak Hz. Mehdi'nin müminlere önderlik edecek **"BİR ŞAHIS"** olduğunu ısrarla vurgulamaktadır.

Bediüzzaman ayrıca burada bu **"ZAT"** kelimesini bir de nitelendirmekte ve Hz. Mehdi'nin **"NASIL BİR ZAT"** olduğunu da açıklamaktadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin **"MÜBAREK BİR ZAT"** olduğunu belirtmektedir. **"MÜBAREK"** kelimesi **"İlahi hayrın bulunduğu"** anlamına gelmektedir. Bediüzzaman da burada kullandığı bu **"mübarek"** sıfatıyla Hz. Mehdi'nin imanını, yerine getireceği vazifeleri övmektedir. Bediüzzaman verdiği tüm bu detaylı bilgilerle Müslümanlara Hz. Mehdi'nin ahlakını ve mücadelesini tanıtmakta, bu üstün ahlaklı şahsın hangi özellikleriyle tanınabileceğini anlatmaktadır.

**RİSALE-İ NUR'U BİR PROGRAMI
OLARAK NEŞR VE TATBİK EDECEK
(YAZMA VE DAĞITMA YOLUYLA YAYACAK
VE UYGULAYACAK):**

Bediüzzaman eserlerinde, Hz. Mehdi'den önceki yüzyılın müceddidi olması sebebiyle kendisini "Hz. Mehdi'nin bir öncüsü", "ona zemin hazırlayan bir askeri" olarak tanımlamıştır. Yine bir sözünde de, "kendisinin ektiği tohumların Hz. Mehdi tarafından geliştirileceğini ve bu mübarek şahıs vesilesiyle bu tohumların sümbülleneceğini" anlatarak, Hz. Mehdi'nin gelişinden önce yaptığı çalışmalarla ona "bir ön hazırlık" yaptığını anlatmaktadır. Bediüzzaman bu sözünde de Risale-i Nur Külliyatı'nın Hz. Mehdi'nin tebliğinde kullanacağı bir ön hazırlık olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman,

ortaya çıktığında Hz. Mehdi'nin, Risaleleri hazır yazılmış olarak bulacağını ve imanı kurtarma vazifesinde Risaleler'den faydalanacağını belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, Hz. Mehdi'nin **"KENDİSİNDEN SONRAKİ DÖNEMDE GELECEK BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** bir kez daha açıklığa kavuşturmuştur.

O ZATIN İKİNCİ VAZİFESİ**,** ŞERİATI (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) İCRA VE TATBİK ETMEKTİR (uygulamak ve yerine getirmektir). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, bu sözünde de Hz. Mehdi'nin ikinci görevinin Kuran ahlakının esaslarının tam olarak yaşanmasına vesile olmak olduğunu açıklamaktadır:

O:

Bediüzzaman sözlerinde sık sık tekrarladığı bu kelime ile, ahir zamanda ortaya çıkacak olan Hz. Mehdi'nin "manevi bir önder" değil, bizzat müminlerin başına geçerek, onları hidayete yöneltecek **"BİR ŞAHIS"** olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman ayrıca burada "onlar" gibi çoğul bir topluluğu ifade eden bir kelime de kullanmamış, Hz. Mehdi'nin **"TEK BİR KİŞİ"** olduğunu ifade eden **"O"** sözcüğüne yer vermiştir. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığı konusundaki kesin kanaatlerini delilleriyle birlikte ortaya koymuştur.

ZATIN:

Bediüzzaman buradaki **"ZAT"** kelimesiyle, aynı cümle içerisinde Hz. Mehdi'nin **"BİR ŞAHIS"** olduğu konusuna açıklık getiren ikinci bir vurgulama daha yapmıştır. Bediüzzaman, Bediüzzaman bu kadar çok tekrarladığı bu sözüyle, Hz. Mehdi'nin kesinlikle "manevi bir varlık" olmadığını açıklamış ve Müslümanların bu kutlu **"ŞAHIS"** hakkında en doğru şekilde bilgilenmelerini sağlamıştır.

O ZATIN üçüncü vazifesi, HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ (İslam halifeliğini) İTTİHAD-I İSLAM'A BİNA EDEREK (İslam birliği üzerine kurarak),İSEVİ RUHANİLERİYLE (dindar Hıristiyanlarla ve Hıristiyan alimleriyle) İTTİFAK EDİP (iş birliği ve dayanışma içerisine girerek) DİN-İ İSLAM'A (İslam dinine) HİZMET ETMEKTİR. BU VAZİFE, PEK BÜYÜK BİR SALTANAT ve KUVVET ve MİLYONLAR FEDAKARLARLA (MİLYONLARIN FEDAKARANE KATILIMIYLA) TATBİK EDİLEBİLİR (yerine getirilebilir). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bir başka görevinin de İslam toplumunu birleştirmek ve Hıristiyan alemiyle ittifak etmek olduğunu bildirmiştir:

O:

Bediüzzaman, bu sözünde **"6. KEZ" "O"** zamirini kullanmış ve Hz. Mehdi'nin **"BİR ŞAHIS"** olduğunu bir kez daha tekrarlamıştır. Eğer Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin "manevi bir isim" ya da "birçok insandan oluşan bir topluluk" olduğunu düşünseydi, elbette ki tüm bu iddiaları reddedecek açıklıkta bir kelime kullanmaz, Hz. Mehdi'den **"O ZAT"** sözleriyle bahsetmezdi. Çok açıktır ki Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin **"TEK BİR ŞAHIS"** olduğunu belirtmiş ve aksi yöndeki tüm düşüncelerin geçersizliğini ortaya koymuştur.

ZATIN:

Bediüzzaman, **"KİŞİ, KİMSE YA DA ŞAHIS"** anlamına gelen **"ZAT"** kelimesini bu sözlerinde de **"5. KEZ"** tekrarlamış ve Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının liderliğin üstlenecek **"üstün vasıflı BİR İNSAN"** olduğunu yeniden vurgulamıştır.

TA AHİR ZAMANDA, HAYATIN GENİŞ DAİRESİNDE (dünya çapında) ASIL SAHİPLERİ, **YANİ MEHDİ VE ŞAKİRTLERİ (talebeleri) CENAB-I HAKK'IN İZNİYLE GELİR** , O DAİREYİ GENİŞLETİR ve O TOHUMLAR SÜMBÜLLENİR. **BİZLER DE KABRİMİZDE SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ**. *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 138)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ahir zamanda ortaya çıkacağını haber vermektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi ve talebelerini Risale-i Nur'un asıl sahipleri olarak nitelendirmekte, Risale-i Nur'un başlattığı hizmeti bu mübarek şahsın tamamlayacağını müjdelemektedir:

ASIL SAHİPLERİ, YANİ HZ. MEHDİ VE ŞAKİRTLERİ (TALEBELERİ):

Bediüzzaman Said Nursi burada ahir zamanda gelecek ve Kuran ahlakını tüm dünyada hakim kılacak olan Hz. Mehdi'den, Bediüzzaman'ın attığı tohumların **"ASIL SAHİPLERİ"** olarak bahsetmektedir. Bu açıklamalarına göre, Bediüzzaman Kuran ahlakının dünya hakimiyetinin tohumlarını atan bir müceddid, Hz. Mehdi ise bu hakimiyetin asıl sahibi olacaktır. Hz. İsa ile birlikte İslam ahlakını dünya çapında hakim kılacak olan ahir zaman topluluğunun lideri Allah'ın izniyle Hz. Mehdi olacaktır. Dolayısıyla Bediüzzaman Hz. Mehdi ve onun talebeleri için burada kullandığı **"ASIL SAHİPLERİ"** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin ve talebelerinin dünya çapında yerine getireceği görevlerin asıl sahibinin kendisi olmadığını açıklamış ve böylece kendisinin Hz. Mehdi olmadığını da ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu sözlerinde vurguladığı bir başka önemli nokta ise, Hz. Mehdi ve onun şahsı manevisini oluşturan talebelerinin iki ayrı kavram olduğudur. Bediüzzaman **"Hz. Mehdi VE şakirtleri"** derken burada kullandığı "VE" kelimesiyle bu duruma açıklık getirmektedir. Bu ikisi birbirinden ayrıdır ve ancak ikisinin biraraya gelmesinden

Hz. Mehdi'nin şahsı manevisi oluşmaktadır. Ama bu şahsı manevinin oluşabilmesi için başta mutlaka Hz. Mehdi bir şahıs olarak bulunacaktır. Bediüzzaman da burada **"HZ. MEHDİ VE ŞAKİRTLERİ"** sözleriyle bu gerçeği dile getirmekte ve Hz. Mehdi'nin manevi bir şahıs olarak değil, talebelerinin başında ayrı bir şahsiyet olarak var olacağını ifade etmektedir.

CENAB-I HAKK'IN İZNİYLE GELİR:

Bediüzzaman bu sözünde **"Cenab-ı Hakk'ın izniyle GELİR"** diyerek öncelikle Hz. Mehdi'nin ahir zamanda gelecek bir şahıs olduğunu bir kez daha hatırlatmıştır. Çünkü bilindiği gibi **"GELME"** fiili manevi bir şahsın gerçekleştirebileceği bir olay değildir. **"GELME"** fiili burada açıkça bir insanın gelişini müjdelemek için kullanılmış bir fiildir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olduğunu belirtmek isteseydi, kuşkusuz ki böyle bir kelime kullanmaz, Hz. Mehdi'nin gelişinden bahsetmezdi.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman burada kullandığı **"GELİR"** sözüyle, Hz. Mehdi'nin o dönemde henüz gelmediğini belirtmekte ve ileride geleceğini ifade etmektedir. Dikkat edilirse Bediüzzaman "geldi" veya "gelmiş" dememektedir, **"İLERİDE GELECEĞİNİ"** ifade etmek için **"Ta ahir zamanda gelir"** diyerek, Hz. Mehdi'nin kendisinden ilerideki bir vakitteki gelişinin zamanını da belirtmiştir.

BİZLER DE KABRİMİZDEN
SEYREDİP ALLAH'A ŞÜKREDERİZ:

Bediüzzaman, **"BİZLER DE KABRİMİZDEN SEYREDİP"** sözleriyle, ektiği iman tohumlarının sümbülleneceği yani Hz. Mehdi'nin Kuran ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağı dönemde, kendisinin vefat etmiş olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözüyle bir kez daha kendisinin Hz. Mehdi olmadığını, onun gelip görevine başladığı dönemde kendisinin hayatta olmayacağını hatırlatarak ifade etmiştir.

Hem bu ÜÇ VEZAİF (görevin) BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT CEMAATTE BU ZAMANDA BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi) PEK UZAK, ADETA KABİL (mümkün) GÖRÜLMÜYOR. Ahir zamanda, **AL-İ BEYT-İ NEBEVİ'NİN (A.S.M.) CEMAAT-İ NURANİYESİNİ (Peygamberimiz (sav)'in soyunun nurani cemaatini) TEMSİL EDEN HAZRET-İ MEHDİ'DE VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE** ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR (bir araya gelebilir, toplanabilir) (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 156)

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. Mehdi'nin üç görevi olduğunu belirtmekte, bu üç görevin birarada yerine getirilmesinin Hz. Mehdi'nin en önemli alametlerinden biri olduğuna dikkat çekmektedir. Bediüzzaman kendi yaşadığı

dönemde bu üç görevin birden yerine getirilemediğini, bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini söylemektedir:

Bediüzzaman, eserlerinde birçok kez Hz. Mehdi'nin hadislerde bildirildiği üzere **"seyyid"** yani **"Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen bir kimse"** olacağını, **"kendisinin ise seyyid olmadığını"** belirtmiştir. Bediüzzaman bu sözünde de bu konuya bir kez daha açıklık getirmekte, **"AL-İ BEYT'İ NEBEVİNİN CEMAAT-İ NURANİYESİNİ TEMSİL EDEN"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin Peygamberimiz (sav)'in mübarek soyundan olacağına dikkat çekmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bu önemli alametlerinden birini hatırlatarak kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ifade etmektedir.

HZ. MEHDİ VE CEMAATİNDEKİ ŞAHS-I MANEVİDE:

Bediüzzaman burada çok önemli bir gerçeği açıklamaktadır. Bu söz, Hz. Mehdi'nin manevi bir kişi değil, bir şahıs olacağını göstermektedir. Zira Bediüzzaman, **"Hz. Mehdi VE cemaatindeki şahsı manevide"** söyleriyle Hz. Mehdi'nin şahsından ve onun şahsı manevisini oluşturan cemaatinden ayrı kavramlar olarak bahsetmektedir. Aradaki **"VE"** kelimesi, "**Hz. Mehdi'nin ve cemaatinin iki farklı varlık olduğunu"** ifade etmektedir. Hz. Mehdi'nin kutlu şahsıyla birlikte, bir de onun şahsı manevisini oluşturan bir cemaati olacaktır. Hz. Mehdi'nin şahsı olmadan, böyle bir şahsı maneviden söz etmek mümkün değildir. Bediüzzaman da bu gerçeği ifade etmekte ve Hz. Mehdi'nin bir şahıs olacağını müjdelemektedir.

Çok zaman evvel bir ehl-i velayetten (veli şahıstan) işittim ki; o zat, eski velilerin gaybi işaretlerinden istihrac etmiş (manasını ortaya çıkarmış) ve kanaati gelmiş ki: 'Şark tarafından bir nur zuhur edecek (ortaya çıkacak), bidatlar zulümatını (dine sonradan girmiş hurafeleri) dağıtacak **BEN BÖYLE BİR NURUN ZUHURUNA (ortaya çıkışını) ÇOK İNTİZAR ETTİM (gözledim) VE EDİYORUM**. FAKAT ÇİÇEKLER BAHARDA GELİR. ÖYLE İSE O KUDSİ ÇİÇEKLERE ZEMİN HAZIR ETMEK LAZIM GELİR. VE ANLADIK Kİ, BU HİZMETİMİZLE O NURANİ ZATLARA (nurlu şahıslara) ZEMİN İZHAR EDİYORUZ (hazırlıyoruz). *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189)*

Bediüzzaman, Hz. Mehdi ve yardımcılarını "baharda gelecek kudsi çiçekler" olarak nitelendirmiş, kendisinin ise, "yaptığı hizmetlerle bu mübarek şahsa zemin hazırlayan bir öncü" olduğunu belirtmiştir:

BEN BÖYLE BİR NURUN ZUHURUNA (ORTAYA ÇIKIŞINI) ÇOK İNTİZAR ETTİM (GÖZLEDİM) VE EDİYORUM:

Bediüzzaman, **“BİR NUR”** olarak ifade ettiği ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin ortaya çıkışını çok gözlediğini ve hala da gözlemekte olduğunu ifade etmektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle çok açık bir şekilde kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ve kendisinin de bu mübarek şahsın çıkışını büyük bir heyecanla gözlediğini belirtmektedir. Yalnız Bediüzzaman değil, sahabeler döneminden itibaren milyonlarca samimi Müslüman, İslam alimleri, mezhep imamları, müçtehidler Hz. Mehdi ve beraberindeki müminlere karşı derin bir sevgi beslemişlerdir. 1400 yıldır bu mübarek zatı sevgi ve saygıyla anmışlardır. Ona ve cemaatine dua etmişler, onlar için Allah’tan yardım dilemişlerdir. Hz. Mehdi ve cemaati gelmiş geçmiş tüm Müslümanların ortak dostudur. Tüm inananlar için şevk ve heyecan vesilesidir. Bediüzzaman da sözlerinde bu bakış açısını dile getirmekte, kendisinin de büyük bir heyecan ve sevgiyle Hz. Mehdi'nin gelişini beklediğini ifade etmektedir. Bediüzzaman, burada kullandığı **“ÇOK İNTİZAR ETTİM VE EDİYORUM”** yani **“ÇOK GÖZLEDİM VE GÖZLÜYORUM”** sözleriyle bu durumu dile getirmiş, ancak hayatta olduğu süre içerisinde bu kutlu şahsın çıkışının gerçekleşmediğini bildirmiştir.

VE ANLADIK Kİ BU HİZMETİMİZLE
O NURANİ ZATLARA (NURLU ŞAHISLARA)
ZEMİN İZHAR EDİYORUZ (HAZIRLIYORUZ):

Bediüzzaman **"ANLADIK Kİ"** sözleriyle, kendisinin Hz. Mehdi olmadığı, ancak yaptığı hizmetlerle bu mübarek kişiye zemin hazırlamakta olduğu konusundaki kanaatini dile getirmektedir. **“ANLADIK Kİ”** ifadesi, Bediüzzaman'ın kalbine gelen gerçeği ve Bediüzzaman'ın bu gerçeğe net ve samimi olarak inandığını göstermektedir. Bediüzzaman bu kelimeyle, tevazu gereği böyle bir söz söylemediğini, delilleriyle açıkça ortada olan bu konuda kesin kanaatini ifade ettiğini ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman bu sözünde **"HİZMETİMİZLE"** diyerek çoğul bir ifade kullanmıştır. Demek ki Bediüzzaman bu hizmette tek başına değildir; kendisine yardımcı olan Nur cemaati de vardır. Bediüzzaman "hizmetimizle" derken tüm Nur talebelerini de bu hizmete dahil etmektedir.

Ayrıca Bediüzzaman burada **“O NURANİ ZATLARA”** sözleriyle, Hz. Mehdi ve talebelerinin **“BİRER ŞAHIS”** olduklarını yeniden vurgulamaktadır. Bu, Bediüzzaman’ın Hz. Mehdi'den bahsederken **“7 KEZ”** kullandığı **“O”** zamiridir. **“ZAT”** kelimesini ise Bediüzzaman broşürün başından bu yana Hz. Mehdi için **“6 KEZ”** kullanmıştır. Bediüzzaman'ın her iki kelimeyi de bu kadar çok tekrarlamış olması, Hz. Mehdi'nin **“BİR ŞAHIS”** olduğu konusunda çok kesin deliller oluşturmakta ve manevi bir kişilik olmadığını açıkça ortaya koymaktadır.

İstikbal-i dünyeviyede (dünyanın geleceğinde) **1400 sene sonra gelecek** bir **hakikati** asırlarında karib (yakın) zannetmişler. (Sözler, 318)

<u>Bediüzzaman bu sözüyle, bazı şahısların Hz. Mehdi'nin geçmişte geldiğini düşünerek yanıldıklarını belirtmiş ve Hz. Mehdi'nin geliş zamanı hakkında bilgi vermiştir:</u>

<u>İSTİKBAL-İ DÜNYEVİDE (DÜNYANIN GELECEĞİNDE) 1400 SENE SONRA:</u>

Bediüzzaman bu sözleriyle İslam tarihinde pek çok kişinin Hz. Mehdi'nin kendi dönemlerinde geleceğini düşünerek yanıldıklarını belirtmiş ve Hz. Mehdi'nin, Peygamberimiz (sav)'den **"1400 SENE SONRA"** geleceğini hatırlatmıştır. Bu çok önemli bir bilgidir. Bediüzzaman burada ne 1373, ne 1378 ne 1398 ne de başka bir tarih vermemiş tam olarak 1400 yıl sonrasından bahsetmiştir. Bu tarih Miladi 1980 yılına denk gelmektedir. Hicri 13. yüzyılın müceddidi olarak Hicri 14. yüzyıla kadar müceddidlik görevini yerine getiren Bediüzzaman, Hicri 1379 yani Miladi olarak 1960 yılında vefat etmiştir. Dolayısıyla Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin gelişi için kendi yaşadığı dönemden çok ileriki bir tarihi belirtmektedir. Bediüzzaman bu açıklamasıyla, açık ve kesin bir tarih vererek kendisinin Hz. Mehdi olmadığını ifade etmekte, Hz. Mehdi'nin kendi vefatından yaklaşık 20 sene kadar sonra geleceğini müjdelemektedir.

Bediüzzaman ayrıca risalelerinde Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak **"her yüz yıl başında bir müceddid gönderileceğini"** hatırlatmıştır. Bediüzzaman **"1400 YIL SONRA"** tarihini vererek aynı zamanda "**14. ve 15. yüzyıllar arasında görev yapacak olan müceddidin de Hz. Mehdi olduğunu"** haber vermektedir.

<u>GELECEK:</u>

Bediüzzaman Hz. Mehdi için **"1400 sene sonra GELECEK"** ifadesini kullanarak, Hz. Mehdi'nin kesin olarak **"geleceğini"** müjdelemektedir. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin manevi bir kişi olmadığını, **"belirtilen tarihte gelecek bir şahıs olduğunu"** açıklamaktadır.

Bediüzzaman verdiği bu bilgiyle ayrıca Hz. Mehdi'nin geçmişte ve Bediüzzaman'ın kendi yaşadığı dönemde henüz gelmemiş olduğu konusuna da açıklık kazandırmaktadır. Çünkü dikkat edilirse Bediüzzaman "Hz. Mehdi geldi ya da gelmiş" dememekte, "gelecek zaman" belirten bir kelime kullanmakta ve **"GELECEK"** demektedir.

<u>HAKİKATİ:</u>

Bediüzzaman Hz. Mehdi için **"HAKİKAT"** kelimesini kullanmıştır. Bediüzzaman bu ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin gelişinin bir hakikat yani hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar **"kesin bir GERÇEK"** olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle ayrıca, Hz. Mehdi'nin gelişinden önce Mehdi olduğu sanılan şahısların aksine, **"1400 sene sonra gelecek olan Mehdi'nin bir hakikat"**

olacağını belirtmiştir. Yani bu kutlu zatın, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde müjdelediği tüm özelliklere sahip olan **“GERÇEK MEHDİ"** olacağını ve bu özellikleriyle Mehdi sanılan kişilerden ayırt edilip tanınacağını hatırlatmıştır.

Şimdi, **Hz. Mehdi gibi eşhasın** hakkındaki rivayatın (rivayetlerin) ihtilafatı (farklılıkları) ve sırrı şudur ki: Ehadisi tefsir edenler (hadisleri açıklayanlar), metn-i ehadisi tefsirlerine (hadis metinlerindeki açıklamalar) ve istinbatlarına (gizli manaları meydana çıkarmalarına) tatbik etmişler. Mesela: Merkez-i saltanat o vakit Şam’da veya Medine’de olduğundan, vukuat-ı Hz. Mehdiyye veya Süfyaniyye’yi (Hz. Mehdi ve Süfyan ile ilgili olayları) merkez-i saltanat civarında olan Basra, Kufe, Şam gibi yerlerde tasavvur ederek (düşünerek) öyle tefsir etmişler (açıklamışlar). (Sözler, 359)

Bediüzzaman, son saltanat ve Halifeliğin merkezi İstanbul’da olduğu için Hz. Mehdi ile ilgili olayların da bu şehirde gerçekleşeceğini bildirmiştir:

HZ. MEHDİ GİBİ EŞHASIN (ŞAHISLARIN):

Peygamberimiz (sav) hadislerinde, kendisinden sonra gelecek birçok şahıs olacağını bildirmiştir. Bu kişilerin bazıları gelmiş, vazifelerini yapıp vefat etmişlerdir. Her yüzyıl başında gönderilen müceddidler bunlardan bazılarıdır. Peygamberimiz (sav)'in geleceğini haber verdiği şahısların bazıları da halen beklenmektedir. Bediüzzaman da eserlerinde halen beklenmekte olan bu ahir zaman şahısları hakkında hadisler doğrultusunda detaylı bilgiler vermiştir. Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin yanı sıra, Deccal ve Süfyan *(hadislerde ahir zamanda İslam dünyası içerisinde ortaya çıkacağı ve Hz. Mehdi'ye karşı mücadele edeceği bildirilen ve Süfyan-ı Deccal olarak anılan şahıs)* gibi inkara dayalı bir mücadele verecek ahir zaman şahısları da Bediüzzaman'ın bilgi verdiği bu kişiler arasındadır.

Bediüzzaman buradaki **"HZ. MEHDİ GİBİ EŞHASIN (ŞAHISLARIN)"** sözleriyle öncelikle çok açık bir şekilde Hz. Mehdi'nin manevi bir varlık olmadığını, **"BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** belirtmiştir. Bediüzzaman bu ifadesiyle ayrıca Hz. Mehdi gibi, diğer ahir zaman şahıslarının da manevi kişilikler olmadıklarını, aynı şekilde **"BİRER ŞAHIS"** olduklarını açıklamıştır. Kuşkusuz ki Bediüzzaman'ın bu sözleri, ahir zaman şahıslarından bir kısmının birer "şahıs", bir kısmının ise birer "şahsı manevi" olarak gelecekleri iddialarını geçersiz kılmaktadır. Çünkü Bediüzzaman **"Hz. Mehdi gibi şahıslar"** sözleriyle bunların tümünü kapsayan ve hepsi için **"ŞAHIS"** tanımlamasını yapan bir ifade kullanmaktadır. Nitekim Bediüzzaman eserlerinde Deccal ve Süfyan'ın birer şahıs olduklarını ne kadar net bir şekilde açıklamışsa, Hz. İsa ve Hz. Mehdi konusunda da bu gerçeği o kadar açık ve anlaşılır ifadelerle dile getirmiştir. Deccal'in de fiziksel özelliklerini anlatmış, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de fiziksel özelliklerini tarif etmiştir. Dolayısıyla Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahsı manevi olacakları düşüncesi, Bediüzzaman'ın bu açıklamalarına tamamıyla ters düşmektedir. Bediüzzaman bu sözünde Hz. Mehdi'den açıkça bir şahıs kelimesini kullanarak bahsetmekte ve aksi yöndeki düşüncelerin geçersizliğini ortaya koymaktadır.

Hem şu sırdandır ki; **MEHDİ, SÜFYAN GİBİ AHİR ZAMANDA GELECEK EŞHASLARI** çok zaman evvel hatta tabiin (Peygamberimiz (sav)'i sağ iken görmüş olan müminlerle, yani Ashab'la görüşmüş ve onlardan ders almış olan salih Müslümanlar) zamanında onları beklemişler yetişmek emelinde bulunmuşlar." *(Sözler, s. 358)*

MEHDİ, SÜFYAN GİBİ AHİR ZAMANDA GELECEK EŞHASLARI:

Bediüzzaman buradaki ifadesinde de **"MEHDİ, SÜFYAN GİBİ AHİR ZAMANDA GELECEK EŞHASLARI (ŞAHISLAR)"** diyerek, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin ve ona karşı mücadele vereceği bildirilen Süfyan'ın **"BİRER ŞAHIS**

OLDUKLARINI” Sözler adlı eserinde **“2. BİR KEZ”** daha belirtmiştir. Bediüzzaman Risale-i Nur’da yer alan, Hz. Mehdi ve ahir zaman şahıslarından bahsettiği tüm sözlerinde hep aynı ifadeleri kullanmış, bu kişilerden “şahıs”, “zat” gibi kelimelerle bahsetmiştir. Bediüzzaman bu sözünde de bu gerçeği bir kez daha ifade etmektedir.

Ayrıca Bediüzzaman, bu kitabında Hz. Mehdi için kullandığı **“GELECEK”** kelimesiyle, Hz. Mehdi'nin **“ilerideki bir tarihte gelecek bir şahıs olduğunu”** ikinci bir kez daha vurgulamıştır. Bediüzzaman bu yolla, yaşadığı dönemde Hz. Mehdi'nin henüz gelmemiş olduğunu açık bir şekilde ifade etmektedir.

Bazı ayat-ı kerime (ayetler) ve ehadis-i şerife (hadisler) AHİR ZAMANDA GELECEK BİR MÜCEDDİD-İ EKBERİ (en büyük müceddidi) mana-yı işari ile (işari anlamda) haber veriyorlar. Fakat **O GELECEK ZATIN VE CEMİYETİNİN** ÜÇ VAZİFESİNDEN en ehemmiyetlisi (önemlisi) olan ve zahiren (görünüşte) en küçüğü görünen imanı kurtarmak ve hakaik-i imaniyeyi (iman hakikatlerini) güneş gibi göstermek vazifesini Risale-i Nur ve şakirdlerinin (talebelerinin) şahs-ı manevisi tam yaptıklarından; **O GELECEK ZATA** dair HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR’UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE (uydurmaya) ÇALIŞMIŞLAR ve Şeriatı ihya (Kuran ahlakının esaslarını hatırlatarak yeniden hayata geçirme) ve hilafeti tatbik olan ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR (göz önünde bulundurmamışlar). *(Tılsımlar Mecmuası, s. 168)*

O:

Bediüzzaman Hz. Mehdi'den **“8. KEZ” “O”** zamirini kullanarak bahsetmiştir. **“O”** zamiri **“TEKİL BİR ŞAHIS”** ifade eden bir kelimedir. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'den bahsederken bir topluluğu ya da bir şahsı maneviyi kastetmediği çok açıktır. Eğer böyle bir durum söz konusu olsaydı Bediüzzaman burada **“O”** yerine “onlar” zamirini ya da buna benzer bir başka ifade kullanırdı. Ancak böyle bir ifade şekli burada kullanılmadığı gibi, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'den bahsettiği sözlerinin hiçbirinde kullanılmş değildir. Aksine sadece broşürün bu bölümüne kadar yer alan sözlerinde bile bu kelimeyi tam **“8 KEZ”** tekrarlamıştır. Bediüzzaman bu kelimeyi çok bilinçli bir şekilde defalarca vurgulamaktadır. Dolayısıyla çok açıktır ki Bediüzzaman burada, tüm Müslümanlara önderlik edecek ve insanların hidayetine vesile olacak bir kişinin varlığından söz etmektedir.

GELECEK:

Bediüzzaman, kullandığı **“o GELECEK zat”** ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin **“ileriki bir tarihte gelmesi beklenen bir şahıs”** olduğunu bir kez daha belirtmiştir. Bediüzzaman’ın Müslümanları yanlış bilgilendirmesi söz konusu olamayacağına göre, Hz. Mehdi Bediüzzaman'ın zamanında ya da ondan önceki dönemlerde henüz gelmemiştir. Zira eğer böyle bir durum söz konusu olsaydı o zaman Bediüzzaman, **“O**

GELECEK ZATIN" ifadesi yerine, "o gelmiş olan zat" deyimini kullanırdı. Buna rağmen Bediüzzaman'ın böyle kesin bir ifadeyi bu kadar çok tekrarlamış olması, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin ileriki bir tarihte geleceğine olan kanaatinin de o denli kesin olduğunu ortaya koymaktadır.

ZATIN:

Bediüzzaman bu açıklamasında Hz. Mehdi için "O gelecek zatlar" değil, **"o gelecek ZAT**" ifadesini kullanmıştır. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi, ruh ya da mana gibi bir varlık veya bir topluluk olmadığını açıkça ifade etmiştir. **"ZAT"** kelimesi **"tekil"** bir kelimedir ve bir insanı ifade etmek için kullanılır. Dolayısıyla Bediüzzaman burada **"TEK BİR ŞAHISTAN"** bahsetmektedir.

Ayrıca bu, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi için **"7. DEFA"** kullandığı **"ZAT"** ifadesidir. Bediüzzaman gibi büyük bir mütefekkirin, böyle açık bir anlam taşıyan bir ifadeyi bu kadar çok tekrarlaması kuşkusuz ki belirlibir hikmet üzerinedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığı konusunda tüm Müslümanları bilgilendirmekte ve bu kutlu zatın gelişiyle müjdelemektedir.

VE:

Bediüzzaman burada **"O gelecek zatın VE cemiyetinin"** ifadesini kullanmıştır. **"O GELECEK ZAT"** ve **"BU ZATIN CEMİYETİ"** iki ayrı kavramdır. Bediüzzaman "VE" kelimesini kullanarak bu ikisinin ayrı şeyleri ifade ettiğini açıkça belirtmiştir. Eğer Hz. Mehdi bir şahsı manevi olsaydı ya da bu cemiyet Mehdilik görevini üstlenmiş olsaydı, Bediüzzaman burada **"O gelecek cemiyet"** ya da "Mehdilik görevini üstlenecek cemiyet" gibi bu konuyu netleştiren açık ifadeler kullanırdı. Ancak Bediüzzaman hiçbir itiraza yer bırakmayacak şekilde açıkça "O gelecek zat ve cemiyeti" sözlerini kullanmış ve Hz. Mehdi'nin, kendisini izleyenlerden oluşan bir topluluğun başında bulunan bir şahıs olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman'ın vurguladığı bu gerçek birkaç soru sorulduğunda da açıkça görülebilmektedir:

1- Bediüzzaman ahir zamanda gelecek bu şahsın tek başına mı olduğunu belirmiştir?

Hayır, Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin beraberinde bir cemiyetinin de olacağını açıklamıştır.

2- Bediüzzaman, bahsettiği bu cemiyetin başında herhangi bir şahsın olacağını belirtmiş midir?

Evet, Bediüzzaman bu cemiyetin başında Hz. Mehdi'nin bizzat bulunacağını bildirmiştir.

CEMİYETİNİN:

Bediüzzaman burada bir cemiyetin varlığından bahsetmiştir. Bu cemiyet, Bediüzzaman'ın **“o gelecek zat”** sözleriyle müjdelediği Hz. Mehdi'nin yardımcılarının ve destekçilerinin oluşturduğu bir cemiyettir. Bediüzzaman eserlerinin pek çok yerinde Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Hz. Mehdi'nin bir cemaati olacağını ve cemaatin Hz. Mehdi'nin yapacağı faaliyetlerde onun yardımcıları olacağını belirtmiştir. Ancak Hz. Mehdi'nin bu hareketin önderi ve lideri olarak, bizzat bu topluluğun başında bulunacağını da ifade etmiştir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'ye tabi olan ve onun tebliğini izleyen bu kitle ve hareketi “Hz. Mehdi'nin şahsı manevisi” olarak adlandırmıştır. Ancak Bediüzzaman'ın da ifade ettiği gibi şu çok açık bir gerçektir ki, başında bulunan bir şahıs, bir liderleri olmadan bir şahsı maneviden bahsetmek mümkün değildir. Hz. Mehdi de bu cemiyetinin başında, onlara önderlik etmek üzere bizzat yer alacaktır. Dolayısıyla Bediüzzaman'ın bu açıklamalarına göre **“HZ. MEHDİ KENDİSİNİ İZLEYEN BİR CEMAATİ OLAN VE ONLARA LİDERLİK EDEN TEK BİR ŞAHISTIR”**.

<u>O:</u>

Bediüzzaman, burada da **“9. KEZ”** Hz. Mehdi için **“O”** kelimesini kullanmıştır. **“O”** kelimesinin tek bir kişiyi ifade ettiği çok açıktır. Bediüzzaman burada manevi bir kişiden, bir gruptan ya da bir hareketten bahsetmemekte, Hz. Mehdi'nin bizzat gelişini müjdelemektedir. Bu sözü **“9 DEFA”** tekrarlamış olması ise, Bediüzzaman'ın bu konudaki açıklamalarının hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar kesin olduğunu ortaya koymaktadır.

<u>GELECEK:</u>

Bediüzzaman burada kullandığı **“GELECEK”** sözüyle ayrıca Hz. Mehdi'nin gelişinin kesin bir gerçek olduğunu da vurgulamıştır. Eğer Hz. Mehdi manevi bir şahıstan ibaret olsaydı kuşkusuz ki Bediüzzaman sözlerinde pek çok kez onun **“geleceğini”** ifade etmezdi. Dolayısıyla Bediüzzaman bu sözüyle aynı zamanda Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu da açıklamıştır.

<u>ZATA:</u>

Bediüzzaman, Hz. Mehdi için Risale-i Nur’un birçok yerinde olduğu gibi bu bölümünde de **“ZAT”** deyimini kullanmıştır. Demek ki Hz. Mehdi, bir cemaat veya manevi bir kişi değil, bir **“ŞAHIS”**tır. Buradaki **“ZAT”** kelimesi, Bediüzzaman'ın broşürün başından bu yana Hz. Mehdi için **“8. KEZ”** kullandığı bir ifadedir. Bediüzzaman’ın Müslümanları yanlış yönlendirmesi veya bilgisini gizlemesi düşünülemeyeceğine göre; eğer Hz. Mehdi bir cemaat veya şahs-ı manevi olsaydı, kuşkusuz ki Bediüzzaman da **“O ZAT”** deyimini bu kadar çok tekrarlamazdı.

O İLERİDE GELECEK ACİB (şaşılan, hayret uyandıran, benzeri görülmeyen) **ŞAHSIN** bir **HİZMETKARI** ve **ONA YER HAZIR EDECEK BİR DÜMDARI** (yardımcı kuvveti) ve **O BÜYÜK KUMANDANIN PİŞDAR BİR NEFERİ** (önden giden bir askeri) olduğumu zannediyorum. *(Barla Lahikası, s. 162)*

Bediüzzaman bu sözünde, kendisini Hz. Mehdi'nin bir tür “öncüsü” olarak nitelendirmiş ve Hz. Mehdi'nin “kendisinden sonra geleceğini” açıklamıştır:

O:

Bediüzzaman cümlenin başında **"O"** zamirini kullanarak **“BİR ŞAHSI”** kastettiğini özellikle vurgulamaktadır. **"O"** zamirinin **“TEK BİR KİŞİ”**ye işaret ettiği açıktır. Bediüzzaman bir şahsı maneviden, gruptan ya da topluluktan bahsetmemekte, Hz. Mehdi'nin mübarek şahsının gelişini müjdelemektedir.

Bediüzzaman bu söz ile birlikte, broşürün başından beri Hz. Mehdi ile ilgili yer verilen sözlerinde **“10. KEZ” “O”** ifadesini kullanmıştır. Bediüzzaman'ın bu sözlerinin “10 unun birden tevafuk etmiş olması” söz konusu değildir. Bediüzzaman Hz. Mehdi için bu ifadeyi son derece bilinçli bir şekilde kullanmakta ve bu yolla bu mübarek zatın bir şahsı manevi ya da bir topluluk olabileceği yönündeki tüm iddiaları geçersiz kılmaktadır.

ACİB ŞAHSIN:

Bediüzzaman **"ŞAHIS"** kelimesini kullanmakta, belli bir kişiden bahsetmektedir. Bediüzzaman bu sözüyle bir topluluktan veya şahsı maneviden söz etmemektedir. Eğer Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin şahsı manevi olarak geleceğini düşünüyor olsaydı, -hayatı boyunca gerçekleri ifade etmekten asla kaçınmamış büyük bir alim olarak- bunu da açıkça ifade ederdi. Ancak Bediüzzaman, burada ve daha birçok ifadesinde olduğu gibi, Hz. Mehdi'nin kutlu zatından bahsetmektedir. Hz. Mehdi'nin ahir zamanda **“BİR ŞAHIS”** olarak geleceğini açıkça söylemekte ve bunu, aksi bir yönde tevil edilemeyecek kadar çok sayıda sözüyle defalarca teyit etmektedir.

Bediüzzaman burada ayrıca şahıs kelimesini nitelendirmek için tekil bir ifade kullanmıştır. Demek ki Bediüzzaman **“TEK BİR ŞAHIS”**tan bahsetmektedir, “iki veya üç şahıstan” değil. Bediüzzaman'ın bu sözleri, Hz. Mehdi'nin bir grup ya da bir topluluk olabileceği düşüncesini tümüyle geçersiz kılmaktadır.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman **“bir şahıs”** olduğunu ifade ettiği Hz. Mehdi'nin önemli bir özelliğini de vurgulamıştır. Hz. Mehdi'nin **“ACİB BİR ŞAHIS”** olduğunu ifade etmiştir. **“Acib”** kelimesi, **“hayret veren, şaşırtıcı, benzeri görülmeyen”** anlamındadır. Hadislerde Hz. Mehdi'nin çok büyük bir fikri mücadelesi olacağı, yaptığı işlerin dünya çapında etki göstereceği bildirilmektedir. Bediüzzaman da, Hz. Mehdi'den **"ACİB"** ifadesiyle bahsetmekte, bu mübarek zatın daha önce **“BENZERİ GÖRÜLMEMİŞ BİR KİŞİ”** olacağına dikkat çekmektedir.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde Hz. Mehdi'nin kullandığı yöntemlerin ve mücadele şeklinin alışılmışın dışında olacağı bildirilmiştir. Bu bilgilere göre Hz. Mehdi çok etkili yöntemler kullanacak, her konuda başarılı sonuçlar elde edecektir. Bu başarısına karşılık, kendisine çok yoğun saldırılar olmasına rağmen bunlardan hiç etkilenmeyecektir. Bediüzzaman da bu sözüyle Hz. Mehdi'nin herkesin anlayamayacağı vehbi (çalışmakla kazanılmayıp Allah'ın lütfuyla olan) ilimlere de vakıf bir şahıs

olacağını ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu sözünden anlaşıldığı üzere, Hz. Mehdi döneminde hayret verici olaylar da yaşanacaktır. Hadislerde bildirildiğine ve İslam alimlerinin ifadelerine göre, olağanüstü doğa olayları, beklenmedik siyasi değişimler, teknolojinin hızla gelişmesi, dünya çapında tebliğ yapılması benzeri görülmemiş bir dönem olacağını anlatmaktadır. Hz. Mehdi her an Allah'ın yakın takibine ve yardımına mazhar olacaktır. Bu nedenle, Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, iman gözüyle bakmayanların şaşıracağı, kolay kolay açıklayamayacağı harikalıkta başarılara vesile olacaktır.

ONA:

Bediüzzaman burada da Hz. Mehdi için **"11. KEZ" "O"** kelimesini kullanmaktadır. Bu, hem tekil bir ifadedir hem de bir kişilik zamiridir. Dolayısıyla Bediüzzaman böylece bir kez daha Hz. Mehdi'nin şahsı manevi olarak değil, **"BİR ŞAHIS"** olarak geleceğini ve bunun **"tek bir kişi"** olacağını vurgulamaktadır. Bediüzzaman kendisinin çalışmalarıyla bir şahsı maneviye değil, kutlu bir zata ortam hazırladığını **"ONA"** ifadesiyle açıkça söylemektedir.

YER HAZIR EDECEK:

Bediüzzaman burada **"ONA YER HAZIR EDECEK"** ifadesini kullanarak, Hz. Mehdi'nin kendisinden sonra gelecek bir kimse olduğunu bir kez daha açıklamıştır. Bilindiği gibi **"hazırlık"** bir şeyin öncesinde yapılan bir eylemdir. Halihazırda mevcut olan, hazır bulunan bir şey için hazırlık yapılması söz konusu değildir. Bediüzzaman da burada kendisinin **"Hz. Mehdi'nin gelişinden önce böyle bir hazırlık içerisinde olduğunu"** ifade etmektedir. Bu da Hz. Mehdi'nin, Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde henüz ortaya çıkmamış olduğunu, bu dönemin bir "hazırlık devresi" olduğunu göstermektedir.

Hadislerde yer alan tariflere ve Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre, ahir zaman mücadelesi çok kapsamlı bir fikri mücadele olacaktır. Bu fikri mücadelede Hz. Mehdi döneminde yaşayan salih müminler görev aldığı gibi, kendisinden önce gelip ona yer hazırlayacak yardımcıları, dostları da olacaktır. Bediüzzaman da bu sözleriyle bu gerçeğe işaret etmektedir. Büyük İslam alimi, kıymetli hizmetleri ile ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'ye ortam hazırladığını dile getirmektedir. Fikri mücadelesinin, hizmetlerinin, eserlerinin Hz. Mehdi'nin çalışmalarına fayda sağlayacağını ve bunların Hz. Mehdi tarafından kaynak olarak kullanılacağını ifade etmektedir.

BİR DÜMDARI (yardımcı kuvveti):

"DÜMDAR" kelimesi **"yardımcı kuvvet"** anlamına gelmektedir. Bediüzzaman, bu sözüyle kendisini, asıl mücadeleyi yürüten zata imkan hazırlayan yardımcı kuvvetlere benzetmiştir. Bu şekilde kendisinden sonra gelecek olan ve yapacağı büyük fikri

mücadele ile İslam ahlakının getirdiği tüm güzellikleri yeryüzüne hakim edecek olan Hz. Mehdi’nin bir yardımcısı olduğunu ifade etmektedir.

O:

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'den **“12. DEFA” “O”** zamirini kullanarak bahsetmekte ve onun **“TEK BİR ŞAHIS**” olduğunu vurgulamaktadır. Bediüzzaman'ın aynı ifadeyi defalarca ve ısrarla tekrarlamış olması, kuşkusuz ki bunun bir tevafuk olmadığını göstermektedir. Bediüzzaman son derece bilinçli ve kasıtlı bir şekilde **“Hz. Mehdi'nin ahir zamanda gelecek TEK BİR KİŞİ”** olduğunu belirtmekte ve bunun dışında bir düşünceyi öne sürenler için konuya açıklık kazandırmaktadır.

BÜYÜK KUMANDANIN:

Bediüzzaman Hz. Mehdi'den bahsederken **“O BÜYÜK KUMANDAN”** sözlerini kullanarak Hz. Mehdi’nin **“kumandanlık vasfına”** da dikkat çekmektedir. Bir şahsı manevinin kumandanlık sıfatı taşımasının söz konusu olamayacağı çok açıktır. Bediüzzaman burada çok açık bir şekilde Hz. Mehdi’nin bu görevi yerine getirecek **“BİR ŞAHIS”** olduğunu ifade etmektedir.

PİŞDAR BİR NEFERİ (önden giden bir askeri):

Bediüzzaman'ın burada kullandığı **“PİŞDAR BİR NEFER”** ifadesi, **“ÖNDEN GİDEN ASKER”** anlamını taşımaktadır. Bediüzzaman bu sözüyle kendisini önden giden öncü kuvvetlere benzetirken, Hz. Mehdi’nin kendisinden sonra geleceğini bir kez daha vurgulamıştır. Bediüzzaman **“kendisini ÖNDEN GİDEN”** bir kişi olarak nitelendirmekle; **"Hz. Mehdi'nin ise kendisinden SONRA GELEN”** bir kimse olduğunu netleştirmektedir.

Bediüzzaman burada ayrıca **“BİR NEFER”** yani asker kelimesini kullanarak, kendisinin Hz. Mehdi değil, onun bir yardımcısı ve ona hizmet eden bir görevli olduğunu bir kez daha ifade etmektedir. Bediüzzamanın kendisini bir **"HİZMETKARI, ÖNCÜSÜ"** olarak vasıflandırdığı ve bu kadar övgüyle, saygıyla bahsettiği Hz. Mehdi, tüm İslam alemi tarafından asırlardır beklenmektedir. Bediüzzaman da bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin ahir zamanda, Allah'ın izniyle, muhakkak ortaya çıkacağını müminlere müjdelemektedir.

HAKİKİ BEKLENİLEN ve **BİR ASIR SONRA GELECEK O ZAT** dahi bu zamanda gelse... (Kastamonu Lahikası, s. 57)

Bediüzzaman Said Nursi, Hz. Mehdi'nin henüz gelmediğini, Müslümanlar tarafından beklendiğini ve kendi yaşadığı devirden bir asır sonra geleceğini bildirmektedir:

BİR ASIR SONRA GELECEK:

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi için bir kez daha **"GELECEK"** kelimesini kullanmış ve onun kendi yaşadığı dönemde henüz gelmediğini ve **"İLERİDE GELECEĞİNİ"** tekrar belirtmiştir. Bu sözüyle aynı zamanda Hz. Mehdi'nin "manevi bir kişilik" değil, **"GELMESİ BEKLENEN BİR İNSAN"** olduğunu da bir kez daha vurgulamıştır.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman bu sözünde, gelmesi beklenilen bu mübarek zatın geliş zamanını da müjdelemektedir. Hz. Mehdi'nin **"KENDİSİNDEN BİR ASIR SONRA, YANİ HİCRİ 1400'LÜ YILLARDA"** ortaya çıkacağını haber vermektedir. Kuşkusuz ki eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin kendi döneminde yaşadığını düşünseydi, böyle uzak bir tarih vermez, aksini açıkça ifade ederdi. Demek ki Bediüzzaman'ın bu konudaki kanaati hiçbir itiraza yer bırakmayacak kadar kesindir.

ZAT:

Bediüzzaman, burada Hz. Mehdi'den **"O ZAT"** diyerek bahsetmekte ve Hz. Mehdi'nin mübarek şahsının geleceğini haber vermektedir. Bediüzzaman bir şahsı maneviden ya da topluluktan söz etmemektedir. Üçüncü tekil şahsı ifade eden **"O"** zamirini ve "tek bir kişi"yi ifade eden **"ZAT"** sözcüğünü kullanmaktadır. Bediüzzaman böylece Hz. Mehdi'nin yalnızca **"TEK BİR KİŞİ"** olacağını da açıklamaktadır.

Bir vechi (sebebi) şudur ki: **SİHİR VE MANYETİZMA VE İSPİRTİZMA GİBİ İSTİDRACI HARİKALARIYLA (hipnoz ve ruhlarla bağlantı tarzındaki sahte mucizeleriyle) KENDİNİ MUHAFAZA EDEN VE HERKESİ TESHİR EDEN (büyüleyen, aldatan) O DEHŞETLİ DECCAL'İ** yok edebilecek, mesleğini değiştirecek; **ANCAK HARİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ** (mucizeleri olan ve herkesin kabul ettiği) **BİR ZAT OLABİLİR Kİ O ZAT** en ziyade alakadar ve ekser insanların (insanların çoğunluğunun) Peygamberi olan HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'DIR. *(Şualar, s. 493)*

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in birtakım olağanüstü güçlerle insanları aldatmaya çalışacağını ancak onun bu fitnesinin, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelmesiyle tamamen ortadan kalkacağını anlatmaktadır:

SİHİR VE MANYETİZMA VE İSPİRTİZMA GİBİ İSTİDRACI HARİKALARIYLA (HİPNOZ VE RUHLARLA BAĞLANTI TARZINDAKİ SAHTE MUCİZELERİYLE)... HERKESİ TESHİR EDEN

(BÜYÜLEYEN, ALDATAN) O DEHŞETLİ DECCAL'İ:

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda Deccal'in birtakım olağanüstü güçlere sahip olacağına dikkat çekmektedir. Deccal'in sahte mucizeler göstereceğini bildiren hadislerden bazıları şu şekildedir:

Fitnesinden birisi de şudur: O, bir bedeviye: "Söyle bakayım! Eğer ben SENİN İÇİN ANANI VE BABANI DİRİLTİRSEM benim senin Rabbin olduğuma şehadet eder misin?" diyecek. Bedevi de: "Evet," diyecek. Bunun üzerine İKİ ŞEYTAN ONUN BABASI VE ANASI SURETLERİNDE ONA GÖRÜNECEKLER... (Sünen-i İbni Mace, 4077)

Onun bir fitnesi de şudur: O, tek bir kişiye musallat kılınarak O KİŞİYİ ÖLDÜRÜP TESTEREYLE BİÇECEK. Hatta o kişinin cesedi iki parçaya bölünmüş olarak (ayrı ayrı yerlere) atılacaktır. Sonra Deccal (orada bulunanlara): "Şu (öldürdüğüm) kuluma bakınız. ŞİMDİ BEN ONU DİRİLTECEĞİM.." diyecektir. (Sünen-i İbni Mace, 4077)

Hadislerde, Deccal'in yalancı mucizelerini, fitnelerini insanlara kabul ettirebilmek için kullanacağı bildirilmektedir. (Allahu Alem) Zayıf akıllı insanlar bunları adeta birer "mucize" zannedebilirler. Oysa mucize Allah'ın veli kullarına lütfettiği bir nimettir. Deccal'in gösterdiği olağanüstü olaylar ise birer istidrac yani Allah'ın insanları denemek için yarattığı ve inkarcılarda görülen yalancı mucizelerdir.

Bediüzzaman, Deccal'in bu aldatıcı yöntemleri kullanarak insanların çoğunu etkisi altına alacağını belirtmektedir. Hadislerde de Deccal'in, hipnotizma ve büyü gösterileri gibi aldatmacalarla yeterince bilgi sahibi olmayan veya imanen zayıf olan bazı insanları etkisi altına alabileceği haber verilmektedir. Özellikle de bütün Hıristiyan dünyasının Hz. İsa'yı ve Yahudilerin de Mesihi bekledikleri bir dönemde, Deccal'in gösterdiği bu yalancı mucizeler ve hileler, pek çok kişinin Deccal'e aldanmasına neden olabilecektir. Bediüzzaman buradaki sözüyle, Deccal'in bu özelliğini vurgulayarak, aynı zamanda onun bir şahsı manevi olmadığını da ifade etmektedir. Bediüzzaman, Deccal'in insanları kandırabilecek özellikte, hipnoz ve büyü gibi aldatıcı yöntemler kullanabilme yeteneğine sahip olduğundan bahsederek bu durumu açıklığa kavuşturmuştur. Kuşkusuz Bediüzzaman'ın Deccal konusundaki bu anlatımları doğrultusunda Deccal'in bir şahıs olduğunu kabul edip, Hz. İsa ve Hz. Mehdi konusunda verdiği onlarca delil ve detaya rağmen onların birer şahsı manevi olabilecekleri ihtimalini öne sürmek çok yanlış bir yaklaşım olur. Yüksek ilim sahibi bir şahıs olan Bediüzzaman kuşkusuz ki tüm sözlerini, Müslümanları en doğru bilgilendirecek şekilde açıklamış, bu konuda da hiçbir şüpheye yer bırakmayacak bir üslupla **"Deccal gibi Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de BİRER ŞAHIS olduklarını"** ifade etmiştir.

ANCAK HARİKA VE MU'CİZATLI VE UMUMUN MAKBULÜ (MUCİZELERİ OLAN VE HERKESİN KABUL ETTİĞİ) BİR ZAT OLABİLİR Kİ:

Bediüzzaman, Mesih Deccal'in fitnesini ortadan kaldırabilecek kişinin ise, Allah'ın rahmetiyle, mucizeleri olan ve insanların çoğunun kendisine tabi olduğu mübarek **"BİR ZAT"** olacağını söylemektedir. Sözünün devamında da bu kutlu kişinin Hz. İsa olduğunu bildirmektedir. Bu son derece açık ve farklı başka hiçbir düşünceye yer vermeyecek netlikte bir sözdür: Bediüzzaman açıkça **"Hz. İsa'nın BİR ŞAHIS olduğunu"** ifade etmekte, bu kesin ifadesiyle onun bir şahsı manevi olabileceği yönündeki tüm düşünceleri kökten reddetmektedir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman burada kullandığı **"HARİKA VE MUCİZATLI VE UMUMUN MAKBULU BİR ZAT"** sözleriyle, Hz. İsa'nın yine bir şahıs olduğunu ortaya koyan önemli bazı özelliklerini vurgulamaktadır. Bediüzzaman **"Hz. İsa'nın harikalar ve mucizeler gösterebilen BİR ZAT olduğunu"** belirtmiştir. Ayrıca **"Hz. İsa'nın insanların büyük bir kısmı tarafından kabul gören BİR ZAT olduğunu"** hatırlatmaktadır. Kuşkusuz ki üstün bir ilme sahip olan Bediüzzaman bir şahsı manevinin mucize göstermesinin mümkün olmayacağını çok iyi bilmektedir. Aynı şekilde bir şahsı manevinin "umumun makbulü bir zat" olamayacağını da bilmekte, Hz. İsa'yı tanıtan tüm bu özellikleri çok bilinçli bir şekilde kullanarak onun **"BİR ŞAHIS"** olarak yeryüzüne ikinci defa geleceğini tüm Müslümanlara müjdelemektedir.

O ZAT... HZ. İSA ALEYHİSSELAM'DIR:

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verdiği gibi Deccal'in fitnesini Hz. İsa'nın ortadan kaldıracağını bildirmektedir:

Allah'ın düşmanı olan ***MESİH-İ DECCAL, İSA ALEYHİSSELAM'I GÖRÜNCE, TUZUN SUDA ERİDİĞİ GİBİ ERİR****. Hz. İsa onu terk edip bıraksa bile helak oluncaya kadar eriyip gidecektir. Lakin* ***ALLAH ONU BİZZAT İSA ALEYHİSSELAM'IN ELİYLE YOK EDECEKTİR.*** *(Müslim, Kitabü'l Fiten: 34)*

... DECCAL ORTALIĞA FİTNE SAÇARKEN CENAB-I HAK, MESİH MERYEM OĞLU İSA'YI GÖNDERİR... *Nefesini idrak eden her kafir mutlaka yok olur. İsa (a.s) Deccal ile Lüdd kapısında (Beytül Makdis'e yakın bir belde) karşılaşır* ***VE ONU YOK EDER****. (Sahih-i Müslim; Büyük Fitne Mesih-i Deccal, Saim Güngör, s. 104)*

... Müteakiben ***HZ. İSA, DECCAL'İ ARAR*** *ve nihayet Beytü'l Makdis'e yakın bir yer olan Bab-ü Lüdd (Lüdd Kapısı) denilen mevkide yetişerek,* ***ONU YOK EDER.*** *(Sahih-i Müslim, c. 4/2251-2255; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 491)*

Bediüzzaman Şualar adlı eserinde Hz. İsa için **"2. KEZ"** kullandığı **"O ZAT"** ifadesiyle, Hz. İsa'nın **"BİR ŞAHIS"** olduğunu açıkça belirtmiştir. Bediüzzaman burada "İki veya üç zat" dememiştir. Aksine Hz. İsa'dan bahsederken kullandığı tüm sözler hep **"TEKİL"** ifadelerdir; ve tümünde de **"TEK BİR ŞAHISTAN"** bahsetmektedir.

Bediüzzaman bu açıklamalarıyla bir kez daha Hz. İsa'nın bir şahsı manevi olmadığını, **“MÜBAREK BİR İNSAN”** olduğunu çok açık ifadelerle ortaya koymuştur.

Hatta **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ** (yeryüzüne inişi) dahi ve **KENDİSİ İSA ALEYHİSSELAM OLDUĞU**, **NUR-U İMANIN DİKKATİYLE** (imanın ışığıyla) **BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ** Hatta **DECCAL VE SÜFYAN GİBİ EŞHAS-I MÜDHİŞE** (ürkütücü şahıslar) **KENDİLERİ DAHİ KENDİLERİNİ BİLMİYORLAR...** *(Şualar, s. 487)*

Bediüzzaman, Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne ikinci kez geleceğini bildirmekte, ancak bu mübarek zat geldiğinde herkesin kendisini tanımayacağına dikkat çekmektedir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM'IN NÜZULÜ (YERYÜZÜNE İNİŞİ):

Bediüzzaman **“HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM’IN NÜZULÜ”** sözleriyle Hz. İsa'nın, Allah’ın bir mucizesi olarak ahir zamanda insani bedeniyle gökyüzünden yeryüzüne ineceğini anlatmaktadır. Bediüzzaman verdiği bu bilgilerle Hz. İsa'nın ahir zamanda Hıristiyan toplumunun başında bir mana ya da manevi bir lider olarak değil, bizzat hidayet önderi **“BİR ŞAHIS”** olarak bulunacağını kesin ifadelerle açıklamaktadır.

KENDİSİ İSA ALEYHİSSELAM OLDUĞU:

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. İsa'nın yeryüzüne ilk indiği zaman, kendisinin de Hz. İsa olduğunu önceleri bilmeyeceğini, ancak daha sonra farkına varacağını bildirmiştir. "Böyle bir şuur ve bilincin bir şahsı manevi için söz konusu olamayacağı" çok açıktır. **"BİLME"** ve **"ANLAMA"** kavramları ancak **"BİR İNSAN"** için geçerli olabilir. Ancak **"bir insan kendisinin kim olduğunu anlayabilir"**, içerisinde bulunduğu durumu fark edebilir. Bediüzzaman da bu durumu çok iyi bilen bir kimse olarak bu sözleri kullanmış ve Hz. İsa'nın bir şahsı manevi olmadığını açıkça ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu gerçeği vurguladığı ifadelerinden biri de **"KENDİSİ"** kelimesidir. Bu kelime de yine **"ŞAHIS"** ifade eden bir kavramdır ve Bediüzzaman bu yolla **"Hz. İsa'nın maddi varlığı olan mübarek BİR ŞAHIS olarak geleceğini"** tekrar dile getirmektedir.

NUR-U İMANIN DİKKATİYLE
(İMANIN IŞIĞIYLA) BİLİNİR; HERKES BİLEMEZ:

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne geleceği Kuran'da bildirilmiş ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde haber verilmiş bir gerçektir. Bediüzzaman, çevresindeki insanların, Hz. İsa'nın ahir zamanda beklenen peygamber olduğunu ancak **"İMANLARIYLA FARK EDEBİLECEKLERİNİ"** söylemiştir. Bu da yine Bediüzzaman'ın Hz. İsa'dan bir şahsı manevi olarak söz etmediğini açıkça ortaya koymaktadır. Bediüzzaman burada açıkça insanların bir şahsı maneviyi değil, **"BEKLEDİKLERİ BİR ŞAHSI"** tanımalarından bahsetmektedir. Bediüzzaman ayrıca **"HERKES BİLEMEZ"** diyerek Hz. İsa'yı herkesin tanıyamayacağını bir kez daha belirtmiş, bahsedilenin bir şahsı manevi değil, maddi varlığıyla ortaya çıkacak **"BİR İNSAN"** olduğunu tekrar vurgulamıştır. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi Hz. İsa ikinci kez yeryüzüne geldiğinde de samimi olarak iman edenler imanlarının vesilesiyle, Allah'ın izniyle bu mübarek zatı hemen tanıyacak, onun yardımcısı ve destekçisi olacaklardır.

DECCAL VE SÜFYAN GİBİ EŞHAS-I MÜDHİŞE
(ÜRKÜTÜCÜ ŞAHISLAR) KENDİLERİ DAHİ
KENDİLERİNİ BİLMİYORLAR:

Bediüzzaman, bu sözleriyle Mesih Deccal ve Süfyan Deccal gibi, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'ye karşı inkara dayalı bir mücadele verecek olan ahir zaman şahıslarının da herkes tarafından teşhis edilemeyeceğine dikkat

çekmektedir. Bediüzzaman burada kullandığı **“EŞHAS-I MÜDHİŞE”** sözlerinde geçen **“EŞHAS-I”** kelimesiyle, Süfyan ve Deccal'in **“BİRER ŞAHIS”** olduğunu belirtmektedir. Bediüzzaman eserlerinde şahıs anlamına gelen benzer kelimeleri Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de kullanmaktadır. Süfyan ve Deccal'in şahıs olarak ortaya çıkacağını kabul edip, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ise sadece şahsı manevilerinin olacağını düşünmek son derece çelişkilidir. Bediüzzaman'ın da bildirdiği gibi, Süfyan Deccal ve Mesih Deccal nasıl birer şahıs olarak ortaya çıkıyorlarsa, bunların fitnelerini ortadan kaldıracak olan Hz. İsa ve Hz. Mehdi de Allah’ın izniyle ahir zamanda mübarek zatlarıyla ortaya çıkacaklardır.

Hattâ, **"HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELİR, HZ. MEHDİ’YE NAMAZDA İKTİDA EDER** (uyar), **TABİ OLUR."** diye rivayeti BU İTTİFAKA (birleşmeye) VE HAKİKAT-I KUR’ANİYE’NİN METBUİYETİNE VE HAKİMİYETİNE (Kuran hakikatlerine uyulmasına ve tabi olunmasına) İŞARET EDER. *(Şualar, s. 493)*

Peygamber Efendimiz (sav) bir hadis-i şerifinde Hz. İsa'nın, Hz. Mehdi'nin arkasında namaz kılacağını bildirmiştir:

İmamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytü’l Makdis’e sığınırlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kıldırmak için öne geçtiği bir sırada, bir de bakarlar ki, Meryem oğlu İsa sabah vaktinde inmiştir. Mehdi, Hz. İsa'yı öne geçirmek için arkaya çekilir. Hz. İsa onun omuzlarına elini koyar ve ona der ki, "Geç öne namazı kıldır. Zira kamet (farz namazı kılmak için okunan ezan; namaza başlama işareti) senin için getirilmiştir."... *(Ebu Rafi'den rivayet edilmiştir; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 495-496)*

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in bu hadisine dikkat çekmekte, bu olayın Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin çıkışlarının önemli alametlerinden biri olduğunu hatırlatmaktadır. Bediüzzaman sözlerinde ayrıca Hz. İsa ve Hz. Mehdi döneminde Allah'ın izniyle, İslam ahlakının tüm dünyaya hakim olacağını ifade etmektedir. Bu hakimiyete, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin ittifakıyla yürütülecek büyük fikri mücadelenin vesile olacağını belirtmektedir.

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM GELİR, HZ. MEHDİ’YE NAMAZDA İKTİDA EDER (UYAR), TÂBİ OLUR:

Bediüzzaman bu sözünde Peygamberimiz (sav)'in sahih hadisleri doğrultusunda **“HZ. İSA’NIN, HZ. MEHDİ İLE BİRLİKTE NAMAZ KILACAĞINI”** belirtmiştir. Namaz, Rabbimiz'in insanlar için farz kıldığı bir ibadettir. Şahsı manevilerin birlikte namaz kılması, namazda imamlık yapmaları mümkün değildir. Bediüzzaman da bu gerçeğin kuşkusuz ki çok iyi bilincindedir ve bu sözleriyle, Hz. İsa’nın ve Hz. Mehdi'nin **“BİRER ŞAHIS”** olarak ortaya çıkacaklarını haber vermektedir. Hz. İsa, yeryüzüne

önceki gelişinde namaz ibadetini yerine getirdiği gibi ikinci kez gelişinde de Allah'ın izniyle bu ibadetine devam edecektir. Kuran'da bu konu şöyle bildirilmektedir:

(İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve HAYAT SÜRDÜĞÜM MÜDDETÇE, BANA NAMAZI VE ZEKATI VASİYET (EMR) ETTİ." (Meryem Suresi, 30-31)

Ahir zamanda Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin mübarek şahısları ortaya çıkacak, Hz. İsa, Hz. Mehdi'nin imamlığında namaz kılacak, bu iki mübarek zatın yapacakları büyük fikri mücadele neticesinde İslam ahlakı yeryüzüne hakim olacaktır. Bediüzzaman pek çok sahih hadiste yer alan bu konuyu hatırlatarak, Hz. İsa ile Hz. Mehdi'nin geldiklerinde karşılıklı diyalog içerisinde olacaklarını bildirmektedir. Bunun için her iki kutlu şahsın da aynı dönemde ortaya çıkmaları ve biraraya gelmeleri gerekmektedir. Ancak Bediüzzaman hayattayken böyle bir olay gerçekleşmiş değildir. Hz. İsa'nın gelişi ve Hz. Mehdi'yle birlikte namaz kılmaları tüm dünya Müslümanları tarafından beklenmektedir.

Ayrıca hem iki Deccal'in sıfatları ve halleri ayrı ayrı olduğu halde, mutlak gelen **RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR** (karıştırılıyor), **BİRİ ÖTEKİ ZANNEDİLİR. HEM "BÜYÜK MEHDİ"NİN HALLERİ SABIK MEHDİLERE** (önceki Mehdilere) **İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABIK** (uygun) **ÇIKMIYOR,** hadis-i müteşabih (birçok anlama gelebilecek hadis) hükmüne geçer. *(Şualar, s. 582)*

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in ahir zamanla ilgili hadislerinde bahsi geçen Deccallerin özelliklerinin ve faaliyetlerinin birbirine benzediğini; bu sebeple birinin diğeri zannedilebildiğini söylemektedir. Ancak bu hadislerde "Büyük Mehdi"ye dair bildirilen özelliklerin, "sabık Mehdiler" olarak bahsettiği, önceki dönemlerde gelmiş olan müceddidlerden çok farklı olduğunu belirtmiştir:

<u>RİVAYETLERDE İLTİBAS OLUYOR (KARIŞTIRILIYOR) BİRİ ÖTEKİ ZANNEDİLİR):</u>

Bediüzzaman **"İLTİBAS OLUYOR (KARIŞTIRILIYOR) BİRİ ÖTEKİ ZANNEDİLİR"** sözleriyle, hadislerde bahsi geçen Deccallerin karıştırılabildiğini hatırlatmıştır. Bediüzzaman ahir zamanda gelecek **"Büyük Mehdi"** ile "sabık Mehdiler" arasında ise böyle bir karıştırmanın söz konusu olamayacağını belirtmiştir. Bunun sebebinin de **"Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde sabık Mehdiler ile ilgili olarak verilen bilgilerin Büyük Mehdi'nin özellikleri ile uyuşmaması"** olduğunu ifade etmiştir.

Bediüzzaman bu sözleriyle **"BÜYÜK MEHDİ"**nin **"geçmiş zamanlarda gelmemiş olduğunu"**, bu mübarek şahsın**, "Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği tüm özelliklere birden sahip olmasıyla tanınacağını"** dile getirmiştir. Zira bir kişinin Mehdi olabilmesi için Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirilen özelliklerin

tamamını birden üzerinde göstermesi gerekmektedir. Yoksa bazı alametlerin var zannedilmesiyle, o kişinin Mehdi olduğunun düşünülmesi doğru değildir. Hz. Mehdi, Allah'ın izniyle ortaya çıktığı zaman, Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği tüm bu alametleri üzerinde taşıyacaktır. Peygamberimiz (sav)'in bildirdiği gibi “seyyid”, yani Peygamberimiz (sav)'in soyundan olacak, İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacak, yeryüzüne benzersiz bir adalet, huzur, bolluk ve bereket getirecektir. Bediüzzaman da buradaki sözleriyle bu alametlerin farklılığına dikkat çekmiş, bu özelliklerle uyuşmayan şahısların Hz. Mehdi olamayacağını hatırlatmıştır.

Bediüzzaman bu konuyu anlatığı sözlerinde bir başka konuyu daha vurgulamış, hadislerde bildirilen Deccallerin, sabık Mehdilerin ve Hz. Mehdi'nin “manevi kişilikler” değil, **“BİRER ŞAHIS”** olduklarını belirten açıklamalar da yapmıştır. Zira **“BİRİ”** ve **“ÖTEKİ”** sözleri burada **“KİŞİ”** ifade eden zamirler olarak kullanılmıştır. Bediüzzaman bu sözleriyle hem **“SABIK MEHDİLERİN”** hem de **“BÜYÜK MEHDİ”**nin **“BİRER ŞAHIS”** olduklarını ifade etmektedir.

<u>HEM "BÜYÜK MEHDİ"NİN HALLERİ SABIK MEHDİLERE (önceki mehdilere) İŞARET EDEN RİVAYETLERE MUTABIK (UYGUN) ÇIKMIYOR:</u>

Bediüzzaman eserlerinde sabık Mehdilerin, ahir zaman Mehdisi'nin üç büyük görevini yerine getiremedikleri için Büyük Mehdi olamayacaklarını anlatmıştır. Bunun bir diğer sebebinin ise yukarıda da açıklandığı gibi, Büyük Mehdi'nin özelliklerinin Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde sabık Mehdilere dair bildirdiği özelliklere uymaması olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman bu açıklamalarıyla Hz. Mehdi'nin, ortaya çıktığında bu özelliklere sahip olmasıyla tanınıp teşhis edilebileceğini hatırlatmıştır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirdiği, Hz. Mehdi'nin ahlakına, fiziksel özelliklerine, soyuna, mücadelesine, yerine getireceği faaliyetlere ait alametler görülmediği takdirde ise, bir kişinin Hz. Mehdi olabileceğinden bahsedilemeyeceğini belirtmiştir. Dolayısıyla da verdiği bu bilgilerle, hadislerde bildirilen müjdelerin henüz gerçekleşmediğine ve Hz. Mehdi'nin geçmiş dönemlerde gelmiş bir şahıs olmadığına dikkat çekmiştir.

Bediüzzaman bu sözleriyle aynı zamanda Hz. Mehdi'nin manevi bir varlık olmadığını, **"BİR ŞAHIS"** olarak müminlerin başında bulunup, onlara önderlik edeceğini de açıklamıştır. Şöyle ki:

1- Bediüzzaman, daha önce gelen Mehdilerin birer şahıs olduklarını anlatıp ardından da Büyük Mehdi ile aralarındaki farkı açıklamıştır. Demek ki Büyük Mehdi de **"BİR ŞAHIS"**tır.

2- Önceki Mehdiler belirtilen görevleri yerine getirememişlerdir. Ama bu görevleri Büyük Mehdi yerine getirecektir. Bu görevlerin yapılabilmesi ise, bir şahsın var olmasını gerektirmektedir. Demek ki Büyük Mehdi de **"BİR ŞAHIS"** olacaktır.

3- Büyük Mehdi, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde tarif ettiği sabık Mehdi'lere dair özelliklere uymamaktadır. Büyük Mehdi, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde müjdelediği ahir zaman Mehdisi'nin özelliklerini taşıyacaktır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığı fiziksel özellikleriyle, ahlakıyla tarif edilen bir şahıs olduğu yüzyıllardır tüm İslam alimleri tarafından bilinen bir gerçektir. Bediüzzaman da burada Büyük Mehdi'nin, hadislerde anlatılan sabık Mehdilerden bu farkına dikkat çekerek, yine **"BİR ŞAHIS"**tan bahsettiğini ifade etmiştir.

Bu açıklamalarda bahsi geçen "sabık Mehdilerin" birer şahıs oldukları kabullenilirken, Bediüzzaman'ın aynı açıklamalarında yine bir şahıs olacağını belirttiği "Büyük Mehdi"nin "bir şahsı manevi" olacağı düşüncesini öne sürmek elbette ki çelişkilidir. Böyle bir durumda, rivayetlerde belirtilen ahir zaman Mehdisi'nden önce gelen tüm Mehdilerin de birer şahsı manevi olması gerekirdi ki, böyle bir durum olmamıştır. Dolayısıyla da böyle bir yaklaşım son derece yanlış ve mantıksızdır. Bediüzzaman'ın da müjdelediği gibi, Peygamberimiz (sav)'in rivayetlerindeki özelliklere

sahip olmasıyla tanınacak olan Büyük Mehdi, ahir zamanda **"BİR ŞAHIS"** olarak ortaya çıkacak ve Allah'ın izniyle Bediüzzaman'ın belirttiği üç görevi birden bizzat yerine getirecektir.

... **HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM, İSEVÎLİK ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEREK DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ** yok eder... *(Mektubat, s. 6)*

Bediüzzaman bu sözünde, Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceğini ve Deccal'in fitnesini fikren etkisiz hale getireceğini bildirmektedir:

HAZRET-İ İSA ALEYHİSSELAM, İSEVİLİK ŞAHSI MANEVİSİNİ TEMSİL EDEREK:

Bediüzzaman bu sözünde **"HZ. İSA'NIN HIRİSTİYANLIĞIN ŞAHSI MANEVİSİNİ TEMSİL ETTİĞİNİ"** belirtmektedir. Bediüzzaman, tarih boyunca gönderilmiş tüm elçiler ve peygamberler gibi, Hz. İsa'nın da onu destekleyen, ona inanan ve onu takip eden kimselerden oluşan bir şahsı manevisi olacağını bildirmektedir. Ancak Bediüzzaman **"İSEVİLİK ŞAHSI MANEVİSİNİ TEMSİL EDEREK"** sözleriyle, Allah'ın adetullahına *(Allah'ın kanununa)* uygun olarak **"HZ. İSA'NIN DA BU ŞAHSI MANEVİNİN BAŞINDA BİZZAT BİR HİDAYET ÖNDERİ OLARAK BULUNACAĞINI"** ifade etmektedir. Nitekim bir şahsı manevinin bir şahsı maneviyi temsil etmesi söz konusu değildir. Bir şahsı manevinin oluşabilmesi için, onun başında öncelikle **"BİR ŞAHSIN"** var olması gerekmektedir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulayarak Hz. İsa'nın bir şahsı manevi olmadığını, kendi şahsı manevisinin başında bulunacağını ve onlara bizzat önderlik edeceğini açıklamaktadır.

Bediüzzaman'ın belirttiği bu gerçekler bir iki soru sorulduğunda da kolaylıkla anlaşılmaktadır:

1- İsevilik şahsı manevisini bir kişi temsil ediyor. Bu kimdir?
Hz. İsa.
2- Hz. İsa kimi temsil ediyor?
İsevilik şahsı manevisini.

Bu soruların cevapları Bediüzzaman'ın Hz. İsa'dan ve şahsı manevisinden ayrı kavramlar olarak bahsettiğini açıkça ortaya koymaktadır.

DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVÎSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ:

Bediüzzaman aynı Hz. İsa gibi Deccal'in de bir şahsı manevisi olacağını belirtmektedir. Ancak Bediüzzaman **“DİNSİZLİĞİN ŞAHS-I MANEVİSİNİ TEMSİL EDEN DECCAL'İ”** sözleriyle, Deccal'in de yine **“BİR ŞAHIS OLARAK BU ŞAHSI MANEVİNİN BİZZAT BAŞINDA BULUNACAĞINI”** ifade etmektedir.

Bediüzzaman eserlerinde, Peygamberimiz (sav)'in ahir zamanda geleceğini müjdelediği tüm isimlerin birer şahıs olduklarını çeşitli delillerle açıklamıştır. Deccal de bu ahir zaman şahıslarından biridir. Bediüzzaman Deccal'in bir şahıs olacağını ne kadar detaylandırarak açıkladıysa, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahıs olacakları konusunda da aynı açıklıkta deliller ortaya koymuştur. Kuşkusuz ki Bediüzzaman'ın bu anlatımlarından bir kısmını farklı yorumlayıp, Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin birer şahsı manevi, ancak Deccal'in bir şahıs olacağını düşünmek çok yanlış bir yaklaşım olacaktır. Zira Bediüzzaman Deccal gibi, **“Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin de BİRER ŞAHIS OLARAK geleceklerini”** ısrarla tekrarlamış ve bunları delilleriyle birlikte açıklamıştır.

... Süfyan ve Mehdi hakkındaki hadislerin ifade ettikleri mana budur ki: ahir zamanda dinsizliğin iki cereyanı (akımı) kuvvet bulacak: **Birisi:** Nifak perdesi altında (inkarcı olduğu halde Müslüman gibi görünerek) Risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in elçiliğini ve yolunu) inkar edecek **SÜFYAN NAMINDA** (adında) **MÜDHİŞ BİR ŞAHIS** ehl-i nifakın (münafık karakterli kimselerin) başına geçecek, Şeriat-ı İslamiyenin (İslam dininin) tahribine (yıkılmasına) çalışacaktır. Ona karşı **AL-İ BEYT-İ NEBEVİNİN SİLSİLE-İ NURANİSİNE** (Peygamberimiz (sav)'in nurani soyuna) **BAĞLANAN EHL-İ VELAYET** (velilerin) **VE EHL-İ KEMALİN** (kamil iman sahiplerinin) **BAŞINA GEÇECEK AL-İ BEYT’TEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **MUHAMMED MEHDİ İSMİNDE BİR ZAT-I NURANİ** (nurlu bir şahıs) O SÜFYANIN ŞAHS-I MANEVİSİ OLAN CEREYAN-I MÜNAFİKANEYİ (münafıklık akımını) YOK EDİP DAĞITACAKTIR**.** *(Mektubat, s. 53)*

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, ahir zamanda inkarcı felsefelerin yayılması için çaba harcayacak bir şahıs olduğu bildirilen Süfyan'dan bahsetmektedir. Bediüzzaman Süfyan'ın fitnesinin, Hz. Mehdi'nin fikri mücadelesi ile ortadan kaldırılacağını haber vermektedir:

SÜFYAN NAMINDA (ADINDA) MÜDHİŞ BİR ŞAHIS:

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirdiği ahir zaman şahıslarından biri de **“Süfyan”**dır. Hadislerde, Süfyan'ın özellikleri ve yürüteceği olumsuz faaliyetler hakkında çeşitli bilgiler verilmiştir. Bediüzzaman da, bu sözünde Süfyan'ın yapacağı bu faaliyetlerden bahsetmekte, onun inkara dayalı mücadelesinin Hz. Mehdi vesilesiyle son bulacağını bildirmektedir. Bediüzzaman, burada kullandığı **“SÜFYAN NAMINDA MÜTHİŞ BİR ŞAHIS”** ifadesiyle Süfyan'ın manevi bir varlık değil, **“BİR ŞAHIS”**

olduğunu belirtmiştir. Peygamberimiz (sav) de hadislerinde Süfyan'ın fiziksel görünümü, kusurları ve hastalıkları hakkında bilgi vererek, Süfyan'ın bir şahıs olduğunu çok açık bir şekilde anlatmıştır.

Aynı durum Hz. İsa ve Hz. Mehdi için de geçerlidir. Hem Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde hem de Bediüzzaman'ın eserlerinde Hz. İsa ve Hz. Mehdi'nin fiziksel özellikleri, mücadeleleri, faaliyetleri gibi konularda çok detaylı bilgiler verilmiştir. Böyle bir durumda Süfyan'ın bir şahıs olacağını kabul edip, Hz. İsa veya Hz. Mehdi'nin birer şahıs olarak ortaya çıkacaklarını kabul etmemek akla ve mantığa uygun değildir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirilen tüm ahir zaman şahısları **"BİRER FERT"** olarak ortaya çıkacaklardır ve onların vesilesiyle ahir zamanda insanlık çok büyük olaylara tanıklık edecektir. Hz. Mehdi, Süfyan'ın İslam aleminde yaptığı manevi tahribatı bizzat ortadan kaldıracak, İslam ahlakının ve Peygamberimiz (sav)'in

sünnetinin yeniden canlanmasını ve dünya çapında yayılmasını sağlayacaktır. Bediüzzaman da bu sözünde bu gerçeği dile getirmiş, **"SÜFYAN NAMINDA MÜTHİŞ BİR ŞAHIS"** olarak bahsettiği Süfyan'ın, yine **"BİR ŞAHIS olduğunu bildirdiği Hz. Mehdi vesilesiyle fikren etkisiz hale getirileceğini"** bildirmiştir.

AL-İ BEYT-İ NEBEVİNİN SİLSİLE-İ NURANİSİNE (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN NURANİ SOYUNA) BAĞLANAN:

Bediüzzaman “AL-İ BEYT-İ NEBEVİNİN SİLSİLE-İ NURANİSİNE BAĞLANAN” sözleriyle “Hz. Mehdi'nin, Peygamber Efendimiz (sav)'in soyundan olan mübarek BİR ŞAHIS olduğunu” bildirmektedir. Bir şahsı manevinin belirli bir soyunun olması akla ve mantığa hiçbir şekilde uygun değildir. Ancak bir insanın peygamber soyundan geleceğinden bahsedilebilir. Bediüzzaman da bu sözüyle bu gerçeği bir kez daha vurgulayarak Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığını, Peygamberimiz (sav)'in soyundan olan “BİR ŞAHIS” olduğunu ifade etmektedir.

EHL-İ VELAYET (VELİLERİN) VE KEMALİN (KAMİL İMAN SAHİPLERİNİN) BAŞINA GEÇECEK:

Bediüzzaman, **“EHL-İ VELAYET (VELİLERİN) VE EHL-İ KEMALİN (KAMİL İMAN SAHİPLERİNİN) BAŞINA GEÇECEK”** sözleriyle, Hz. Mehdi'nin ortaya çıktığında, alimlerin liderliğini üstleneceğini

haber vermektedir. Hz. Mehdi, Allah'ın pek çok ilim ve hikmetle nimetlendirdiği, çok üstün ahlaklı mübarek bir şahıstır. Hz. Mehdi'nin ahlakının ve imanının üstünlüğü pek çok hadiste detaylı olarak tarif edilmektedir. Bu kutlu zat, ortaya çıktığında hem devrinin müceddidi *(her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi, yenileyici)* hem de müçtehidi *(ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi ve önderi)* olacak, dini Peygamber Efendimiz (sav) dönemindeki özüne döndürecektir. Bu üstün özellikleri nedeniyle kendisi tüm alimlerin önderi konumunda olacaktır. Kuşkusuz ki bir şahsı manevinin alimlerden, velilerden ve kamil iman sahiplerinden oluşan bir topluluğun lideri vasfını taşıması söz konusu değildir. Ancak bir insan, böyle bir liderlik görevini üstlenebilir. Bediüzzaman da bu sözleriyle bu gerçeği dile getirmiş, Hz. Mehdi'nin bizzat mümin topluluğunun lideri vasfını taşıyacak üstün vasıflı **“BİR ŞAHIS”** olduğunu ifade etmiştir.

AL-İ BEYT’TEN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN) MUHAMMED MEHDİ İSİMLİ BİR ZAT-I NURANİ (NURLU BİR ŞAHIS):

Bediüzzaman, bu ifadesiyle Hz. Mehdi hakkında birkaç önemli bilgi birden vermektedir. Öncelikle Bediüzzaman **“AL-İ BEYT’TEN”** ifadesiyle bir kez daha Hz.

Mehdi'nin **"PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** belirtmiştir.

Bunun yanı sıra **"MUHAMMED MEHDİ İSİMLİ"** sözleriyle Hz. Mehdi'nin ismi hakkında da bilgi vermiştir. Bediüzzaman Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak verdiği bu bilgiyle, Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığını, **"İSMİ İLE MÜJDELENMİŞ BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** ifade etmiştir.

Bediüzzaman **"BİR ZAT-I NURANİ"** ifadesiyle ise, Hz. Mehdi'nin **"NURANİ BİR ZAT"** olduğunu bildirmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olduğunu vurgulamak isteseydi burada "bir zat-ı nuraniden" değil, "şahsı manevi-i nuraniden" bahsederdi. Ancak Bediüzzaman böyle bir şey söylememiş, "bir zat-ı nurani" demiştir. Ayrıca burada kullanılan **"BİR"** kelimesi de bu konuyu bir başka açıdan daha açıklamakta, Hz. Mehdi'nin **"TEK BİR ŞAHIS"** olduğunu ifade etmektedir. **"ZAT"** kelimesi de yine "birlik" ifade eden bir başka şahıs ifadesidir. Bediüzzaman burada "iki zat", "üç zat" ya da "birileri" ifadesini kullanmamış, Hz. Mehdi'nin açıkça **"tek bir zat"** olduğunu belirtmiştir.

Bu aynı zamanda da Bediüzzaman'ın broşürün başından bu yana Hz. Mehdi için **"8. KEZ"** kullandığı **"ZAT"** ifadesidir. Çok açıktır ki Bediüzzaman, Hz. Mehdi'den bir şahsı manevi ya da bir topluluk olarak bahsetmemektedir. İsmini, soyunu ve nurlu bir kimse olduğunu haber vererek, Hz. Mehdi'nin kutlu **"BİR ZAT", "BİR KİŞİ"** olduğunu defalarca tekrarlamaktadır.

Ahir zamanın en büyük fesadı zamanında, elbette **EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD** (ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi) hem **EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD** (her yüzyıl başında dini hakikatleri devrin ihtiyacına göre ders vermek üzere gönderilen büyük İslam alimi, yenileyen, yenileyici), hem **HAKİM,** hem **MEHDİ** hem **MÜRŞİD** (doğru yolu gösteren kişi) hem **KUTB-U AZAM** (Müslümanların kendisine bağlandıkları büyük evliyalardan, zamanın en büyük mürşidi) olarak **BİR ZAT-I NURANİYİ** (nurlu bir zatı) **GÖNDERECEK** ve **O ZAT** da, **EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN** (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **OLACAKTIR.** Cenab-ı Hak bir dakika zarfında beyn-es sema vel-arz alemini (yer ile gök arasındaki alemi) bulutlarla doldurup boşalttığı gibi bir saniyede denizin fırtınalarını teskin eder (dindirir) ve bahar içinde bir saatte yaz mevsiminin numunesini (örneğini) ve yazda bir saatte kış fırtınasını icad eden **KADİR-İ ZÜLCELAL** (herşeye muktedir olan Yüce Allah) **HZ. MEHDİ İLE DE, ALEM-İ İSLAM'IN** (İslam aleminin) **ZULÜMATINI** (zulüm devrini, karanlığını) **DAĞITABİLİR. VE VA'DETMİŞTİR VAADİNİ ELBETTE YAPACAKTIR.** *(Mektubat, s. 411-412)*

Bediüzzaman ahir zaman alametlerinin şiddetlendiği dönemde Allah'ın insanların kurtuluşuna vesile olması için Peygamberimiz (sav)'in soyundan nurani bir şahıs olan Hz. Mehdi'yi göndereceğini bildirmiş ve bu kutlu zatı geçmiş dönemlerdeki müceddidlerden ayıran özellikleri anlatmıştır:

EN BÜYÜK BİR MÜÇTEHİD ve
EN BÜYÜK BİR MÜCEDDİD:

Peygamberimiz (sav) hadislerinde her yüzyıl başında insanlara din ahlakını ve hükümlerini anlatan, dönemin ihtiyaçlarına göre açıklamalarda bulunan bir müceddid gönderileceğini bildirmiştir. Örneğin İmam-ı Rabbani 1000. Hicri yılın müceddididir. Mevlana Halid-i Bağdadi Hicri 1193 (Miladi 1779) yılında doğmuş, Hicri 1242 yılında (Miladi 1827) vefat etmiştir. Dolayısıyla bu mübarek insan ittifakla Hicri 12. ve 13. asırlar arasındaki müceddiddir. Bediüzzaman Said Nursi ise Mevlana Halid-i Bağdadi'den tam 100 sene sonra, Hicri 1293 (Miladi 1878) yılında doğmuştur. Vefatı ise Hicri 1379 (Miladi 1960) yılıdır. Bediüzzaman da Hicri 12. asrın müceddidi Mevlana Halid'den tam yüz sene sonra yayınlanan Risale-i Nur'un müellifi (yazarı) olması sebebiyle kendisinin de 13. ve 14. asırlar arasındaki müceddid olduğunu belirtmiştir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ise kendisinden sonra geleceğini -tarih vererek- bildirmiş, Hicri 14. ve 15. yüzyıllar arasındaki "müceddid"in Hz. Mehdi olacağını müjdelemiştir. Bediüzzaman bu sözünde de Hz. Mehdi için **"EN BÜYÜK MÜCEDDİD** ve **EN BÜYÜK MÜÇTEHİD"** sıfatlarını kullanmaktadır. **"MÜCEDDİD"** dini hakikatleri devrin ihtiyaçlarına göre açıklayan, **"MÜÇTEHİD"** de ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi ve önderidir. Bu vasıftaki büyük zatlar, İslam toplumlarına örnek olmuş, yol göstermiş, zamanın kutbu olmuş önderlerdir. Bu önderlerden kimi içtihat etme *(hükümleri usulüne uygun olarak Kuran ve hadislerden istifade ile ortaya koyma)* ve hüküm verme vasıflarından dolayı "mezhep önderleri" olmuşlardır; Müslümanlar da onlara uymuşlardır.

İmam Hanefi, İmam Şafi, İmam Hanbeli, İmam Maliki bu önderlerden olup 4 mezhebin kurucularıdır. Bütün ehl-i sünnet onların verdiği hükümlerle amel etmektedir. Bediüzzaman bu "müçtehid ve müceddid"lerin en büyüklerinin ise Hz. Mehdi olacağını ifade etmiştir. Bu da Hz. Mehdi'nin içtihat etme *(hükümleri usulüne uygun olarak Kuran ve hadislerden istifade ile ortaya koyma)* ve hüküm vermeye en yetkili kişi olarak, kendisinin de **"tüm mezhepleri kaldıracağını"** göstermektedir. Zira en büyük mezhep imamı olduğuna göre zaten tüm diğer mezhepleri kaldırması gerekir. Zamanında herkesin ona uyacağının bildirilmiş olması da bunu doğrulamaktadır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin **"en büyük müceddid ve müçtehid"** olduğunu söyleyerek onun tüm mezheplerin üstünde olacağını ifade etmiştir. Geçmişten günümüze pek çok İslam alimi eserlerinde bu konuya değinmişlerdir. İslam tarihinin en büyük alimlerinden biri olan Muhyiddin Arabi ise *"Fütühat-ül Mekkiye"* isimli eserinde bu konuda şöyle bilgi vermiştir:

... MEHDİ, DİNİ PEYGAMBER'İN ZAMANINDA OLDUĞU GİBİ AYNEN UYGULAYACAK. YERYÜZÜNDE MEZHEPLERİ KALDIRACAK. HALİS HAKİKİ

DİNDEN BAŞKA HİÇBİR MEZHEP KALMAYACAK. *(Muhammed B. Resul El Hüseyin El Berzenci, Kıyamet Alametleri, s. 186-187)*

Hüseyin Hilmi Işık ise, *Saadet-i Ebediye* adlı eserinde Hz. Mehdi'nin bu özelliğini şöyle haber vermiştir:

HAZRET-İ MEHDİ, AHİR ZAMANDA DÜNYAYA GELECEKTİR. *Resullulah Efendimizin (sav) soyundan olacaktır. İsa Aleyhisselam'la buluşacak,* ***MEZHEPLERİ KALDIRACAK, YALNIZ ONUN MEZHEBİ KALACAK.*** *(H. Hilmi Işık, Saadeti Ebediye, s. 35)*

Bediüzzaman Said Nursi bilindiği gibi Şafi mezhebindendir. Bir mezhep sahibi değildir ve bir başka mezhep kurucusuna tabi olmuştur; İmam Şafi'yi imamı olarak kabul etmiştir. Bediüzzaman bu konuyu eserlerinde şöyle ifade etmiştir:

"Evvelâ: ***Ben Şafiî'yim****..." (Emirdağ Lahikası, s. 38)*

"... ***hem hususî Şafiîce ibadetime****." (Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 202)*

"Yalnız bu kadar var. ***Ben Şafiîyim****..." (Büyük Tarihçe-i Hayat, s. 206)*

*"****Hattâ Şafiî mezhebinde olduğu için****..." (Emirdağ Lahikası, s. 573)*

Oysa ki Hz. Mehdi tüm mezhepleri kaldıracak ve tüm mezheplerin üzerinde olacaktır. Bir mezhebe bağlı olan Bediüzzaman da, bu özelliğin Hz. Mehdi'ye ait olacağını belirterek kendisinin Hz. Mehdi olmadığını açıklamıştır.

Ayrıca Bediüzzaman bu sözüyle Hz. Mehdi'nin bir şahıs olduğunu bir kez daha çok açık deliller vererek ortaya koymuştur. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin aynı zamanda hem **"BİR MÜCEDDİD"** hem de **"BİR MÜÇTEHİD"** olacağını söylemiştir. Hz. Mehdi'nin bu sıfatlarına uygun olarak "dini devrin ihtiyaçlarına göre açıklayabilmesi ve ihtiyaç olduğunda ayetlerden hüküm çıkarabilmesi, bir İslam alimi ve önderi olabilmesi" için çok açıktır ki **"BİR İNSAN"** olması gerekmektedir. Bir şahsı manevinin "açıklama yapabilmesi, hüküm çıkarabilmesi ya bir İslam alimi ve önderi olabilmesi" mümkün değildir. Bediüzzaman da bu özelliklerini vurgulayarak **"HZ. MEHDİ'NİN BİR ŞAHIS OLDUĞUNU"** ifade etmiştir.

Tüm elçiler ve peygamberler gibi, Peygamberimiz (sav)'den sonra gelen ve İslam tarihinde yer alan hiçbir müceddid veya müçtehid bir şahsı manevi olarak gönderilmemiştir. Allah'ın Kuran'da bildirdiği adetullahına uygun olarak tüm müceddidler, insanları uyarıp korkutacak, onları Allah'ın rızası, rahmeti ve cennetiyle müjdeleyebilecek, onlara doğruyu yanlıştan ayıran, hidayet rehberi olabilecek **"BİRER İNSAN"** olarak gelmişlerdir. Örneğin Mevlana Halid-i Bağdadi ve Bediüzzaman gibi müceddidler yaşadıkları yüzyıllarda birer şahıs olarak gelmiş büyük İslam alimleridir. Bediüzzaman'ın da dikkat çektiği gibi, 1400 senedir heyecanla beklenen Hz. Mehdi de Allah'ın izniyle bu adetullaha uygun olarak müceddid ve müçtehid sıfatlarını taşıyabilecek **"BİR ŞAHIS"** olarak gelecektir.

HAKİM:

Bediüzzaman'ın kullandığı **"HAKİM"** kelimesinin sözlük anlamı, "Haklı ve haksızı ayırıp adalet üzere hükmeden, idare eden"dir. Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği görevlerinden bahsetmiş, halihazırda dağınık halde bulunan tüm İslam dünyasını birleştirip bu birlikteliğin liderliğini üstlenmenin de Hz. Mehdi'nin bu görevlerinden biri olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, burada belirttiği **"HAKİM"**lik sıfatını kullanarak, tüm İslam aleminin başında olacağını ve Müslümanların meselelerine çözüm getireceğini bildirmiştir. Buna göre, Hz. Mehdi karar mekanizmasının başında olacak, onun adil hükümleri ve yönlendirmesiyle İslam dünyası idare edilecektir. Böyle bir gelişme şu ana kadar gerçekleşmemiştir. Nitekim Bediüzzaman da bu gerçeği hatırlatarak Hz. Mehdi'nin henüz gelmediğini dile getirmiş;

ortaya çıktığında Hz. Mehdi'nin bu **"HAKİMLİK VASFINI TAŞIMASIYLA TANINABİLECEĞİNE"** dikkat çekmiştir.

Bunun yanı sıra Bediüzzaman bu sözüyle Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığı konusuna da kesin ifadelerle açıklık getirmiştir. Bir şahsı manevinin "hakimlik" sıfatını taşıması, Müslümanların liderliğini üstlenerek adalet konusunda hüküm verebilmesi, bir topluluğu idare edebilmesi hiç şüphe yok ki imkansızdır. Tüm bunlar ancak bir insanın sahip olabileceği özelliklerdir. Yine bunlar ancak imanla, akıl, muhakeme ve vicdan kullanarak yerine getirilebilecek sorumluluklardır. Bir şahsı manevinin ise bu özelliklerin hiçbirine sahip olmadığı, dolayısıyla da hakim vasfıyla Müslümanları yönetemeyeceği son derece açık bir gerçektir. Bediüzzaman da sözlerinde bu gerçeği açıkça ifade etmiş, Hz. Mehdi'nin **"BİR ŞAHIS"** olduğunu açıklamıştır.

<u>MEHDİ:</u>

Bediüzzaman Rabbimiz'in, ahir zamanın en zorlu ortamında, tüm insanların kurtuluşuna vesile olması için göndereceği mübarek zatın ayrıca **"MEHDİ"** vasfını da taşıyacağını bildirmiştir. **"MEHDİ"** kelimesi, **"HİDAYETE EREN, HİDAYETE VESİLE OLAN VE HİDAYETE YÖNELTEN"** anlamlarındadır. Mehdi sıfatı, özel bir lütuf olarak Allah'ın hidayetine mazhar olan ve Allah'ın kendisine yol gösterdiği kişiyi tanımlamaktadır. Ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi de ismini bu özelliğinden almaktadır. Bir şahsı manevinin "Mehdi vasfını taşıması" ise hiçbir şekilde söz konusu değildir. Allah'tan bir lütuf olarak verilen **"HİDAYET BULMA"** özelliğinin **"BİR İNSANI"** tanımladığı çok açıktır. Bir şahsı manevinin "hidayet bulma" ve "insanların hidayetlerine vesile olma" özellikleri olamaz. Bediüzzaman da burada bu gerçeği vurgulamış, Hz. Mehdi'nin **"MEHDİ"** vasfını belirterek, onun **"BİR ŞAHIS"** olduğunu bir kez daha vurgulamıştır.

<u>MÜRŞİD ve KUTB-U AZAM:</u>

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin özelliklerinden bazılarını saydığı bu sözünde onun aynı zamanda hem **“MÜRŞİD”** hem de **“KUTB-U AZAM”** olacağını bildirmiştir. **“MÜRŞİD”** kelimesi **“DOĞRU YOLU GÖSTEREN KİMSE”** anlamına gelmektedir. **“KUTB-U AZAM”** ifadesi ise **“MÜSLÜMANLARIN KENDİSİNE BAĞLANDIKLARI BÜYÜK EVLİYALARDAN, ZAMANIN EN BÜYÜK MÜRŞİDİ”** anlamındadır. Bediüzzaman bu sözünün başındaki “ahir zamanın en büyük fesadı zamanında” ifadesiyle, Hz. Mehdi'nin dünyanın belki de en buhranlı devresi olan ahir zamanda, dünya çapında yapacağı çalışmalarla, imandan ve doğru yoldan, din ahlakından uzaklaşmış insanlığı gafletten uyandırıp hidayete yönelteceğini bildirmiştir. Hz. Mehdi, Müslümanların kendisine bağlandığı, zamanın en büyük yol göstericisi olacaktır.

Bediüzzaman'ın bu sözünde kullandığı yukarıdaki vasıflar, anlamlarından da anlaşılacağı gibi **“TEK BİR KİŞİ”**ye ait olacak özelliklerdir. Bir şahsı manevinin “mürşid” ve “kutb-u azam” olması düşünülemez. Bediüzzaman açıkça Hz. Mehdi'nin yaşadığı dönemde **“tüm Müslümanların kendisine bağlandığı en büyük evliyalardan, zamanının doğru yolu gösteren en büyük mürşidi olan BİR ŞAHIS”** olacağını ifade etmiştir.

BİR ZAT-I NURANİYİ (NURLU BİR ZATI) GÖNDERECEK:

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi’nin **“BİR ZAT-I NURANİ”** olduğundan bahsetmektedir. Eğer Bediüzzaman Hz. Mehdi’nin bir şahsı manevi olduğunu vurgulamak isteseydi burada **“bir zat-ı nuraniden”** değil, “bir şahsı manevi-i nuraniden” bahsederdi. Ancak çok açık olarak Hz. Mehdi için **“BİR ZAT”** ifadesini kullanmıştır. Ayrıca **“NURANİ”** kelimesiyle de bu mübarek zatın bir özelliğini de vurgulamış, onun **“NURLU BİR ŞAHIS”** olduğunu belirtmiştir. Bir şahsı manevinin **“NURLU”** olmasından söz edebilmek mümkün değildir. Bu bir insanda görülebilecek bir özelliktir. Bediüzzaman da tüm bu vurguları ve açıklamalarıyla Hz. Mehdi'nin bir şahsı manevi olmadığını, mübarek **“BİR İNSAN”** olduğunu açıkça belirtmiştir.

Ayrıca Bediüzzaman burada “iki zat” ya da “üç zat” gibi ifadelere yer vermemiş, kullandığı **“BİR ZAT-I NURANİ”** ifadesiyle Hz. Mehdi'nin yalnızca **“TEK BİR ŞAHIS”** olduğunu da ifade etmiştir.

Bu sözlerdeki **“ZAT”** kelimesi ayrıca Bediüzzaman'ın broşürün başından beri yer alan sözlerinde **“9. KEZ”** kullanılmıştır. Bediüzzaman'ın 9 defa üst üste Hz. Mehdi'den **“ZAT”** sözüyle bahsetmesi, Hz. Mehdi'nin manevi bir şahıs olduğu yönündeki her türlü düşünceyi kesin olarak geçersiz kılmaktadır.

O ZAT:

Bediüzzaman burada da **“O ZAT”** kelimesini kullanarak Hz. Mehdi'nin **“BİR ŞAHIS”** olduğunu bir kez daha itinayla vurgulamıştır. Bediüzzaman burada Hz. Mehdi için **“O”** zamirini **“14. KEZ”**, **“ZAT”** kelimesini ise **“10. KEZ”** kullanmıştır. Bediüzzaman’ın ısrarla yer verdiği bu tekrarlar ve vurgular, bu anlatımların hiçbirinin bir tevafuk olmadığını, Bediüzzaman'ın bu konudaki kanaatinin çok kesin olduğunu ortaya koymaktadır. Bediüzzaman açıkça Hz. Mehdi'nin **“BİR ŞAHIS”** olduğunu belirtmekte ve tüm inananları bu konuda en doğru şekilde bilgilendirmektedir.

EHL-İ BEYT-İ NEBEVİDEN (PEYGAMBERİMİZ (SAV)’İN SOYUNDAN) OLACAKTIR:

Bediüzzaman bu sözüyle de Hz. Mehdi'nin **“BİR ŞAHIS”** olduğunu bir başka önemli delili hatırlatarak yeniden açıklamaktadır. Bediüzzaman **“HZ. MEHDİ'NİN PEYGAMBERİMİZ (SAV)'İN SOYUNDAN GELEN BİR ŞAHIS OLACAĞINI”** belirtmektedir. Bediüzzaman eserlerinde bu konuyu da çok sık olarak vurgulamaktadır. Bediüzzaman bir şahsı manevinin, peygamber soyundan gelemeyeceğini kuşkusuz ki

çok iyi bilmektedir. Bu özelliğini hatırlatarak Hz. Mehdi'nin mübarek bir soydan gelen **“BİR İNSAN”** olacağını ifade etmektedir. Bunun yanı sıra Bediüzzaman risalelerde birçok kez kendisinin Peygamberimiz (sav)'in soyundan olmadığını belirtmiş ve Hz. Mehdi geldiğinde, diğer müceddidlerden bu özelliğiyle ayırt edilebileceğine dikkat çekmiştir.

SONUÇ

Bediüzzaman'ın eserlerinde kullandığı “şahsı manevi” kavramı konusundaki yanlış anlaşılmaya açıklık kazandıran bu izahlara daha pek çok örnek vermek mümkündür. Ancak bunlardan sadece birkaç tanesi bile, Hz. İsa’nın ve Hz. Mehdi’nin ahir zamanda beraberlerindeki mümin topluluklarının şahsı manevisi ile birlikte, onlara önderlik ederek zuhur edeceklerinin anlaşılması için yeterlidir.

Bediüzzaman tüm bu sözlerinde “Hz. İsa ve cemaatinin şahsı manevisi” ve “Hz. Mehdi ve onun cemaatinin şahsı manevisi” olarak iki ayrı kavramdan bahsetmektedir. Bu “ikisinin biraraya gelmesinden şahsı manevi kavramının oluştuğunu”, ancak bu mübarek ve kutlu şahısların şahsı manevileriyle birlikte, bizzat beraberlerindeki müminlere önderlik edeceklerini açıklamaktadır. Üstad, Hz. Mehdi’nin, kendisinden önce gelip geçmiş halifeler, emirler, hükümdarlar gibi cismani bir şahıs olacağını ve Resulullah (sav)’in soyundan gelecek bir zat olarak zuhur edeceğini sözlerinde pek çok defa açıkça ifade etmiştir.

Buraya kadar anlatılanlardan anlaşıldığı gibi, “şahsı manevi” kavramını, onun önderi olan, başındaki şahıstan ayrı, müstakil ve bağımsız değerlendirmek büyük bir hata olur. Kuran’da bahsi geçen tüm mümin topluluklarının başında bir elçi ya da bir kumandan yer almaktadır. Ahir zamanda da Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması gibi dünya tarihinin çok müstesna bir döneminde müminlerin başsız, kendi halinde bir topluluk olarak kalmaları Kuran’da bildirilen adetullaha uygun değildir (en doğrusunu Allah bilir).

Hz. İsa ahir zamanda yeryüzüne gelecek, müminlere önderlik edecek ve Hz. Mehdi ile birlikte İslam’ın nurunun tüm insanları aydınlatmasına vesile olacaklardır. Hz. Mehdi de bir şahsı manevi olarak değil, bizzat gelip ahir zamanda Müslümanların başına geçecek, onları Allah’ın izniyle içine düştükleri sıkıntı ve zorluklardan kurtarıp huzur adalet nimet ve bolluğa kavuşturacaktır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi’nin Siyaset Ve Saltanat Alanlarındaki Görevlerini Nasıl Açıklamıştır?

BEDİÜZZAMAN “HZ. MEHDİ’NİN HEM DİYANET, HEM SİYASET HEM DE SALTANAT ALANLARINDA MEHDİLİK YAPACAĞINI” BELİRTMİŞTİR

Büyük İslam mütefekkiri Bediüzzaman Said Nursi eserlerinde, yüzyıllardır tüm İslam aleminin beklediği Hz. Mehdi'nin gelişi hakkında Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda detaylı açıklamalarda bulunmuştur. Bediüzzaman hadislerde verilen bu bilgilere dayanarak, ahir zamanda gelecek olan Hz. Mehdi'nin üç ayrı alanda birden Mehdilik yapacağını yani, hem **“SIYASET MEHDİSİ”** hem **“SALTANAT MEHDİSİ”** hem de **“DİYANET MEHDİSİ”** olacağını belirtmiştir. Bediüzzaman’ın Hz. Mehdi'nin bu önemli özelliğini açıkladığı sözlerinden biri şöyledir:

“Büyük Mehdi'nin çok vazifeleri var. Ve SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE çok dairede icraatları olduğu gibi...” (Şualar, s. 590)

Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi, Mehdilik görevini sadece tek bir alanda gerçekleştirmeyecek, **dört ayrı alanda birden büyük ve önemli faaliyetleri olacaktır”**.

Ancak Emirdağ Lahikası’na ait yayınlanmamış bir mektubunda, Bediüzzaman'ın **“Gerçi hakikat noktasında ahir zamanda gelecek büyük Hz. Mehdi siyaseti tam dindar İsevilere bırakıp yalnız İslamiyet hakikatlarını isbata, izhara, icraya çalışır...”** şeklinde bir sözü yer almaktadır. Bediüzzaman'ın bu sözüyle ne kastetmiş olduğu ise, çeşitli çevreler tarafından tartışma konusu olmaktadır. Bediüzzaman'ın bu sözlerine dayanılarak, **“Hz. Mehdi'nin yalnızca iman hakikatleri yönünde bir çalışma yapacağı; ancak siyaset ve saltanat alanlarında herhangi bir görev üstlenmeyeceği”** şeklinde yorumlar öne sürülmektedir.

Ancak bu düşünce, Bediüzzaman'ın risalelerde yüzlerce sayfa boyunca anlattığı bilgilerle tamamen çelişmektedir. Zira Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç büyük görev hakkında geniş bilgi vermiş ve Hz. Mehdi'nin **“diyanet, siyaset, saltanat ve mücadele alanlarında Mehdilik görevini ne şekilde yerine getireceğini”** detaylı olarak anlatmıştır. Bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin **“İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacağını, Müslümanların manevi liderliğini üstlenerek İslam Birliği’ni sağlayacağını, Hıristiyan dünyasıyla ittifak yapacağını”** ayrıntılı

olarak açıklamıştır. Bediüzzaman'ın tüm bu izahları hiçbir tartışma ya da tevile yer bırakmayacak kadar açıktır.

Çok açıktır ki eğer Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin sadece iman hakikatleri yönünde bir hizmet yapıp, siyaset ya da saltanat alanlarında görev yapmayacağını düşünseydi, risalelerde böyle bir açıklamaya yer vermez, Hz. Mehdi'nin bu yöndeki görevlerini Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak bu kadar uzun ve ayrıntılı olarak izah etmezdi. Zira Bediüzzaman gibi derin imanlı büyük bir müceddidin, eserlerinde, düşündüğü ve inandığı şeylerin tam tersine açıklamalarda bulunması hiçbir şekilde söz konusu değildir. Açıktır ki ortada bir yanlış anlama vardır ve Bediüzzaman'ın bu mektubundaki sözlerinin yanlış şekillerde yorumlanması söz konusudur. Bu durum Bediüzzaman'ın bahsi geçen mektubunu risalelere koydurtmamış olmasının hikmetlerini de açıkça ortaya koymaktadır. Bediüzzaman da bu konuyu şaibeli gördüğü, kafa karıştırıcı olabileceğini ve yanlış anlaşılabileceğini düşündüğü için söz konusu mektubunu risalelere koydurtmamıştır. Nitekim bu da Bediüzzaman'ın bir kerametidir. Bediüzzaman'ın endişe ettiği durum gerçekleşmiş ve yapılan bu yorum hatası, Bediüzzaman'ın sözlerinin yanlış anlaşılmasına neden olmuştur. Bu nedenle bu konunun açıklığa kavuşturulmasında ve Bediüzzaman'ın bu sözlerle gerçekte ne kastetmiş olduğunun ortaya konmasında fayda vardır.

BEDİÜZZAMAN, HZ. MEHDİ İLE İLGİLİ OLARAK KULLANDIĞI "SİYASET" KAVRAMI İLE NE KASTETMEKTEDİR?

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin siyaset alanındaki görevine ilişkin sözlerinin daha iyi anlaşılabilmesi için öncelikle Bediüzzaman'ın **"siyaset"** kavramını ne anlamda kullandığının ve **"Hz. Mehdi'nin siyaset alanında yerine getireceği icraatlar"** ifadeleriyle ne kastettiğinin tam olarak açıklanması gerekmektedir.

BEDİÜZZAMAN ESERLERİNDE "İKİ AYRI SİYASET KAVRAMI"NDAN BAHSETMEKTEDİR

Bediüzzaman eserlerinde **"iki ayrı siyaset kavramı"**ndan bahsetmektedir. Bunlardan birincisi, Bediüzzaman'ın da hayatı boyunca uzak durduğunu bildirdiği **"dünya siyaseti"**dir. Bediüzzaman eserlerinde bu gerçeği pek çok defa dile getirmiştir. Bediüzzaman'ın bu konudaki sözlerinden bazıları şöyledir:

Bir zaman, bu garazkârane (maksatlı, kötü niyetli) **tarafgirlik** (taraf tutma) **neticesi olarak gördüm ki; mütedeyyin** (dindar, dini emirlere ve yasaklara uyan) **bir**

ehl-i ilim (ilim ehli)**, fikr-i siyasisine muhalif** (siyaset fikrine karşı) **bir âlim-i sâlihi** (samimi bir alimi) **tekfir derecesinde** (küfürle kafirlikle, itham etme derecesinde) **tezyif etti** (rahatsız etti)**. Ve kendi fikrinde olan bir münafığı, hürmetkârane methetti. İşte, <u>siyasetin bu fena neticelerinden ürktüm, eûzü billâhi mine'ş-şeytâni ve's-siyâse</u>** (şeytandan ve siyasetten Allah'a sığınırım.) **<u>dedim. O zamandan beri hayat-ı siyasiyeden</u>** <u>(siyaset hayatından)</u> **<u>çekildim</u>**. (Mektubat, 22.Mektup, 4.Vecih, 4.Düstur, s.247)

Hem iman ve hakikat noktasında bu çeşit merakların büyük zararları var. **Çünki gaflet verecek ve dünyaya boğduracak ve hakikî vazife-i insaniyeti** (insanın gerçek vazifesini) **ve âhireti unutturacak olan en geniş daire ise, siyaset dairesidir**. (Emirdağ Lahikası, s.46)

Bediüzzaman'ın burada **"<u>şeytandan ve siyasetten Allah'a sığınırım</u>"** sözleriyle bahsettiği **"<u>Kuran dışı bir siyaset anlayışı</u>"**dır. Nitekim Allah'a sığındığını söylemesi bu gerçeği açıkça ortaya koymaktadır.

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin de bu anlamda bir siyaset ile ilgilenmeyeceğini bildirmektedir. Ancak Bediüzzaman **"... Ve <u>SİYASET ALEMİNDE, DİYANET ALEMİNDE, SALTANAT ALEMİNDE, MÜCADELE ALEMİNDE</u> çok dairede icraatları olduğu gibi..."** (Şualar, s. 590) sözleriyle de, Hz. Mehdi'nin siyaset aleminde önemli görevler üstleneceğini belirtmektedir. Bediüzzaman'ın burada kullandığı siyaset kavramıyla kastettiği anlam, Bediüzzaman'ın kendisinin de Allah'a sığındığını belirttiği siyaset anlayışından çok farklıdır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, "Peygamberimiz (sav)'in halifesi" yani "Müslümanların manevi lideri" vasfını taşıyarak tüm dünya Müslümanları arasında İslam Birliği'ni kuracağını, Hıristiyan alemiyle ittifak oluşturacağını ve Hz. İsa ile birlikte, İslam ahlakını tüm dünyada hakim kılacağını belirtmiştir. Bediüzzaman'ın detaylı olarak açıkladığı Hz. Mehdi'nin üstleneceği tüm bu görevler, Hz. Mehdi'nin **"Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani tüm dünya Müslümanlarının manevi lideri"** vasfını taşıyacağını ve **"idareci"** konumunda olacağını açıkça ortaya koymaktadır.

Ancak halife olması; yani Müslümanların manevi lideri sıfatını taşıması ayrı, siyaset ise ayrı bir konudur. Hz. Mehdi dünya siyasetiyle bizzat ilgilenmeyebilir ama **"Müslümanları ilgilendiren her konuda çözüm getirecek kişi olarak manevi liderleri Hz. Mehdi olacaktır"**. Hz. Mehdi'nin üstleneceği bu görevin ne şekilde adlandırıldığı önemli değildir. **"Hz. Mehdi'nin ilgileneceği siyaset, '<u>Kuran ahlakı içerisindeki siyaset</u>' olacaktır"**. Önemli olan Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu vazifenin **"<u>Kuran'ın bir hükmü</u>"** olmasıdır. **"Kuran ahlakına uygun siyaset"**in anlamı **"güzel ahlaklı, şefkatli, merhametli olmak, adaletli davranmak, müminler arasında birlik ve kardeşliği, barışı ve sosyal adaleti sağlamak, adaletsizliği gidermek, zenginlik ve refahı sağlamak"**tır. Kuran'da Hz. Mehdi'nin yerine getireceği bu görev **"<u>İslam ahlakının hakimiyeti</u>"** olarak müjdelenmektedir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir... (Nur Suresi, 55)

Hz. Mehdi de Kuran'ın bu hükmü gereği, tüm Müslümanların huzurunu, birlik ve beraberliğini sağlayacak, İslam ahlakının güzelliğini tüm dünyada yerleşik kılacaktır. Bediüzzaman'ın da siyaset ve saltanat kavramlarıyla kastettiği ana konu budur; **"Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının liderliğini üstlenmesi ve Kuran'da belirtilen bu hükme uygun olarak İslam dünyasının menfaatleri yönünde faaliyetlerde bulunması"**dır. Tüm bunlar Kuran ahlakının ve Kuran ayetlerinin bir gereğidir. Bediüzzaman'ın **"o zatın ikinci vazifesi, şeriatı** (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **<u>icra ve tatbik etmektir</u>"** (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9) sözleriyle belirttiği gibi, Hz. Mehdi de, Kuran ahlakının gerekliliklerini uyguladığında, İslam Birliği'nin oluşmaması, Hz. Mehdi'nin idareci vasfını taşımaması, yetki sahibi olmaması ya da lider konumunda olmaması söz konusu değildir. Zira tüm bunlar Allah'ın tüm Müslümanları yaşamakla yükümlü kıldığı hükümlerdir. Nitekim Bediüzzaman da Hz. Mehdi'nin bu vasıfları taşıyacağını **"<u>Hilafet i Muhammediye (A.S.M.)</u>** (Peygamberimiz (sav)'in halifesi) **<u>ünvanı ile şeair-i İslamiyeyi</u>** (İslam ahlakının esaslarını) **<u>ihya etmektir</u>** (yeniden canlandırmaktır)**."** (Emirdağ Lahikası, s. 259) sözleriyle ifade etmektedir.

Bir ayette Allah Müslümanlara, içlerindeki **"emir sahiplerine"** uymalarını şöyle bildirmektedir:

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (Nisa Suresi, 59)

Bu ayet gibi Kuran'da, Müslümanların, Allah'ın kendilerini dünyada ve ahirette kurtuluşa ulaştırması için göndermiş olduğu elçilere uymalarıyla ilgili çok fazla ayet yer almaktadır. İşte Bediüzzaman'ın, **"siyaset aleminde, diyanet aleminde, salatanat aleminde ve mücadele aleminde çok dairede icraatları olduğu gibi"** sözleriyle Hz. Mehdi için kastettiği siyaset anlayışı da budur. Bediüzzaman bu sözlerinde yer alan "siyaset ve saltanat" kavramlarıyla Hz. Mehdi'nin, Kuran'ın bu hükmünü ne şekilde yerine getireceğini açıklamaktadır.

Nitekim risalelerdeki Hz. Mehdi'nin görevlerinin açıklandığı sözler dikkatlice incelendiğinde, Bediüzzaman'ın bu sözleriyle ne kastetmiş olduğu kolaylıkla

anlaşılmakta; Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında pek çok görev üstleneceği açıkça görülmektedir.

BEDİÜZZAMAN EMİRDAĞ LAHİKASI'NDAKİ YAYINLANMAMIŞ MEKTUBUNDA BAHSİ GEÇEN "DİNDAR İSEVİLER" SÖZLERİYLE KİMLERİ KASTETMEKTEDİR?

"Gerçi hakikat noktasında ahir zamanda gelecek büyük Hz. Mehdi siyaseti tam dindar İsevilere bırakıp yalnız İslamiyet hakikatlarını isbata, izhara (açığa çıkarmaya, ortaya koymaya, göstermeye)**, icraya** (uygulamaya, tatbik etmeye, yerine getirmeye) **çalışır..."** (Emirdağ Lahikası – 1)

Bediüzzaman Emirdağ Lahikası'ndaki mektubunda Hz. Mehdi'nin **"siyaseti tam dindar İsevilere bırakacağını"** ifade etmiştir. Bediüzzaman'ın bu sözlerinde **"dindar İseviler"** sözleriyle kimleri kastettiğinin ortaya konulması, Hz. Mehdi'nin görevleri ile ilgili konunun en doğru şekilde anlaşılabilmesi açısından son derece önemlidir. Dikkat edilirse Bediüzzaman burada **"Müslümanlığa dönmüş İseviler"** dememektedir. Demek ki bahsi geçen kişiler **"henüz Müslümanlığı kabul etmemiş Hıristiyanlar"**dır. Bu kişiler henüz Kuran'ı kabul etmemiş, İsevilikten dönerek Müslümanlığa tabi olmamış kişilerdir. Oysa ki Hz. İsa geldiğinde Kuran'a tabi olacak ve Müslüman olacaktır. Dolayısıyla İsevi değil, Muhammedi olacaktır. Ona bağlanan İseviler de, onun Müslüman olmasından dolayı, aynı şekilde Muhammedi olacaklardır.

Dolayısıyla Bediüzzaman'ın sözlerinden, burada **"bahsi geçen Hıristiyanların henüz Kuran'ın tebliğini kabul etmemiş ve Müslümanlığa dönmemiş kimseler oldukları"** açıkça anlaşılmaktadır. Bediüzzaman'ın **"dindar İseviler"** sözleriyle kastettiği **"İncil'e ve Hıristiyanlık dinine bağlı, dindar Hıristiyanlardır"**.

Bediüzzaman ahir zaman ile ilgili sözlerinde İseviler ile ilgili **"iki aşama"**dan bahsetmektedir. **"Bunlardan biri Hz. İsa gelmeden önceki, diğeri de Hz. İsa'nın ortaya çıkışından sonraki dönemdir"**. **Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişinden önceki dönemde dindar İseviler 'dünya siyaseti' ile ilgileneceklerdir**. Nitekim günümüzde de bu durum açıkça görülmektedir. Bediüzzaman da bu sözlerinde bu gerçeği dile getirmiştir.

Bunun yanı sıra önceki satırlarda bu konuya ilişkin olarak Hz. Mehdi'nin ilgileneceği siyasetin yalnızca, **"Kuran ahlakı içerisindeki bir siyaset"** olacağı açıklanmıştı. **"İşte Hz. Mehdi'nin bu dönemde dindar İsevilere bıraktığı siyaset de 'Kuran dışı siyaset' olacaktır"**. Nitekim Hz. Mehdi'nin "Kuran'a uygun olmayan bir siyaseti" "Kuran'a tabi olmayan bir topluluğa" bırakması da çok normaldir. Demek ki İslam ahlakının hakim olmadığı bu dönemde güç ve imkanlar, Kuran'a tabi olmamış bu topluluk için müsait olacaktır.

BEDİÜZZAMAN HZ. MEHDİ İÇİN KULLANDIĞI "ÇOK VAZİFELERİ VAR" SÖZLERİYLE NEYİ İFADE ETMEKTEDİR?

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin görevlerini açıkladığı sözlerinde **"Büyük Mehdi'nin ÇOK VAZİFELERİ VAR..."** (Şualar, s. 590) şeklinde bildirmektedir. Bu sözlerinin devamında ise yine Hz. Mehdi için **"ÇOK DAİREDE İCRAATLARI OLDUĞU GİBİ..."** ifadesini kullanmaktadır.

Bahsi geçen Emirdağ Lahikası'ndaki yayınlanmamış mektubunda ise Hz. Mehdi için**"... o zat-ı mübarek'in** (mübarek şahsın) **veyahut onun cemaat-i nuraniyesinin** (nurani cemaatinin) **şahs-ı maneviyesinin ÇOK VAZİFELERİNDEN en ehemmiyetli vazifesi olan hakaik-i imaniyenin** (iman hakikatlerinin) **isbat ve neşrini** (yayılmasını)**..."** (Emirdağ Lahikası-1) sözlerine yer vermektedir.

Bediüzzaman'ın söz konusu mektubundaki sözlerine dayanılarak "Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini dindar İsevilere bırakıp yalnızca birinci görevi olan iman hakikatlerine yönelik bir çalışma yapacağı" öne sürülmektedir. Ancak Bediüzzaman, yine bahsi geçen bu mektupta **"O ZAT-I MÜBAREK"** olarak bahsettiği Hz. Mehdi'nin **"ÇOK VAZİFELERİNDEN"** söz etmektedir.

1) Bediüzzaman'ın Emirdağ Lahikası'nda bahsettiği ve risalelerin diğer bölümlerinde de yer alan "ÇOK VAZİFELERİ VAR" sözleri ne anlama gelmektedir?

Bediüzzaman, Emirdağ Lahikası'ndaki mektubunda olduğu gibi, risalelerde yüzlerce sayfa boyunca Hz. Mehdi'nin **"çok vazifeleri olacağı"**, **"çok dairede icraatları olacağı"** şeklinde açıklamalarda bulunmuş; **"Hz. Mehdi'nin birinci görevi"**, **"ikinci görevi"** ve **"üçüncü görevi"** olarak adlandırdığı pek çok sözüne yer vermiştir. Eğer Bediüzzaman **"çok vazifeleri var"** diyorsa, bunun Hz. Mehdi'nin tek bir görevini ifade etmesi mümkün değildir. Demek ki **"Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi'nin tek bir görevi yoktur; birden fazla görevi olacaktır"**.

2) Emirdağ Lahikası'na ait söz konusu mektubunda Bediüzzaman "en ehemmiyetli vazifesi olan hakaik-i imaniyenin (iman hakikatlerinin) **isbat ve neşri** (yayılması)**"** (Emirdağ Lahikası-I) **olduğunu belirtmektedir. Buradan birinci görevin ne olduğu anlaşılmaktadır. Peki Hz. Mehdi'nin, Bediüzzaman'ın "çok vazifeleri" sözleriyle ifade ettiği diğer görevleri nelerdir?**

Bediüzzaman bu sorunun cevaplarını risalelerde geniş ve ayrıntılı olarak izah etmiştir. Hz. Mehdi'nin **"diyanet, siyaset, saltanat ve mücadele alemlerinde görevleri olduğunu"** açıklamıştır. İlerleyen satırlarda Hz. Mehdi'nin bu görevleri detaylı olarak anlatılacaktır.

Bediüzzaman'ın risalelerde ele aldığı bir konuyu, sadece tek bir sözüyle değerlendirmek, yanlış yorumlara neden olabilir. Zira Bediüzzaman Risale-i Nur Külliyatı'nın çeşitli eserlerinde Mehdiyet konusuna yer vermiş, bu konularda birbirini tamamlayan önemli açıklamalarda bulunmuştur. Bu konuda da Bediüzzaman, Emirdağ Lahikası'na ait bu mektubundaki Hz. Mehdi'ye ilişkin açıklamalarını, risalalerin diğer bölümlerindeki izahlarıyla tamamlamaktadır. Bediüzzaman bu bölümlerde siyaset ve saltanat konularını çok geniş bir şekilde açıklamıştır.

Dolayısıyla Bediüzzaman'ın bu mektubunda yer alan bu sözlerinin de, Bediüzzaman'ın risalelerde bu kadar uzun yer ayırdığı ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerine dayanarak detaylı olarak anlattığı diğer sözlerinin ışığında değerlendirilmesi gerekmektedir.

BEDİÜZZAMAN, HZ. MEHDİ'NİN GÖREVLERİNİ "ÜÇ AYRI DÖNEMDE" YERİNE GETİRECEĞİNİ AÇIKLAMIŞTIR

Çok defa mektuplarımda işaret ettiğim gibi, MEHDİ AL-I RESUL'ÜN TEMSİL ETTİĞİ KUDSİ CEMAATININ ŞAHS-I MANEVİSİNİN ÜÇ VAZİFESİ VAR. Eğer çabuk kıyamet kopmazsa ve beşer (insanlar) bütün bütün yoldan çıkmazsa, o vazifeleri onun cemiyeti ve seyyidler (Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelenler) cemaati yapacağını rahmet-i İlahiyyeden (Allah'ın rahmetinden) bekliyoruz. Ve ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK. (Emirdağ Lahikası, sf. 259)

1. SAFHA

Hz. Mehdi'nin birinci görevi olan iman hakikatlerini tebliğ ederek inkarcı felsefelerle mücadele ettiği dönem

2. SAFHA

Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki ikinci görevlerini yerine getirdiği dönem

3. SAFHA

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne geldiği ve Hz. Mehdi ile birlikte İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kıldıkları dönem

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin yerine getireceği görevleri açıklarken, bunların belirli bir sıra içerisinde gerçekleşeceğini de belirtmiştir. Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi'nin bu görevlerini yerine getirmesi **"ÜÇ AYRI SAFHA"**da gerçekleşecektir.

<u>BİRİNCİ SAFHA:</u> Hz. Mehdi görevine başladığı ilk yıllarda, Bediüzzaman'ın **"en ehemmiyetli vazifesi olan hakaik-i imaniyenin** (iman hakikatlerinin) **isbat ve neşri** (yayılması)**"** (Emirdağ Lahikası-I) sözleriyle bahsettiği birinci vazifesini yerine getirecektir. Bu dönemde Hz. Mehdi siyaset ve saltanat alanlarında görev yapmayacak, bunu, henüz Kuran'a tabi olmamış olan dindar İsevilere bırakacaktır. Bediüzzaman'ın kullandığı **"neşr"** kelimesinden anlaşıldığı üzere neşriyat yoluyla yani kitap, dergi, CD ve diğer kitle iletişim araçları yoluyla geniş kitlelere iman hakikatleri tebliği yapacaktır.

<u>İKİNCİ SAFHA:</u> Hz. Mehdi ikinci devrede ise siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerine geçecek; İslam Birliği'ni sağlayacak ve inkarcı felsefelere karşı Hıristiyanlarla ittifak sağlayacaktır. Bu dönemde Hz. Mehdi, "Peygamberimiz (sav)'in halifesi" yani "tüm Müslümanların manevi lideri" vasfıyla İslam aleminin başına geçecektir.

<u>ÜÇÜNCÜ SAFHA:</u> Bu üçüncü safhaya geçilen dönem ise, Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişi ve Hz. Mehdi ile birleşmelerinin başlangıç yılları olacaktır. Bu dönem, Hz. Mehdi'nin Hz. İsa'yla birleşerek İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacakları bir devre olacaktır.

<u>BEDİÜZZAMAN HZ. MEHDİ'NİN, BİRİNCİ GÖREVİNİ YAPARKEN SİYASETLE İLGİLENMEYECEĞİNİ NASIL AÇIKLAMIŞTIR?</u>

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, görevlerine başladığı birinci safhada vazifesine birinci görevi olan iman hakikatleri konusunu esas alarak başlayacağını; siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini ise daha sonraki zamanlarda gerçekleştireceğini açıklamıştır. Bediüzzaman'ın bu konudaki sözleri şöyledir:

... Bu zamanda öyle fevkalade hakim cereyanlar (fikir akımları) **var ki, herşeyi kendi hesabına aldığı için, faraza** (farz edelim) **<u>hakiki beklenilen ve bir asır sonra gelecek O ZAT DAHİ BU ZAMANDA GELSE, harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için SİYASET ÂLEMİNDEKİ VAZİYETTEN FERAGAT EDECEK VE HEDEFİNİ DEĞİŞTİRECEK DİYE TAHMİN EDİYORUM.</u>**

Hem üç mes'ele var: **Biri hayat, biri şeriat** (Kuran ahlakının esasları)**, biriimandır. Hakikat noktasında en mühimmi ve en a'zamı** (büyüğü)**, iman mes'elesidir. Fakat şimdiki umumun nazarında** (toplumun gözünde) **ve hal-i âlem ilcaatında** (dünyanın şu anki durumunda) **en mühim mes'ele, hayat ve şeriat** (İslam dininin esasları) **göründüğünden <u>o zât şimdi olsa da, üç mes'eleyi birden umum rûy-i zeminde</u>** <u>(yeryüzündeki genel durumda)</u> **<u>vaziyetlerini değiştirmek nev'-i beşerdeki cârî olan</u>** <u>(bütün insanlar için geçerli olan)</u> **<u>âdetullaha muvafık</u>** <u>(uygun)</u> **<u>gelmediğinden</u>, <u>HERHALDE EN A'ZAM</u>** <u>(büyük)</u> **<u>MES'ELEYİ ESAS YAPIP, ÖTEKİ</u>**

<u>MES'ELELERİ ESAS YAPMAYACAK</u>. Tâ ki iman hizmeti safvetini (saflığını, halisliğini, samimiyetini) umumun nazarında bozmasın ve avamın (ilmi ve bilgisi az olan kimselerin) çabuk iğfal olunabilen (aldatılabilen) akıllarında, o hizmet başka maksadlara âlet olmadığı tahakkuk etsin (anlaşılsın, delilleriyle ispat edilsin). (Kastamonu Lahikası, s. 57)

Bediüzzaman **"... harekâtını o cereyanlara kaptırmamak için siyaset âlemindeki vaziyetten <u>feragat edecek</u> ve <u>hedefini değiştirecek</u> diye tahmin ediyorum..."** sözleriyle Hz. Mehdi'nin görevine başladığı ilk zamanlarda siyaset ve saltanat alanlarındaki ikinci ve üçüncü vazifelerinden feragat ederek bunları bir sonraki safhaya bırakacağını tahmin ettiğini ifade etmiştir. Bediüzzaman bu ilk safhada, ortamın Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini gerçekleştirebilmesi için müsait olmadığını belirtmiştir. Ancak ikinci safhada ortam değişecek ve Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki ikinci ve üçüncü görevlerini yerine getirebilmesi için uygun hale gelecektir.

Bediüzzaman **"Herhalde <u>en azam meseleyi esas yapıp</u>, <u>öteki meseleleri esas yapmayacak</u>"** ifadesiyle ise, Hz. Mehdi'nin en önemli konu olan iman hakikatlerini anlatarak dinsizliğe karşı fikri bir mücadele yürütme görevini **"birinci sıraya alacağını"** belirtmiştir.

"<u>O zat dahi bu zamanda gelse</u>" sözleriyle de, "**kendi yaşadığı dönemde Hz. Mehdi'nin siyaset, saltanat ve mücadele alemindeki görevlerinin yerine getirilebilmesinin mümkün olmadığını belirtmiş; Hz. Mehdi'nin bu vazifelerini yerine getirebilmesinin, bu şahsın ancak <u>AHİR ZAMANDA GELMESİYLE</u> söz konusu olabileceğini"** bildirmiştir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıkladığı sözü şöyledir:

HEM BU ÜÇ VEZAİF (görevin) **BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT BIR CEMAATTE <u>BU ZAMANDA</u> BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ** (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi), **<u>PEK UZAK, ÂDETA KABİL</u>** (mümkün) **<u>GÖRÜLMÜYOR</u>**, **<u>ÂHİR ZAMANDA</u> Al-i Beyt-i Nebevî'nin** (Peygamberimiz (sav)'in soyunun) **cemaat-ı nuraniyesini** (nurani cemaatini) **temsil eden Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevîde <u>ANCAK İÇTİMA EDEBİLİR</u>** (biraraya gelebilir, toplanabilir). (Kastamonu Lahikası, s. 139)

Bediüzzaman burada Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini yerine getirebilmesinin, bu şahsın **"<u>ANCAK AHİR ZAMANDA GELMESİYLE</u>"** mümkün olabileceğini belirtmektedir. **"Yalnızca, sadece"** anlamlarındaki **"<u>ancak</u>"** kelimesi, bu konuya çok kesin olarak açıklık kazandırmaktadır. Demek ki Hz. Mehdi bu görevlerini yerine getirebilmek için Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bildirildiği gibi ahir zamanda gelecek ve bu dönemde şartların değişmesi ile birlikte, zaman içerisinde sırasıyla ikinci ve üçüncü görevlerini de yerine getirebilecektir. Zira o dönemde artık siyaset ile ilgilenmesinin bir mahsuru olmayacaktır.

Bu konu soru cevap şeklinde açıklandığında, Bediüzzaman'ın kastettiği anlam daha iyi anlaşılabilecektir:

1) Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi'nin, diğer görevleri zarar görmeden, siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini yerine getirebilmesi için nasıl bir ortam oluşmalıdır?

Bu dönem **"ahir zaman"** olmalıdır**.**

2) Hz. Mehdi'nin üç görevini birarada yerine getirebilmesi için ne gereklidir?

"Hz. Mehdi'nin ahir zamanda gelmesi" gerekmektedir.

3) Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarındaki görevlerini gerçekleştirebilmesi ancak ne şekilde mümkün olabilecektir?

"Ancak Hz. Mehdi'nin ahir zamanda gelmesiyle" mümkün olabilecektir.

4) Bediüzzaman "ancak Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı manevide içtima edebilir" sözleriyle ne ifade etmektedir?

Bediüzzaman bu sözleriyle **"Hz. Mehdi ve cemaati dışında başka hiç kimsenin bu üç görevi aynı anda yerine getiremeyeceğini"** açıklamaktadır.

BEDİÜZZAMAN "HZ. MEHDİ'NİN, SİYASETİ HANGİ DÖNEMDE TAM ANLAMIYLA DİNDAR İSEVİLERE BIRAKACAĞINI" SÖYLEMEKTEDİR?

Bediüzzaman'ın Emirdağ Lahikası'na ait, yayınlanmamış mektubunda bahsettiği **"Hz. Mehdi'nin siyaseti dindar İsevilere bıraktığı dönem; Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanatla ilgilenmediği, iman hakikatlerini neşr ile uğraştığı BİRİNCİ SAFHA"dır**. Bediüzzaman'a göre Hz. Mehdi bu devrede siyaseti tam olarak dindar İsevilere, yani henüz Müslüman olmamış Hıristiyanlara bırakacaktır.

Nitekim Bediüzzaman da sözlerinde **"Hz. Mehdi'nin siyaseti tam dindar İsevilere bıraktığı bu dönemde yalnız iman hakikatlerini İSPATA, İZHARA ve İCRAYA çalışmakla ilgileneceğini"** bildirmektedir. Bediüzzaman'ın, Hz. Mehdi'nin bu dönemde, **"İslamiyetin esaslarını ispat, izhar ve icraya çalışacağını"** söylemesi, bu dönemin Hz. Mehdi'nin birinci görevini yerine getirdiği **"'ilk dönem'** olduğunu göstermektedir. Zira **"İSPAT"** sözünün kelime anlamı **"doğruyu delil gööstererek meydana koymak, delil ve şahitle bir şeyin sıhhatini göstermek"**tir. **"İZHAR"** kelimesi ise **"açığa kavuşturma, ortaya koyma, gösterme"** anlamına gelmektedir. Bediüzzaman'ın bu sözlerinden, Hz. Mehdi'nin siyaseti tam dindar İsevilere bıraktığı bu dönemde, birinci görevi olan iman hakikatlerini anlattığı, tebliğ aşamasını yerine getirdiği açıkça anlaşılmaktadır.

BEDİÜZZAMAN "ÇOK VAZİFELERİ VAR" SÖZLERİYLE İFADE ETTİĞİ HZ. MEHDİ'NİN GÖREVLERİNİ NASIL AÇIKLAMIŞTIR?

HZ. MEHDİ'NİN BİRİNCİ GÖREVİ:

Bediüzzaman, ateist felsefelerin ahir zamanda tehlike oluşturacağını bildirmiş, özellikle Darwinist, materyalist felsefelerin ateizmle güç bulacaklarını ve Allah'ın varlığını inkar edecek tehlikeli bir çizgiye geleceklerini ifade etmiştir. Bu nedenle **"Hz. Mehdi'nin birinci vazifesinin, maddecilik fikri yani Allah'ı inkar üzerine kurulmuş materyalist, Darwinist ve ateist felsefelerle fikren mücadele etmek ve bu felsefelerin insanlar üzerindeki etkisini tam anlamıyla kaldırmak olacağını"** belirtmiştir:

Birincisi: Fen ve felsefenin tasallutiyle (etkisiyle) ve maddiyun ve tabiiyyun taunu (materyalizm, Darwinizm ve ateizm hastalığı), beşer içine intişar etmesiyle (insanlar arasında yayılmasıyla, her şeyden evvel **felsefeyi ve maddiyun fikrini** (materyalizm, Darwinizm ve ateizm gibi Allah'ı inkar eden dinsiz akımları) **TAM SUSTURACAK BİR TARZDA imanı kurtarmaktır. Ehl-i imanı dalâletten muhafaza etmek** (iman edenleri sapkınlıktan korumak)... (Emirdağ Lahikası, 259)

Ümmetin beklediği, ahir zamanda gelecek zatın üç vazifesinden en mühimi ve en büyüğü ve en kıymetdarı (kıymetlisi) **olan iman-ı tahkikiyi neşr** (delillere dayalı imanı yaymak) **ve ehl-i imanı delaletten kurtarmak** (iman edenleri sapkınlıktan korumak). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

Bediüzzaman eserleriyle büyük bir iman hizmeti vermiş pek çok insanın iman etmesine ve imanda derinleşmesine vesile olmuştur. Ancak Bediüzzaman'ın **"TAM SUSTURACAK BİR TARZDA"** sözleriyle belirttiği **"materyalizmi tüm dünyada, tam anlamıyla etkisiz hale getirme" görevi Bediüzzaman tarafından tam anlamıyla yapılmamış; dünya çapında insanların imanını kurtarma görevi Hz. Mehdi'ye verilmiştir**.

Bilindiği gibi materyalizmin kuvvet bulması Bediüzzaman zamanında devam ettiği gibi, vefatından yani 1960 yıllarından sonra da günümüze kadar devam etmiştir. Televizyon ve radyo kanallarının gelişmesiyle, yazılı basının da desteğiyle etkisi giderek artmıştır. Yani Bediüzzaman'ın vefatından sonra da materyalizm propagandası artarak 21. yy'a kadar gelmiştir.

Dolayısıyla kendisinin de ifade ettiği gibi, Bediüzzaman'ın döneminde bu konuda tam bir sonuç elde edilememiştir. Bediüzzaman da **"tam susturacak tarzda"** sözleriyle bu gerçeğe dikkat çekmiştir. Materyalizm, ateizm ve Darwinizm'in çöküşüyle birlikte insanların imanını kurtarma görevi dünya çapında Hz. Mehdi'ye verilmiştir. Bediüzzaman'ın bizzat başladığı, ancak bütünüyle sona ermeyen bu akımla fikri mücadele, Allah'ın izniyle Hz. Mehdi ile devam edecek ve sonuca ulaştırılacaktır.

HZ. MEHDİ'NİN SİYASET VE SALTANAT ALANLARINDAKİ İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ GÖREVLERİ:

Bediüzzaman'ın, Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinden bahsettiği sözlerinde Hz. Mehdi'nin, Diyanet Mehdisi olmasının yanında aynı zamanda Siyaset Mehdisi ve Saltanat Mehdisi olarak da üç görevi birarada yapacağı açıkça görülmektedir. Bediüzzaman'ın bu konuyu delilleriyle birlikte açıklayan sözlerinden bazıları şöyledir:

O zatın ikinci vazifesi, şeriatı (Kuran ahlakının esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **İCRA VE TATBİK ETMEKTİR** (uygulamak ve yerine getirmektir)**.** (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

1) İCRA VE TATBİK ETMEK:

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci vazifesinin, "İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandırmak olduğunu" belirtmiştir. **"İCRA VE TATBİK ETMEK"**, **"uygulamak, yürürlüğe sokmak, yerine getirmek"** demektir. Bediüzzaman da bu sözüyle Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakının gerekliliklerini ve esaslarını ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetini tüm insanlar arasında uygulamaya koyacağını ve hayata geçireceğini belirtmektedir. Bu da, Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturması ve tüm Müslümanların manevi liderliğini üstlenmesiyle gerçekleştirilecektir.

-Hz. Mehdi "icra ve tatbik etme" görevini nasıl yerine getirecektir?

Çok açıktır ki bunun için Hz. Mehdi'nin **"bu uygulamaları gerçekleştirebilecek bir "yetkiye" sahip olması"** gerekmektedir. Bu da **"Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında görev yapacağını, tüm Müslümanlara yönelik 'idareci bir vasfı' olacağını"** açıkça ortaya koymaktadır.

İkinci vazifesi: HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (a.s.m.) **ÜNVANI İLE** (Peygamberimiz (sav)'in halifesi ünvanı ile) **şeair-i İslamiyeyi** (İslam ahlakının esaslarını) **ihya etmektir** (yeniden canlandırmaktır) **ALEM-İ İSLAM'IN VAHDETİNİ** (İslam aleminin birliğini) **NOKTA-I İSTİNAD EDİP** (dayanak noktası yapıp) **beşeriyeti** (insanlığı) **maddi ve mânevi tehlikelerden ve gadab-ı İlâhi'den** (Allah'ın azabından) **kurtarmaktır. Bu vazifenin, nokta-i istinadı** (dayanak noktası) **ve hadimleri** (hizmetkarları), **MİLYONLARLA EFRADI** (fertleri) **BULUNAN ORDULAR lazımdır**. (Emirdağ Lahikası, s. 259)

2) HİLAFET-İ MUHAMMEDİYE (Peygamberimiz (sav)'in halifesi) **ÜNVANI İLE:**

Hz. Mehdi, halihazırda çeşitli gruplar halinde dağınık olarak bulunan Müslümanları birleştirecek, İslam ahlak ve faziletini, Peygamberimiz (sav)'in gerçek sünnetlerini canlandıracaktır. İslam aleminin birliğini oluşturacak, bu vesileyle insanlığı

maddi ve manevi tehlikelerden kurtaracak ve insanların Allah'ın rızasına uygun bir hayat yaşayarak Allah'ın azabından sakınmalarına vesile olacaktır.

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu ikinci görevini **"Peygamberimiz (sav)'in halifesi"** yani "**Müslümanların manevi lideri"** sıfatıyla yerine getireceğini belirtmiştir. Kuşkusuz ki **Hz. Mehdi'nin, "İslam toplumunun lideri vasfıyla" İslamiyet'i yeniden canlandırması, milyonları bulan bir topluluğun maddi ve manevi gücüyle hareket ederek tüm yeryüzünde İslam birliğini sağlaması" özellikleri, onun "siyaset ve saltanat alanında yapacağı faaliyetleri" ifade etmektedir**.

3) ALEM-İ İSLAM'IN VAHDETİNİ NOKTA-I İSTİNAD EDİP (İslam aleminin birliğini dayanak noktası yapıp)**:**

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, daha önce hiçbir müceddid tarafından yerine getirilmemiş olan görevlerinden birinin **"İslam Birliği'nin sağlanması"** olduğunu bildirmektedir. Hz. Mehdi bu birliğin kurulmasına vesile olacak, milyonlarca Müslümanı biraraya getirecektir. İslam Birliği'nin sağlanması ve bu birliğin liderliği ünvanının taşınması Bediüzzaman'ın döneminde, ondan önceki müceddidlerin tarihinde ve günümüzde de henüz gerçekleşmiş olaylar değildir. Bediüzzaman da bu gerçeği vurgulamış, bu olayların Hz. Mehdi'nin tanınmasında en önemli alametlerden biri olacağını hatırlatmıştır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin ikinci görevi hakkında vermiş olduğu bu bilgiler de yine **"Hz. Mehdi'nin 'idareci' konumda olacağını ve siyaset alanında önemli görevler üstleneceğini"** hiçbir tevile yer bırakmayacak bir şekilde açıklamaktadır. Zira Hz. Mehdi bu birliği sağlayan kişi olarak **"lider"** vasfıyla İslam birliğinin başında bulunacaktır.

4) MİLYONLARLA EFRADI (fertleri)
BULUNAN ORDULAR:

Bediüzzaman bu sözleriyle, Hz. Mehdi'nin bu birlikteliği sağlamasında, ona yardım edecek çok geniş bir kitlenin var olacağından söz etmektedir. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin hizmetinde, Allah'ın varlığı ve birliği konusunu, iman hakikatlerini tüm insanlığa anlatacak, geniş kapsamlı bir iman hizmeti yürütecek olan ilim ve iman toplulukları olacağını bildirmiştir. Kuşkusuz sayıları milyonlarla ifade edilen böylesine geniş bir kitlenin yönlendirilmesi Hz. Mehdi'nin **"yönetici vasfını"** taşıyacağını açıkça ortaya koymaktadır.

Birinci vazife, maddi kuvvetle değil, belki kuvvetli itikad (güçlü ve samimi bir iman) **ve ihlas** (yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu gözetme) **ve sadakatle olduğu halde, bu ikinci vazife, GAYET BÜYÜK MADDİ BİR KUVVET VE HAKİMİYET lazım ki, o ikinci vazife tatbik edilebilsin** (yerine getirilebilsin). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

5) GAYET BÜYÜK MADDİ

<u>BİR KUVVET VE HAKİMİYET:</u>

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci görevinin ancak **"büyük bir maddi kuvvet ve hakimiyetle"** gerçekleştirilebileceğini belirtmiştir. Hz. Mehdi'nin bu vazifesini dünya çapında gerçekleştireceğini hatırlatarak, **"Hz. Mehdi'nin sahip olacağı maddi kuvvet ve hâkimiyetin de çok büyük boyutlarda olacağına"** dikkat çekmiştir.

-Hz. Mehdi'nin büyük bir kuvvet ve hakimiyete sahip olması neyi ifade etmektedir?

"Kuvvet ve hakimiyet" kavramları **"<u>çok büyük bir yetki ve iktidarın varlığını</u>"** ifade etmektedir. Hz. Mehdi'nin böylesine büyük bir yetki gücüne sahip olması, **"<u>lider vasfıyla yönetici konumunda olacağını</u>"** açıkça ortaya koymaktadır.

Peygamberimiz (sav)'in döneminden bu yana böyle bir güç ve hakimiyet sağlanamamıştır. Bediüzzaman böylesine geniş çaplı bir maddi güç ve hakimiyetin Hz. Mehdi döneminde yaşanacağını belirterek, Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında gerçekleştireceği görevlerin ehemmiyetini açıkça ifade etmektedir.

O ZATIN üçüncü vazifesi, <u>HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ</u> (İslam halifeliğini) **<u>İTTİHAD-I İSLAM'A BİNA EDEREK</u>** (İslam birliği üzerine kurarak), **<u>İSEVİ RUHANİLERİYLE</u>** (dindar Hıristiyanlarla ve Hıristiyan alimleriyle) **<u>İTTİFAK EDİP</u>** (iş birliği ve dayanışma içerisine girerek) **<u>DİN-İ İSLAM'A</u>** (İslam dinine) **<u>HİZMET ETMEKTİR</u>. Bu vazife, <u>PEK BÜYÜK BİR SALTANAT ve KUVVET</u> ve milyonlar fedakarlarla** (milyonların fedakarane katılımlarıyla) **tatbik edilebilir** (yerine getirilebilir). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

<u>**6) HİLAFET-İ İSLAMİYE'Yİ** (İslam'ın halifeliğini)</u>**:**

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin bir başka görevinin de İslam toplumunu birleştirmek ve Hıristiyan alemiyle ittifak etmek olduğunu bildirmiştir. Hz. Mehdi'nin bu görevini, iman sahiplerinin, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen fedakar seyyidlerin ve diğer tüm Müslümanların desteğiyle gerçekleştireceğini bildirmiştir.

Bediüzzaman bu sözüyle **"Hz. Mehdi'nin dünya çapında tüm Müslümanların manevi liderliğini üstleneceğini"** bir kez daha belirterek, **"Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanlarında görevlerini"** açıklamıştır.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi ile ilgili izahlarında defalarca tekrarladığı Hz. Mehdi'nin bu özelliğini görmezden gelerek, yalnızca iman hakikatleri yönünde faaliyet yaparak, siyaset ve saltanat alanlarında bir görev üstlenmeyeceğini iddia edebilmek hiçbir şekilde söz konusu değildir. Bediüzzaman çok açık delillerle Hz. Mehdi'nin bu alanlarda çeşitli faaliyetlerde bulunacağını açıklamış ve tüm bunların Hz. Mehdi'nin tanınmasında en önemli alametlerden olacağını belirtmiştir.

<u>**7) İTTİHAD-I İSLAM'A** (İslam birliğine)</u>
<u>BİNA EDEREK:</u>

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin **“siyaset, saltanat ve mücadele alanlarında”** yapacağı faaliyetlerden birinin İslam Birliği’ni oluşturmak olduğunu belirtmiştir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu göreviyle, onun **“idareci”** konumunda olacağını ve **“Müslümanların manevi liderliğini”** üstleneceğini ifade etmektedir.

8) İSEVİ RUHANİLERİYLE (dindar Hıristiyanlarla ve Hıristiyan alimleriyle) **İTTİFAK EDİP** (işbirliği ve dayanışma içerisine girerek) **DİN-İ İSLAM’A** (İslam dinine) **HİZMET ETMEKTİR:**

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin İslam toplumunu birleştirip Hıristiyan önderleriyle, İslam ve Hıristiyanlığın ortak cephesi olan "materyalizm ve dinsizliğe" karşı ittifak edeceğini ve bu yolla İslam dinine hizmet edeceğini bildirmektedir. Bediüzzaman, **“Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların manevi lideri vasfıyla”** Hıristiyanlarla kuracağı bu ittifakı anlatarak Hz. Mehdi'nin **“siyaset alanında”** yürüteceği faaliyetler hakkında bilgi vermektedir. Bediüzzaman tüm bu açıklamalarıyla, Hz. Mehdi'nin yalnızca iman hakikatleri yönünde bir görevi olmayacağını, aksine tüm dünyaya barış ve huzur getirecek çok geniş çaplı hizmetlerde bulunacağını ortaya koymaktadır.

9) PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET:

Bediüzzaman, İslam birliği ile Müslüman ve Hıristiyan dünyasının ittifakı gibi büyük bir olayın ancak üç şartın oluşmasıyla gerçekleşebileceğine dikkat çekmiştir. Bediüzzaman **“PEK BÜYÜK BİR SALTANAT VE KUVVET”** sözleriyle bu şartlardan ikisini açıklamaktadır.

“Saltanat” kavramı, güç ve yetki ifade eden bir kelimedir. **“Kuvvet”** kavramı ise **"istediği şeyi icra edebilme gücü yani yetki"**yi tanımlamaktadır. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturup bu birliğin liderliğini üstleneceğini ve **"pek büyük bir kuvvet ve yetkiye sahip olacağını"** bildirmiştir. Bediüzzaman'ın **"PEK BÜYÜK"** sözleri, Hz. Mehdi'nin sahip olacağı bu kuvvetin ve saltanatın çapının büyüklüğünü ifade etmektedir.

Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin ikinci görevinde olduğu gibi, üçüncü görevini de yine çok büyük bir saltanat ve kuvvet ile gerçekleştireceğini belirtmiştir. Hz. Mehdi'nin İslam birliği ve Hıristiyan alemi arasında sağlayacağı ittifak dünya çapında bir hizmet olacak; bu vazifenin gerektirdiği güç ve saltanat da aynı şekilde dünya çapında çok büyük bir hakimiyetle gerçekleştirilecektir.

Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi'nin üçüncü görevi hakkında sayfalar boyunca yapmış olduğu bu açıklamalar, **“Hz. Mehdi'nin sadece Diyanet Mehdisi olarak hizmet etmeyeceğini, hem siyaset hem de saltanat alanında dünya çapında çok büyük görevler üstleneceğini”** ortaya koymaktadır.

Üçüncü Vazifesi: ... o zat, bütün ehl-i imanın (iman edenlerin) **mânevi yardımlarıyla ve İTTİHAD-I İSLÂM’IN MUAVENETİYLE** (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla) **ve bütün ulema ve evliyanın** (alimlerin ve velilerin) **ve bilhassa**

Al-i Beyt'in neslinden (Peygamberimiz (sav)'in soyundan) **her asırda kuvvetli ve kesretli** (çok sayıda) **bulunan milyonlar fedakâr seyyidlerin iltihaklarıyla** (peygamber soyundan gelen fedakar kimselerin katılımıyla) **o vazife-i uzmâyı** (büyük görevi) **yapmaya çalışır.** (Emirdağ Lahikası, s. 260)

10) İTTİHAD-I İSLAM'IN MUAVENETİYLE (İslam birliğinin yardımlaşmasıyla)**:**

Bediüzzaman burada bir kez daha Hz. Mehdi'nin İslam birliğini oluşturacağından bahsetmiştir. Ancak hiç kuşkusuz ki önceki satırlarda da açıklandığı gibi, Hz. Mehdi bu birliğin başında tüm **"Müslümanların manevi lideri"** olarak bizzat bulunacaktır. Bediüzzaman verdiği bu bilgilerde **"siyaset aleminde görevleri olmasıyla ne kastedildiğini ve Hz. Mehdi'nin bu alanda nasıl bir faaliyet yürüteceğini"** açıkça ifade etmektedir.

Birinci vazife, o iki vazifeden üç-dört derece daha ziyade kıymetdardır (değerlidir), **fakat o ikinci, üçüncü vazifeler PEK PARLAK VE ÇOK GENİŞ BİR DAİREDE** (alanda) **VE ŞA'ŞALI** (gösterişli) **BİR TARZDA olduğundan umumun ve avamın nazarında** (genelin ve halkın gözünde) **daha ehemmiyetli** (önemli) **görünüyorlar.** (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)

11) O İKİNCİ, ÜÇÜNCÜ VAZİFELER PEK PARLAK VE ÇOK GENİŞ BİR DAİREDE (alanda) **VE ŞA'ŞALI** (gösterişli) **BİR TARZDA OLDUĞUNDAN:**

Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin ikinci ve üçüncü görevlerinin **"çok geniş kitleleri ve coğrafyaları kapsayan gösterişli, görkemli ve geniş yankılar uyandıran icraatlar olduğunu"** belirtmektedir. Nitekim, İslam Birliğini kurmak, tüm Müslümanların liderliğini üstlenmek, Hıristiyanlarla ittifak ve dayanışma içine girmek ve sonucunda İslam ahlakını yeryüzüne hakim kılmak, dünya tarihinin belki de en büyük ve en görkemli olaylarından olacaktır. Bediüzzaman tüm bu açıklamalarıyla, "**Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmetlerin yalnızca birinci görevi olan iman hakikatleriyle sınırlı olmayacağını, 'Müslümanların manevi lideri' olarak dünya çapında çok büyük hizmetler vereceğini"** ortaya koymaktadır.

... **Hazret-i Mehdi'nin, o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez. Çünkü HİLÂFET-İ MUHAMMEDİYE (ASM)** (Peygamberimiz (sav)'in halifeliği) **CİHETİNDEKİ** (yönündeki) **SALTANATI, ONUN İLE İŞTİGALE** (ilgilenmeye) **VAKİT BIRAKMIYOR. Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife** (topluluk) **bir cihette** (yönüyle) **görecek. O zat, o taifenin** (topluluğun) **uzun tedkikatı ile** (incelemelerle) **yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak**... (Emirdağ Lahikası, s. 259)

12) HİLÂFET-İ MUHAMMEDİYE (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in halifeliği) **CİHETİNDEKİ** (yönündeki) **SALTANATI, ONUN İLE İŞTİGALE** (ilgilenmeye) **VAKİT BIRAKMIYOR:**

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin çalışmalarından önce, Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan iman hakikatlerini yayma ve materyalizmi fikren yıkma yönünde kullanacağı ilmi malzemeleri hazırlayacak olan bir topluluk olacağından bahsetmektedir. Bediüzzaman "**bir cihette**" yani **"bir yönüyle"** sözleriyle ise bu ilmi topluluğun, materyalizmi fikren etkisiz hale getirilmesi çalışmalarını yalnızca bir açıdan yürüteceklerini, dolayısıyla **"Hz. Mehdi'nin de kendisine program yaparak bu topluluğun çalışmalarından bu yönüyle faydalanacağını"** belirtmektedir. Önceki sayfalarda da belirtildiği gibi, materyalist felsefenin **"tam anlamıyla etkisiz hale getirilmesi"** ise ancak Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmetler neticesinde gerçekleştirilecektir.

Bediüzzaman Hz. Mehdi için burada **"o vazifesini bizzat kendisi görmeğe vakit ve hal müsaade edemez"** sözlerini kullanmıştır. Bunun nedeninin ise, **"Hz. Mehdi'nin dünya çapında tüm 'Müslümanların manevi lideri' olarak 'siyaset ve saltanat alanında gerçekleştireceği büyük görevleri' nedeniyle vakti olmaması olduğunu**" belirtmiştir.

Bediüzzaman'ın bu açıklamaları **"Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanlarının manevi lideri olarak siyaset ve saltanat alanlarında dünya çapında pek çok hizmette bulunacağını"** açıkça ortaya koymaktadır.

... Ahir zamanda **şeriat-i Muhammediyeyi** (Peygamberimiz (sav)'in yolunu, Kuran ahlakını) **ve hakikat-i Furkaniyeyi** (Kuran ahlakının esaslarını, hakikatlerini) **ve sünnet-i Ahmediyeyi** (ASM) (Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **İHYA İLE** (yeniden canlandırma ile)**, İLAN VE İCRA İLE** (herkese duyurarak ve uygulayarak), **BAŞKUMANDANLARI OLAN "BÜYÜK MEHDİ"NİN KEMAL-İ ADALETİNİ** (yüce adaletini) **VE HAKKANİYETİNİ** (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) **dünyaya göstermeleri gayet makul olmakla beraber**, **gayet lazım ve zaruri ve hayat-i içtimaiye-i insaniyedeki düsturların** (cemiyet hayatına ait kuralların) **muktezasıdır** (gereğidir)..." (Şualar, s. 456)

13) ŞERİAT-I MUHAMMEDİYE'Yİ (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in yolunu, Kuran ahlakını) **VE HAKİKAT-İ FURKANİYEYİ** (Kuran ahlakının esaslarını, hakikatlerini) **VE SÜNNETİ AHMEDİYEYİ** (A.S.M.) (Peygamberimiz (sav)'in sünnetini) **İHYA İLE** (yeniden canlandırma ile)**, İLAN VE İCRA İLE** (herkese duyurarak ve uygulayarak)**:**

Bediüzzaman bu sözlerinde Hz. Mehdi'nin siyaset ve saltanat alanında izleyeceği yolu anlatmakta, ikinci ve üçüncü görevlerini yerine getirirken kullanacağı yöntemleri açıklamaktadır. Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"İHYA"** kelimesinin anlamı, **"YENİDEN CANLANDIRMA"**dır. Bediüzzaman'ın da belirttiği gibi, Hz. Mehdi ahir zamanda Kuran'dan uzaklaşmış olan insanların yeniden Kuran ahlakına ve Peygamberimiz (sav)'in sünnetine göre yaşamalarına vesile olacaktır.

"İLAN" kelimesinin anlamı ise, **"HERKESE DUYURMA"**dır. Bediüzzaman'ın açıklamalarına göre Hz. Mehdi, Kuran'ın hakikatlerini ve Kuran ahlakını herkesin

görebileceği, ulaşabileceği şekilde duyuracaktır. Kitle iletişim araçlarını ve teknolojiyi çok iyi kullanacağı anlaşılan Hz. Mehdi, İslam gerçeklerini çok çeşitli ve hikmetli yöntemler kullanarak tüm dünyaya açıkça gösterecek ve ilan edecektir.

"İCRA" kelimesinin anlamı da, **"UYGULAMA"**dır. Bediüzzaman bu sözleriyle de Hz. Mehdi'nin, Kuran ahlakını tüm dünyada hakim edeceğini ve tüm toplumlarda yaşanır hale getireceğini belirtmektedir.

-Hz. Mehdi'nin "ihya, ilan ve icra etme" vasıfları neyi ifade etmektedir?

Bediüzzaman'ın burada kullandığı **"ihya, ilan ve icra ile"** sözleri, bir kez daha Hz. Mehdi'nin **"idareci vasfını"** ifade etmektedir. Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin, tüm dünyanın şahit olacağı şekilde çok geniş çaplı faaliyetlerde bulunacağını ve bunları gerçekleştirirken **"büyük bir yetki"** ve **"yönetim gücü"**ne sahip olacağını ifade etmektedir.

14) BAŞKUMANDANLARI OLAN 'BÜYÜK MEHDİ'NİN KEMAL-İ ADALETİNİ (yüce adaletini) **VE HAKKANİYETİNİ** (haktan ve doğruluktan ayrılmayışını, doğruluğunu) **DÜNYAYA GÖSTERMELERİ:**

Bediüzzaman, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde de bildirildiği gibi, Hz. Mehdi'nin İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılmasıyla birlikte yeryüzünde görülmemiş bir adalet, huzur ve barış ortamının yaşanacağını belirtmektedir. Hz. Mehdi'nin bu yüce adaletine ve hakkaniyetine tüm dünya şahit olacaktır. Bediüzzaman, Hz. Mehdi'nin dünya çapında gerçekleştireceği bu görevi **"başkumandanlık"** sıfatıyla gerçekleştireceğini ifade etmiştir. Bediüzzaman bu sözleriyle Hz. Mehdi'nin **"tüm dünya Müslümanlarının liderliğini"** üstleneceğini bir kez daha açıklamaktadır. Bu konuda sorulacak birkaç soruya verilecek cevaplar, Hz. Mehdi'nin bu özelliğinin çok açık bir şekilde anlaşılmasını sağlayacaktır:

-Hz. Mehdi'nin "başkumandanlık" sıfatını taşıması ne anlama gelmektedir?

Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin bu sıfatını hatırlatarak, Hz. Mehdi'nin tüm dünya Müslümanları üzerinde **"yönetici"** konumunda olacağını bir kez daha açıkça ifade etmektedir.

-Hz. Mehdi'nin tüm dünyaya kemal-i adaletini ve hakkaniyetini göstermesi nasıl gerçekleşecektir?

Yüce bir adalet anlayışının ve haktan ayrılmayışın tüm dünyaya gösterilmesi ancak **"dünya çapında bir idare gücüyle"** söz konusu olabilir. Tüm insanların Hz. Mehdi'nin adalet anlayışına şahit olmaları, Hz. Mehdi'nin **"adalet sağlayabilecek yetkilere sahip bir konumda olacağını"** göstermektedir.

HZ. İSA YERYÜZÜNE İKİNCİ KEZ GELDİĞİNDE, TÜM MÜSLÜMAN VE HIRİSTİYAN ALEMİNİN MANEVİ LİDERi HZ. MEHDİ OLACAKTIR

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişi, yukarıda açıklandığı gibi Hz. Mehdi'nin görevlerini yerine getirdiği **"ÜÇÜNCÜ SAFHA"**da gerçekleşecektir. Bu dönemde Hz. Mehdi, Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani İslam aleminin manevi lideri sıfatıyla dünya çapındaki tüm Müslümanlar arasında İslam Birliği'ni sağlamış olacak ve lider konumunda olacaktır. Aynı dönemde iki ayrı şahsın Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani Müslümanların manevi lideri vasfını taşıması ise söz konusu değildir. Nitekim Hz. İsa geldiğinde, Hz. Mehdi'nin bu durumunda bir değişiklik olmayacak, Hz. İsa da Hz. Mehdi'ye yardımcı olacaktır.

Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde bu durum açıkça ifade edilmiş; Hz. Mehdi ve Hz. İsa'nın birlikte namaz kılacakları ve Hz. İsa'nın **"imamlık sana verilmiştir"** diyerek Hz. Mehdi'yi imamlığa bizzat kendisinin geçireceği bildirilmiştir. Bu hadislerden bazıları şöyledir:

İmamları salih bir insan olan Mehdi olduğu halde, Beytü'l Makdis'e sığınırlar. Orada imamları kendilerine sabah namazını kıldırmak için öne geçtiği bir sırada, bir de bakarlar ki, Meryem oğlu İsa sabah vaktinde inmiştir. Mehdi, Hz. İsa'yı öne geçirmek için arkaya çekilir. HZ. İSA ONUN OMUZLARINA ELİNİ KOYAR VE ONA DER Kİ, "GEÇ ÖNE NAMAZI KILDIR. ZİRA KAMET (namaza başlama işareti) **SENİN İÇİN GETİRİLMİŞTİR."** (Ebu Rafi'den rivayet edilmiştir; İmam Şarani, Ölüm, Kıyamet, Ahiret ve Ahir Zaman Alametleri, Bedir Yayınevi, s. 495-496)

... **Nihayet Meryem oğlu İsa Müslümanların emiri** (Hz. Mehdi) **ona: Gel bize namaz kıldır, der. Bunun üzerine İsa: Hayır, Allah'ın bu ümmete bir ikramı olarak sizin bir kısmınız diğer bir kısım üzerine emirlersiniz, der.** (Sahih-i Müslim, c. 1, s. 209)

Peygamberimiz (sav)'in bu hadisleri son derece anlaşılırdır. Açıktır ki Allah'ın takdiri gereği Hz. İsa, Hz. Mehdi de bir eftaliyet yani üstünlük görmekte ve ona tabi olmaktadır. Bu durum, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde önemle vurgulanmıştır. Bediüzzaman da eserlerinde bu konuyu açıklamış; yeryüzüne ikinci kez gelişinde Hz. İsa'nın Hz. Mehdi'ye tabi olacağını ifade etmiştir:

... Hattâ "Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelir. Hazret-i Mehdi'ye namazda iktida eder (uyar)**, tâbi' olur." diye rivayeti, bu ittifaka** (birleşmeye) **ve hakikat-i Kur'aniyenin metbuiyetine** (Kur'an hakikatlerine uyulmasına, tabi olunmasına) **ve hâkimiyetine işaret eder.** (Şualar, s. 587)

Bediüzzaman bu sözlerinde Peygamberimiz (sav)'in bahsi geçen hadisinde anlatılanların açıklamasını yapmıştır. Hz. İsa'nın namazda imamlığı Hz. Mehdi'ye vermesinin, **"Hz. Mehdi'nin üçüncü görevi gereği Hıristiyan dünyasıyla yapacağı**

ittifakın, Hıristiyan dünyasının Müslümanlığa dönmesi ve Kuran'a tabi olmasıyla sonuçlanacağını" açıklamıştır.

Bediüzzaman'ın yaptığı açıklamalara göre **"bu ittifak sırasında Hz. Mehdi İslam aleminin, Hz. İsa da Müslümanlığa dönmüş olan Hıristiyan aleminin manevi lideri olacaktır. Ama Hıristiyanlığın Kuran'a tabi olmasından dolayı, Peygamberimiz (sav)'in halifesi yani tüm Müslümanların manevi liderliği vasfını Hz. Mehdi taşıyacaktır**. **Dolayısıyla "<u>Hz. Mehdi, bu dönemde "hem Müslüman aleminin hem de Müslüman olmuş Hıristiyan dünyasının manevi lideri olacaktır</u>"**.

BEDİÜZZAMAN KENDİ YAŞADIĞI DÖNEMDE, HZ. MEHDİ'NİN ÜÇ GÖREVİNİN BİRARADA YERİNE GETİRİLMESİNİN MÜMKÜN OLMADIĞINI BELİRTMİŞTİR

Bediüzzaman'ın yukarıda ele alınan sözleri, Hz. Mehdi'nin, siyaset ve saltanat alanında yerine getireceği çok büyük ve önemli faaliyetler olduğunu delilleriyle birlikte ispat etmektedir. Hz. Mehdi'yi, önceki müceddidlerden ayıracak ve insanlara tanıtacak en önemli alametlerden biri, **"Hz. Mehdi'nin bu görevlerin tümünü birarada gerçekleştirmesi"** olacaktır. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve Bediüzzaman'ın eserlerinde tüm bunlar delilleriyle birlikte çok detaylı olarak açıklanmıştır.

Bediüzzaman eserlerinde Hz. Mehdi'nin üç büyük görevinin kendi yaşadığı dönemde henüz gerçekleştirilmediğini ve hatta o dönemde ne bir şahıs ne de şahsı manevi olarak bir topluluk tarafından bu görevlerin yerine getirilmesinin mümkün olmadığını belirtmiştir. Bediüzzaman bu konuyu şöyle açıklamıştır:

HEM BU ÜÇ VEZAİF (görevin) **BİRDEN BİR ŞAHISTA YAHUT BİR CEMAATTE BU ZAMANDA BULUNMASI VE MÜKEMMEL OLMASI VE BİRBİRİNİ CERHETMEMESİ** (birbirine engel olmaması, zarar vermemesi), **PEK UZAK, ÂDETA KABİL** (mümkün) **GÖRÜLMÜYOR**, **âhir zamanda Al-i Beyt-i Nebevî'nin** (Peygamberimiz (sav)'in soyunun) **cemaat-ı nuraniyesini** (nurani cemaatini) **temsil eden Mehdi'de ve cemaatindeki şahs-ı mânevîde ancak içtima' edebilir** (biraraya gelebilir, toplanabilir). (Kastamonu Lahikası, s. 139)

Bediüzzaman **"BU ZAMANDA"** sözleriyle kendi yaşadığı dönemden bahsetmektedir. Ve kendi zamanında, Hz. Mehdi'nin yerine getireceği üç görevi tek bir şahsın aynı anda yerine getirmesinin ve bu üç vazifenin birbirini engellememesinin mümkün olmadığını söylemektedir. Bediüzzaman bu kanaatinin ne kadar güçlü olduğunu **"PEK UZAK"** ve **"ADETA KABİL (MÜMKÜN) GÖRÜNMÜYOR"** sözleriyle açıkça belirtmiştir. Bu da, Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde Hz. Mehdi'nin henüz gelmemiş olduğunu gösteren önemli bir delildir. Bediüzzaman'ın yaşadığı dönemde, üç görevin birden yerine getirilmesine imkan olmamıştır. Bediüzzaman ancak kendisinden bir asır sonra gelecek Büyük Mehdi'nin bu görevleri birarada yerine getirebileceğini bildirmektedir (Kastamonu Lahikası, s. 57).

BEDİÜZZAMAN, "DİYANET, SALTANAT VE SİYASET ALANLARINDAKİ GÖREVLERİ BİRARADA YERİNE GETİREMEDİKLERİ İÇİN" ÖNCEKİ MÜCEDDİDLERİN AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ OLAMADIKLARINI BELİRTMİŞTİR

Bediüzzaman sözlerinde pek çok kez, ne önceki yüzyıllarda gelen müceddidler zamanında ne de kendi yaşadığı dönemde, Hz. Mehdi'nin üç görevinin birarada yerine getirilemediğini ve bunu ancak Hz. Mehdi'nin gerçekleştirebileceğini belirtmiştir. Bediüzzaman'ın bu konuyu açıklayan sözlerinden biri şöyledir:

Gerçi her asırda hidayet edici, bir nevi Hz. Mehdi ve müceddid geliyor ve gelmiş. Fakat HER BİRİ ÜÇ VAZİFELERDEN BİRİNİ BİR CİHETTE (açıdan) **YAPMASI İTİBARIYLA** (nedeniyle) **AHİR ZAMANIN BÜYÜK MEHDİSİ UNVANINI ALMAMIŞLAR.** (Emirdağ Lahikası, s. 260)

BEDİÜZZAMAN TALEBELERİNİN, HZ. MEHDİ'NİN YALNIZCA BİRİNCİ GÖREVİNİ DİKKATE ALDIKLARI İÇİN KENDİSİNE MEHDİLİK KONUSUNDA HÜSN-Ü ZAN BESLEDİKLERİNİ; ANCAK İKİNCİ VE ÜÇÜNCÜ GÖREVLERİNİ GÖZARDI ETTİKLERİ İÇİN " YANILDIKLARINI" BELİRTMEKTEDİR

Ve **ONUN ÜÇ BÜYÜK VAZİFESİ OLACAK**. (Emirdağ Lahikası, s. 260)

Bediüzzaman eserlerinde **"Hz. Mehdi'nin bir veya iki görevi değil, tam olarak ÜÇ GÖREVI olduğunu"** bildirmektedir. Bu üç görevi birarada yerine getirmeyen şahısların ise ahir zamanın Büyük Mehdisi olamayacağını ifade etmiştir.

Bediüzzaman'ın bu konudaki detaylı açıklamalarına rağmen, bu önemli gerçek gözardı edilerek Bediüzzaman'ın Mehdi olabileceği yönünde bazı fikirler öne sürülmektedir. Halbuki Bediüzzaman eserlerinde bu konuya bizzat açıklık getirmiş, Mehdi olmadığını sayfalar boyunca delilleriyle birlikte açıklamıştır. Bu konudaki tüm bu açık beyanlarına rağmen Risale-i Nur'a ve bu eserin yazarı olarak kendisine Mehdilik konusunda hüsn-ü zan besleyenlere ise, bu düşüncelerinin **"karıştırmadan kaynaklanan bir yanlışlık olduğunu"** söylemiştir:

"Risale-i Nur'un şahs-ı manevisini (cemaatini) **haklı olarak Hz. Mehdi telakki ediyorlar** (şahsi bir görüş olarak kabul ediyorlar). **O şahs-ı manevinin de bir mümessili** (temsilcisi)**, Nur şakirdlerinin** (talebelerinin) **tesanüdünden** (dayanışmasından) **gelen bir şahs-ı manevisi ve o şahs-ı maneviden bir nevi mümessili** (temsilcisi) **olan BİÇARE TERCÜMANINI ZANNETTİKLERİNDEN, BAZEN O İSMİ** (Hz. Mehdi ismini) **O'NA VERİYORLAR. Gerçi BU, BİR İLTİBAS** (karıştırma) **BİR SEHİVDİR** (hatadır, yanılmadır), fakat onlar onda mes'ul değiller. **ÇÜNKİ ZİYADE HÜSN-Ü ZAN, ESKİDEN BERİ CEREYAN EDİYOR VE İTİRAZ EDİLMEZ.** Ben de o kardeşlerimin pek ziyade hüsn-ü zanlarını bir nevi dua ve bir temenni ve Nur talebelerinin kemal-i itikadlarının (imanlarının faziletinin) bir tereşşuhu (yansıması) gördüğümden onlara çok ilişmezdim... (Tılsımlar Mecmuası, s. 201) (Emirdağ Lahikası, s. 248)

Bediüzzaman Risale-i Nur'un şahsı manevisinin ve bu eserlerin yazarı olarak kendisinin kimi zaman Hz. Mehdi olabileceğinin düşünüldüğünü, ancak bunun bir karıştırma ve hata olduğunu belirtmiştir. Bir başka sözünde ise bu düşünceye sahip olan kimselerin iman hakikatlerini anlatma konusu yönünde bir değerlendirme yaptıklarını, ancak Hz. Mehdi'nin diğer iki vazifesi olan **"İslam birliğinin sağlanması, tüm İslam dünyasının lideri olması ve Hz. İsa ile birlikte İslam ahlakının dünyaya hakim kılınmasının kendisinde görünmediği hususunu dikkate almadıklarını"** söylemiştir. Bundan dolayı da **Risale-i Nur'a ve kendisine yapılan Mehdilik yakıştırmasının yalnızca bir "zan"dan ibaret olduğunu belirtmiştir**:

... O GELECEK ZATA DAİR HABERLERİ VE İŞARETLERİ, RİSALE-İ NUR'UN ŞAHS-I MANEVİSİNE HATTA BAZEN TERCÜMANINA DA TATBİKE (uydurmaya) **ÇALIŞMIŞLAR** ve Şeriatı ihya (Kuran ahlakının esaslarını hatırlatarak yeniden hayata geçirme) ve hilafeti tatbik olan **<u>ÇOK GENİŞ DAİREDE HÜKMEDEN BU MÜHİM VAZİFESİNİ NAZARA ALMAMIŞLAR</u>** (göz önünde bulundurmamışlar). (Tılsımlar Mecmuası, s. 168)

Bediüzzaman, bu sözüyle Hz. Mehdi'ye dair haber ve işaretlerin Risale-i Nur cemaatiyle özdeşleştirilmeye çalışıldığını ancak bu benzetmenin Hz. Mehdi ile ilgili verilen bilgilere uygun düşmediğini belirtmiştir. Bediüzzaman bu benzetmeyi yapan kimselerin Hz. Mehdi'nin iki büyük ve önemli vazifesini gözardı ettikleri için böyle yanlış bir kanaate vardıklarını ifade etmektedir. İslam birliğinin sağlanması ve Hz. Mehdi'nin tüm Müslümanların liderliğini üstlenmesi, Hıristiyanlarla ittifak sağlanması ve Hz. İsa ile birlikte Kuran ahlakının tüm yeryüzüne hakim olması şu ana kadar henüz gerçekleşmemiştir. Bediüzzaman da dahil olmak üzere, Peygamberimiz (sav)'den sonraki dönemlerde gelen müceddidlerin hiçbiri bu büyük görevleri yerine getirmiş değildir. Dolayısıyla Bediüzzaman da bu gerçeği dile getirerek Risale-i Nur'un şahsı manevisini Mehdilikle vasıflandıranların yanıldıklarını ifade etmektedir. Nitekim bir konuda bir kişiye hüsn-ü zan beslenmesi, bu düşüncenin gerçeği yansıttığını gösteren bir delil değildir. Nitekim Bediüzzaman da risalelerinde bunu dile getirmiştir.

Bediüzzaman Eserlerinde, Kendisinin “Son Müceddid” Ve “Mehdi” Olmadığını Delilleriyle Birlikte Açıklamıştır

RİSALE-İ NUR’UN GELECEK ASIRLARA IŞIK TUTAN BİR ESER OLMASI, BEDİÜZZAMAN’IN SON MÜCEDDİD YA DA MEHDİ OLDUĞUNU GÖSTEREN BİR DELİL DEĞİLDİR; TÜM İSLAM ALİMLERİNİN ESERLERİ GELECEK ASIRLARI AYDINLATMAKTADIR

Büyük İslam alimi Bediüzzaman Said Nursi Risale-i Nur Külliyatı’nda, sahih hadislerle bildirilen Hz. Mehdi'nin çıkışı ve İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılması konusuna geniş yer vermiştir. Bediüzzaman bu açıklamalarında kendisinin Mehdi olmadığını da açıkça ifade etmiştir. Mehdiyet konusunda kendisine hüsn-ü zan besleyen kimselere **“kendisinin Hz. Mehdi olmadığını”** *(Emirdağ Lahikası, s. 266)*, **“Hz. Mehdi'nin yalnızca bir eri, neferi ve öncüsü olduğunu”** *(Barla Lahikası, s. 162)*, **“eserleri ve yaptığı çalışmalar ile Hz. Mehdi'ye zemin hazırladığını”** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 189)*, **“Hz. Mehdi'nin kendisinden bir yüzyıl sonra geleceğini”** *(Kastamonu Lahikası, s. 57)* belirterek bu konuya açıklık kazandırmıştır.

Ancak Bediüzzaman eserlerinde bu konuyu hiçbir şüphe bırakmayacak şekilde, delilleriyle birlikte açıkladığı halde, Bediüzzaman'ın ***“...Bu hakikatdan anlaşılıyor ki; sonra gelecek o mübarek zat Risale-i Nur’u bir programı olarak neşr ve tatbik edecek*** *(yazma ve dağıtma yoluyla yayacak ve uygulayacak). (Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)* sözleri doğrultusunda “<u>Hz. Mehdi'nin Risale-i Nur’u kendisine bir program yapmasının, Bediüzzaman'ın “son müceddid” olduğunu gösterdiği</u>” şeklinde bazı yanlış fikirler öne sürülmektedir. Bediüzzaman'ın ***“Risale-i Nur, bu asrı ve gelecek asırları tenvir edecek*** *(aydınlatacak, nurlandıracak)* ***olan bir mucize-i Kur'âniyedir*** *(Kuran mucizesidir)*.**"** *(Tarihçe-i Hayat, s. 463)* sözleri de bu doğrultuda yanlış şekillerde yorumlanmakta; “<u>Risale-i Nur’un gelecek asırlara yol gösterici özellikte olmasının, Bediüzzaman'ın Mehdi olabileceğinin işareti olduğu</u>” dile getirilmektedir. Oysa ki **“Hz. Mehdi'nin görevlerini yerine getirirken Risale-i Nur’dan istifade etmesi, Bediüzzaman'ın ya da Risale-i Nur’un Mehdiyet görevini üstlenmiş olduğunun bir göstergesi değildir.”**

Bediüzzaman'ın kaleme aldığı, hem çok derin bir Kuran tefsiri, hem de materyalist felsefeyi reddeden ve iman hakikatlerini en iyi şekilde ortaya koyan çok önemli bir eser olan Risale-i Nur Külliyatı, yüzlerce insanın iman etmesine, Allah’a yakınlaşmasına ve doğru yolu görmesine vesile olmuştur. Bediüzzaman, samimi ve hikmetli üslubuyla

ahiret, kader, iman gibi birçok konuyu ülfet kırıcı ve düşündürücü bir üslupla anlatmış ve bu yolla yaratılış hakikatlerinin, akıllara ve vicdanlara yerleşmesine vesile olmuştur. Bediüzzaman Said Nursi'nin eserleri Müslümanlara yol gösterici bu nitelikleriyle son derece önemlidir.

Hz. Mehdi, görevlerini yerine getirirken hak kitabımız Kuran Kerim-i ve Peygamberimiz (sav)'in hadislerini kendisine rehber edinecektir. Ancak bunun yanı sıra, Peygamberimiz (sav)'den bu yana gelmiş geçmiş tüm büyük İslam alimlerinin, bugüne kadar yaşamış olan müceddidlerin eserlerinden ve fikirlerinden istifade edecektir. İmam Gazali, İmam Rabbani, Mevlana Halid, İmam Suyuti, Bediüzzaman Said Nursi gibi büyük İslam alimleri arkalarında Müslümanlara yol gösterici nitelikte önemli eserler bırakmışlardır. Hz. Mehdi, Risale-i Nur Külliyatı'ndan olduğu kadar, bu değerli mütefekkirlerin çalışmalarından da aynı şekilde faydalanacaktır. Bu eserlerin her biri Risale-i Nur Külliyatı gibi gelecek asırları tenvir edecek yani Müslümanlara ışık tutacak, yol gösterecek eserlerdir. Hz. Mehdi geldiğinde tüm bu eserlerin yürürlükten kalkması için hiçbir sebep yoktur. Elbette ki Müslümanlığın esasları hakkında derin tefekkürler içeren tüm bu eserlerden istifade edilecektir. Ancak **"Hz. Mehdi'nin, İmam Gazali'nin, İmam Rabbani'nin ya da Mevlana Halid'in eserlerinden istifade etmesi bu İslam alimlerinin son müceddid ya da Mehdi olduklarını nasıl göstermez ise, Risale-i Nur Külliyatı'ndan istifade etmesi de Bediüzzaman'ın son müceddid olduğunu gösteren bir delil değildir"**.

Hz. Mehdi olmak ayrı, bir eserin gelecek nesillere ışık tutması, yol göstermesi ayrı bir konudur. Nitekim Hz. Mehdi görevlerini yerine getirirken, dünyadaki tüm bilimsel eserlerden; biyoloji ya da felsefe üzerine hazırlanmış çalışmalardan da faydalanacaktır. Ya da Materyalizmin geçersizliğini ortaya koyarken materyalist felsefe aleyhinde yazılmış bilimsel çalışmaları veya Darwinizm ile ilgili eserleri de kullanacaktır. Hz. Mehdi'nin bu bilimsel eserlerden faydalanması da herhangi bir şeyin göstergesi değildir. Önemli olan Hz. Mehdi'nin dünya çapında yapacağı icraatlardır.

Bir şahsın Hz. Mehdi olabileceğinden bahsedilmek için, bu şahsın herşeyden önce Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde belirtilen özelliklere uyması ve yerine getireceği bildirilen görevleri yerine getirmesi gerekmektedir. Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve Bediüzzaman gibi büyük İslam alimlerinin eserlerinde Hz. Mehdi ortaya çıktığında gerçekleşmiş olması gereken pek çok alamet sayılmaktadır. Hz. Mehdi'nin soyu, fiziksel özellikleri, icraatları yüzlerce sahih hadis ile bildirilmiştir. Hz. Mehdi ortaya çıktığında tüm Müslümanlar arasında İslam Birliği'ni kuracak, Hıristiyan dünyasıyla ittifak yapacak, Hz. İsa'yla buluşacak ve birlikte namaz kılacak, Hz. İsa'yla beraber İslam ahlakını tüm dünyaya hakim kılacaktır. Bu özellikleri taşımayan ve bu büyük görevlerin hepsini birarada yerine getirmemiş bir şahsın Hz. Mehdi olmasından bahsedebilmek mümkün değildir. Bediüzzaman da yaşadığı yüzyılın kutbu olarak çok büyük bir iman hizmeti vermiştir ancak bu görevleri yerine getirmemiştir. Bu nedenle Hz. Mehdi

olduğundan bahsedebilmek söz konusu değildir. Nitekim kendisi de eserlerinde bunu çok açık bir şekilde ifade etmiştir.

BEDİÜZZAMAN, RİSALE-İ NUR'UN HZ. MEHDİ'NİN "BİRİNCİ VAZİFESİNE BAZI CİHETLERDE YALNIZCA ÖNCÜLÜK ETTİĞİNİ" BELİRTMİŞTİR; HZ. MEHDİ'NİN BU ESERLERDEN İSTİFADE ETMESİ BEDİÜZZAMAN'IN MEHDİ OLDUĞUNUN BİR GÖSTERGESİ DEĞİLDİR

Kardeşlerimin ikinci iltibası (yanlışlığı): **Fâni** (geçici) **ve çürütülebilir bir şahsiyeti,** <u>BÂZI CİHETLERLE</u> (yönleriyle) **<u>BİRİNCİ VAZİFEDE PİŞDARLIK</u>** (öncülük) **<u>EDEN</u> Nur Şâkirdlerinin** (talebelerinin) **şahs-ı mânevîsini temsil eden o âciz kardeşine veriyorlar. Halbuki bu iki iltibas** (yanlışlık, karıştırma) **da Risale-i Nurun hakikî ihlâsına ve hiçbir şey'e, hattâ mânevî ve uhrevî makamata dahi âlet olmamasına bir cihette** (yönden) **zarar verdiği gibi, ehl-i siyaseti de** (siyaset ehlini de) **evhama** (kuruntuya, vehime, olmayan bir şeyi olur zannı ile endişeye) **düşürüp Risale-i Nur'un neşrine** (yayınlanmasına, dağıtılmasına, duyurulmasına) **zarar gelir. Bu zaman, şahs-ı mânevi zamanı olduğu için, böyle büyük ve bâki** (ebedi) **hakikatlar, fâni** (geçici) **ve âciz ve sukut edebilir** (kusur işleyebilen) **şahsiyetlere bina edilmez.**

Bediüzzaman Nur talebelerinin Mehdilik konusunda kendisine hüsn-ü zan beslediklerini ancak bunun, **"karıştırmadan kaynaklanan bir yanlışlık olduğunu"** dile getirmektedir. Bu sebeple de **kendisi için, "bu şekilde söylemeyin; böyle bir Mehdilik iddiasında bulunmayın"** demektedir. Bediüzzaman böyle yanlış bir hüsn-ü zanda bulunulmasının Mehdiyet konusunda **"yanlış bir zan"** oluşmasına ve böylece iman ehlinin yanlış yönlendirilmesine neden olacağını; sonuçta da bu durumun, Müslümanların gerçek Hz. Mehdi'yi fark etmelerine engel olabileceğini söylemektedir.

Dikkat edilirse Bediüzzaman bu sözlerinde ne kendisinin ne de Nur şakirtlerinin, Hz. Mehdi'nin birinci vazifesini yerine getirdiklerini söylememektedir. Kendisinin **"Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan iman hakikatleri konusunda <u>HZ. MEHDİ'YE SADECE ÖNCÜLÜK ETTİĞİNİ</u> ve <u>BUNU DA YALNIZCA "BAZI CİHETLERDE</u>** <u>(yönlerde)</u>**<u>" YERİNE GETİRDİĞİNİ</u>"** ifade etmektedir. Hz. Mehdi'nin birinci vazifesi olan materyalist felsefenin **"<u>TÜM DÜNYADA</u> VE <u>TAM ANLAMIYLA</u> ETKİSİZ HALE GETİRİLEREK YIKILMASI"**nın ise ancak Hz. Mehdi'nin yerine getireceği hizmetler neticesinde gerçekleştirileceğini belirtmektedir *(Emirdağ Lahikası, 259)*.

Önceki satırlarda da açıklandığı gibi Hz. Mehdi'ye birinci vazifesinde öncülük edecek olan bu çalışmalar, Hz. Mehdi'nin yararlanacağı pek çok ilmi eserden biri olacaktır. **<u>Ancak nasıl ki İslam alimlerinin eserlerinden, bilimsel ya da felsefi çalışmalardan istifade etmesi, bu çalışmaların Mehdilik görevini üstlendiğinin bir delili değilse, "Hz. Mehdi'nin Risale-i Nur'u kendine bir program yapması ve</u>**

bunlardan yararlanması da bu eserlerin Mehdiyet görevini gördüğünün bir ifadesi değildir”.

BEDİÜZZAMAN'IN NEDEN MEHDİ OLAMAYACAĞINI YÜZLERCE SAYFA BOYUNCA DELİLLERİYLE BİRLİKTE AÇIKLAMIŞ OLMASI, “BEN MEHDİ DEĞİLİM” SÖZLERİNİ “USULEN” SÖYLEMEDİĞİNİ AÇIKÇA ORTAYA KOYMAKTADIR

Yaşadığı dönemde yakın çevresinde Bediüzzaman'a Hz. Mehdi olup olmadığı yönünde sorular yöneltilmiştir. Bediüzzaman kendisine sorulan bu soruya “Hayır, ben Mehdi değilim” diyerek cevap vermiş, ancak bunun yanında yüzlerce sayfa boyunca neden Mehdi olamayacağını gerekçeleriyle birlikte delillendirerek açıklamıştır. Açıktır ki eğer Bediüzzaman Mehdi olsaydı, sadece “ben Mehdi değilim” derdi ve böylece konu kapanırdı. Aksini ispatlamak için yüzlerce sayfa boyunca uzun uzun açıklama yapmaya hiçbir şekilde ihtiyaç duymazdı. Onu böyle detaylı bir açıklamaya yapmaya ne zorlayabilirdi ki? Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde, Hz. Mehdi'nin “Mehdilik iddiasıyla ortaya çıkmayacağı” belirtilmiştir. Ancak böyle bir şeyin gizlenmesi gerekiyorsa, bunun için sadece tek bir cümle ile “ben Mehdi değilim” demek yeterlidir. Bu sözler neden ikna edici olmasın; reddetmek için uzun uzun yüzlerce sayfa yalan söylenmesine neden gerek olsun? Nitekim İmam Rabbani, Mevlana Halid gibi tarih boyunca yaşamış olan birçok İslam alimine ve müceddide Hz. Mehdi olup olmadıkları sorulduğunda, bu kişiler de “Ben Mehdi değilim” demişlerdir. Eserlerinde de Peygamberimiz (sav)'in hadisleri doğrultusunda ahir zamanda gelecek Hz. Mehdi'nin özellikleri detaylı olarak anlatmışlardır.

Ancak Hz. Mehdi geldiğinde, ona da böyle bir soru yöneltildiğinde “ben Mehdilik iddiasında bulunmuyorum” diyecektir. Ama yüzlerce sayfa boyunca açıklama yapıp bunun aksini ispatlamaya da çalışmayacaktır. Hz. Mehdi seyyid olacak, ancak, “ben seyyid değilim, Hz. Mehdi şu özelliklere sahip olacak, şu görevleri yerine getirecek ben bu özellikleri taşımıyorum” gibi izahlar yapmayacaktır.

Ama eğer bu durumu açıklayabilmek için, “ben Hz. Mehdi değilim” denmesi yeterli değildir, yüzlerce sayfa yalan söylenmesi gerekiyor” deniyorsa, bunun mantığının da açıklanması gerekir. Bediüzzaman'ın risalelerdeki “Hz. Mehdi'nin kendisinden bir yüzyıl sonra geleceği, kendisinin Hz. Mehdi'nin sadece bir eri, neferi ve öncüsü olduğu, yaptığı çalışmalarla Hz. Mehdi'nin hizmetleri için zemin hazırladığı, Hz. Mehdi'nin üç büyük vazifesini birarada yerine getirmesiyle tanınacağını, kendisinin ise bunu gerçekleştirmediği” yönündeki yüzlerce sayfa açıklamalarının tümünün yalnızca “Mehdiliğini kabul etmemek için usulen söylenmiş sözler” olduğunu iddia etmenin hiçbir mantığı yoktur. **Bediüzzaman gibi büyük bir İslam aliminin, ‘sırf usulen söylenmiş olması için’ yüzlerce sayfa boyunca tüm İslam ümmetini aldatacak**

izahlara yer vermesi, üstelik de tüm bunları Peygamberimiz (sav)'in sahih hadislerine dayandırması hiçbir şekilde söz konusu değildir. Bediüzzaman'ın Mehdiliğini kabul etmemek için yüzlerce sayfa boyunca yalan söylediğini ve Müslümanları yanlış bilgilendirdiğini iddia etmek, çok açıktır ki, derin bir Allah korkusuna ve güçlü bir imana sahip böyle değerli bir İslam alimine karşı çok büyük bir bühtan ve iftira olur. Vefatından yıllar sonra böyle bir iddia ile ortaya çıkılması ise, her ne kadar iyilik adına ve Bediüzzaman'a duyulan sevgi adına da yapılmış olsa, vicdanen hiçbir şekilde kabul edilemez. Bu nedenle Bediüzzaman'ın Mehdiyet konusundaki gerçek düşüncelerinin tam anlamıyla ortaya konmasında fayda vardır.

Bu kitap boyunca yer verilen, Bediüzzaman'ın eserlerinde yüzlerce sayfa boyunca anlattığı Mehdiyet konusuyla ilgili tüm izahları, Bediüzzaman'ın Hz. Mehdi olmadığını delilleriyle birlikte ortaya koymaktadır. Bu gerçeğin anlaşılması için Bediüzzaman'ın bu konuda verdiği delillerden bazılarını kısaca şöyle sıralayabiliriz:

1. Bediüzzaman **"Hz. Mehdi'nin seyyid olacağını; kendisinin ise seyyid değil Kürt olduğunu"** *(Emirdağ Lâhikası, s. 266), (Tenvir, Şualar, s. 365) (Münazarat, s.84; Tarihçe-i Hayat, s.228; Bediüzzaman ve Talebelerinin Mahkeme Müdafaları, s.18);*

2. **"kendisinin Hz. Mehdi'nin bir eri, neferi ve öncüsü olduğunu"** *(Barla Lâhikası, s. 162)*;

3. **"eserleri ve yaptığı çalışmalar ile Hz. Mehdi'ye zemin hazırladığını"** *(Sikke-i Tasdik-ı Gaybî, s. 189);*

4. **"Hz. Mehdi'nin kendi yaşadığı dönemden bir yüz yıl sonra geleceğini"** *(Kastamonu Lâhikası, s. 57);*

5. **"Hz. Mehdi geldiğinde kendisinin vefat etmiş olacağını"** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 172)*

6. **"kendisinin ve Risale-i Nur'un Mehdi sanılmasının bir hata ve karıştırma olduğunu"** *(Emirdağ Lahikası, s. 266)* **açıklayarak Mehdi olmadığını ifade etmiştir.**

7. **"Hz. Mehdi'nin siyaset, saltanat ve diyanet aleminde üç büyük vazifeyi birarada yerine getireceğini"** *(Şualar, s. 456), (Şualar, s. 590), (Emirdağ Lahikası, s. 259-260)* **belirtmiştir; ancak kendisi bu üç görevi birarada yerine getirmemiştir.**

8. **"Hz. Mehdi'nin "materyalizm, ateizm ve Darwinizm gibi temeli Allah'ı inkar etme üzerine kurulmuş olan dinsiz akımları "<u>tam anlamıyla</u>" etkisiz hale getirerek insanların imanını kurtaracağını"** *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9), (Emirdağ Lahikası, s. 259)* **belirtmiştir; ancak bu dinsiz akımların ortadan kalkması Bediüzzaman hayattayken "<u>tam anlamıyla</u>" gerçekleşmemiştir.**

9. **"Hz. Mehdi'nin, "Peygamberimiz (sav)'in halifesi ve tüm Müslümanların manevi lideri" ünvanını taşıyarak İslam ahlakının esaslarını**

yeniden canlandıracağını" *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9),* **açıklamıştır; ancak kendisi tüm inananların halifesi (manevi lideri) vasfını taşımamıştır.**

10. "Hz. Mehdi'nin tüm dünyaya barış, adalet ve hakkaniyet getireceğini ve İslam alemi üzerindeki zulmü kaldıracağını" *(Emirdağ Lahikası, s. 259), (Mektubat, s. 411-412), (Mektubat, s. 440), (Şualar, s. 456)* **belirtmiştir; ancak bu durum Bediüzzaman hayattayken gerçekleşmemiştir.**

11. "Hz. Mehdi'nin 'Müceddid-i Ekber' yani 'en büyük müceddid' vasfını taşıyacağını" *(Tılsımlar Mecmuası, s. 168)* **bildirmiştir; ancak Bediüzzaman bu ünvana sahip olmamıştır.**

12. "Hz. Mehdi'nin tüm mezhepleri kaldıracağını ve "en büyük müçtehid" *(ihtiyaç oluştuğunda ayetlerden hüküm çıkaran büyük İslam alimi ve önderi)* **olarak içtihad yapacağını** *(Tılsımlar Mecmuası, s. 168), (Mektubat, s. 411-412)* **belirtmiştir; ancak Bediüzzaman mezhepleri kaldırmamış, Şafi mezhebine uymuştur.** *(Emirdağ Lahikası, s. 38), (Büyük Tarihçe-İ Hayat, s.202), (Büyük Tarihçe-İ Hayat, s. 206) (Emirdağ Lahikası, s.573)*

13. "Hz. Mehdi'nin İslam Birliği'ni sağlayacağını" *(Emirdağ Lahikası, s. 260)* **belirtmiştir; ancak Bediüzzaman yaşadığı dönemde tüm dünya Müslümanlarını tek bir çatı altında toplayarak İslam Birliği'ni oluşturmamıştır.**

14. "Hz. Mehdi'nin, tüm İslam alimlerinin, Peygamberimiz (sav)'in soyundan gelen seyyidlerin ve tüm Müslümanların desteğini alacağını" *(Emirdağ Lahikası, s. 260)* **açıklamıştır; ancak Bediüzzaman yaşadığı dönemde böyle geniş bir kesimin desteğini almamıştır.**

15. "Hz. Mehdi'nin "üç büyük vazifesini" yerine getirirken çok büyük bir maddi güç ve hakimiyet sahibi olacağını" *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, sf. 9)* **belirtmiştir; ancak Bediüzzaman böyle büyük bir maddi kuvvet ve hakimiyet elde etmemiştir.**

16. "Hz. Mehdi'nin Hıristiyan dünyasıyla ittifak yapacağını" *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9)* **bildirmiştir; ancak Bediüzzaman böyle bir ittifakı gerçekleştirmemiştir.**

17. "Hz. Mehdi'nin Hz. İsa'yla birlikte namaz kılacaklarını" *(Şualar, s. 493)* **belirtmiştir; ancak Bediüzzaman yaşadığı süre içerisinde Hz. İsa'yla birlikte olmamış ve birlikte namaz kılmamıştır.**

18. "Hz. Mehdi'nin Kuran ahlakını tüm dünyaya yerleşik kılacağını ve tüm insanları doğru yola sevk edeceğini" *(Sikke-i Tasdik-i Gaybi, s. 9) (Mektubat, s. 473)* **söylemiştir; ancak İslam ahlakının dünya hakimiyeti de Bediüzzaman hayattayken gerçekleşmemiştir.**

19. "Hz. Mehdi'nin, Hz. İsa ile birlikte Süfyaniyet ve Deccaliyet'in fikir sistemini etkisiz hale getireceklerini" açıklamıştır; ancak Bediüzzaman Hz. İsa ile biraraya gelmemiş ve bu fikir sistemleri etkisiz hale getirilmemiştir.

**BEDİÜZZAMAN'IN SÖZLERİ AÇIKTIR;
TÜM BUNLARIN "BATINİ TEFSİR"
ADI ALTINDA FARKLI ŞEKİLLERDE YORUMLANMASI
GEREKTİĞİ MANTIĞI, BEDİÜZZAMAN'IN
İZAHLARIYLA ÇELİŞMEKTEDİR**

Bir kimsenin Hz. Mehdi olabileceğinden bahsedebilmek için Bediüzzaman'ın yukarıda sayılan sözlerindeki tüm özelliklerin **"tek bir şahıs"** üzerinde görülmesi gerekmektedir. Bediüzzaman hayatını İslam ahlakının tebliğine adamış, bu doğrultuda çok büyük ve şerefli bir mücadele vermiştir. Ancak Hz. Mehdi'nin bu özelliklerine sahip olmamış, dünya çapında yerine getireceği görevleri yerine getirmemiştir.

Bediüzzaman'ın sözleri ve Hz. Mehdi'ye dair henüz gerçekleşmemiş alametler, Bediüzzaman'ın Mehdi olmadığını açıkça ortaya koymaktadır. Ancak bu gerçek, zaman zaman çeşitli şekillerde tevil edilmeye çalışılmakta; Bediüzzaman'ın sözlerine gerçek anlamlarının dışında birtakım yorumlar eklenerek farklı düşünceler gündeme getirilebilmektedir. Hatta bu bakış açısı öyle bir dereceye gelebilmektedir ki, Bediüzzaman'a büyük bir sevgi ve saygı duyan kimseler dahi, Bediüzzaman'ın söylediklerinin anlaşılabilmesi için **"risalelerdeki sözlerinin yeterli olmayacağını"** öne sürebilmektedirler. Bu sözleri, yalnızca özel sırlara vakıf, özel tefsir gücü olan, özel yeteneklere ve hislere sahip bazı özel kişilerin **"batıni tefsir"** yaparak anlayabileceğini savunmaktadırlar. Oysa bu gibi iddialar, böylesine değerli bir müceddidin kaleme aldığı risalelerin tümünü şüpheli hale getirecek son derece tehlikeli girişimlerdir.

Bediüzzaman'ın bizzat kendisi eserlerinde pek çok kez bu konunun önemini ifade etmiş; böylesi bir anlayışa karşı olduğu yönündeki fikirlerini beyan etmiştir. Eğer risalelerdeki metinlerin tefsire ihtiyacı varsa, bunu yine bu metinler üzerinde yapılacak ek açıklamalarla açıklamanın uygun olacağını belirtmiştir. Bu sözlerinden birinde **"Bediüzzaman böyle bir tefsir anlayışına gidilecek olunursa, bunun nasıl suistimale açık hale geleceğini ve bu yolla risalelerde anlatılan hakikatlerin nasıl aslından uzaklaşıp değişeceğini"** şöyle hatırlatmıştır:

Nur'un metni, izaha ihtiyacı olsa, **ya satırın üstünde, ya kenarda hâşiyecikler** (açıklamalar) **yazılsa daha münasiptir** (uygundur). Çünkü metin içine girse, teksir edilen nüshalar ayrı ayrı olur, tashih (düzeltme) lazım gelir. **Hem SU-İ İSTİ'MALE KAPI AÇILIR, MUARIZLAR** (karşı çıkanlar) **istifade ederler. Hem herkes senin gibi muhakkik** (hakikati araştırıp inceleyip bulan) **müdakkik** (inceden inceye tetkik eden, en ufak gizli şeyleri bile görmeye çalışan) **olmaz, YANLIŞ MANA VERİR, BİR KELİME İLAVE EDER, EHEMMİYETLİ BİR HAKİKATI KAYBETMEYE SEBEB OLUR**. Ben tashihatımda (düzeltmelerimde) böyle zararlı ilaveleri çok gördüm... (Emirdağ Lâhikası Elyazma, s. 661)

Yaşadığı yüzyılın müceddidi olan böyle mübarek bir şahsın, tüm dünya Müslümanlarını yakından ilgilendiren Mehdiyet konusundaki önemli açıklamalarının da

batıni tefsir adı altında yanlış yorumlanmaması son derece önemlidir. Böyle bir bakış açısı, Risalelerin orijinal halinden uzaklaşmasına ve Müslümanların yanlış bilgilendirilmelerine neden olacaktır. Bu da, Bediüzzaman'ın hikmetli sözlerinin ve kıymetli açıklamalarının gereği gibi takdir edilememesine yol açacaktır.

Bediüzzaman eserlerinde "Risale-i Nur'un her bir kitabı bir Said'dir. Siz hangi kitaba baksanız benimle karşı karşıya görüşmekten on defa ziyade hem faydalanır, hem hakiki bir surette benimle görüşmüş olursunuz. Risale-i Nur bana hiçbir ihtiyaç bırakmıyor." (Emirdağ Lahikası, s. 159) şeklinde bildirmiştir. Demek ki risaleler, herhangi bir konuda Bediüzzaman'ın tüm kanaatlerini en açık ve doğru şekilde yansıtmaktadır. Mehdiyet konusunda da Bediüzzaman çok anlaşılır açıklamalarda bulunmuş, "kendisinin ya da onun şahsı manevisi olarak Risale-i Nur'un Mehdiyet vazifesini üstlenmemiş olduğunu; ahir zamanın "Büyük Mehdi"sinin, Peygamberimiz (sav)'in hadislerinde ve risalelerde yüzlerce sayfa boyunca anlatılan özelliklere sahip olmasıyla tanınacağını" hiçbir tartışmaya yer bırakmayacak şekilde izah etmiştir.

EK BÖLÜM:
Evrim Teorisinin Sonu

Darwinizm; ara fosil olmadığı halde varmış telkini yapar… Geçersiz deliller sunar… Bulunan bütün fosiller yaratılışı ispat ettiği halde bunun tam aksini savunur… Tesadüfler sonucu oluşma ihtimali ancak 10^{950}'de 1 olan, -yani "oluşması imkansız olan" proteinlerle- yine tesadüfler sonucunda, sanatçılar, bilim adamları, profesörler meydana geleceğine inandırmaya çalışır. Hatta meydana gelen profesörlerin, kendilerinin nasıl tesadüfen meydana geldiğini üniversiteler kurarak araştırdığına da inandırmaya çalışır…

Darwinizm; bir canlı hücre kromozomunda dev bir kütüphaneden daha fazla bilgi kodlanmış olmasını, kör tesadüflerin mucizesi olarak görür… Görmeyen, duymayan, hissetmeyen, şuursuz atomların, gören, duyan, hisseden, düşünen şuurlu insanlar haline gelmesini, tesadüflerin ilahi gücünden olduğunu iddia eder… Tesadüf, Darwinizm'in mucizeler meydana getiren ilahıdır.

1. **Darwinizm artık proteinlerin evrimle oluşabileceğini iddia edemiyor.** Çünkü tek bir proteinin bile tesadüfen doğru dizilimle oluşma ihtimali teorik olarak 10^{950}'de 1 dir. Bu ise gerçekleşmesi matematiksel olarak imkansız bir ihtimaldir.

2. **Darwinizm artık fosilleri evrime delil olarak gösteremiyor.** Çünkü 19. yüzyılın ortalarından bu yana dünyanın dört bir yanında yapılan arkeolojik çalışmalarda, evrimcilerin milyonlarca olduğunu iddia ettikleri "ara geçiş formu" fosillerinden tek bir tane bile bulunamadı. "Kayıp halkaların" bilim dışı bir efsane olduğu anlaşıldı.

3. **Evrimciler bugüne kadar bulunmuş olan sayısız fosil karşısında çaresiz kalmışlardır.** Çünkü bulunan tüm fosiller yaratılışı destekler, ispat eder mahiyettedir.

4. **Evrimciler artık Archaopteryx'in kuşların atası olduğunu iddia edemiyor.** Çünkü Archaopteryx fosilleri üzerinde yapılan son incelemeler bu canlının "yarım kuş" olduğu iddiasını çürütmüştür. Archaopteryx'in uçuş için gerekli anatomi ve beyin yapısını kusursuz olarak barındırdığı yani bir kuş olduğu anlaşılmış, böylece "kuşların evrimi masalı" evrimciler için savunulamaz olmuştur.

5. **Darwinizm artık "At Serisi" diye ortaya konulan sahte dizilimi kullanamıyor.** Çünkü bu sahte serinin dizilimi kullanamıyor. Çünkü bu sahte serinin

geçmişte farklı devirlerde ve farklı coğrafyalarda yaşamış bağımsız canlı türlerinden ibaret olduğu anlaşıldı.

6. Darwinizm artık sudan karaya çıkış hikayesi için Coelecanth isimli fosili kullanamıyor. Çünkü soyu tükenmiş bir ara-form olduğu iddia edilen bu canlının halen yaşamakta olan bir dip balığı olduğu ortaya çıkmıştır ve bu canlı bugüne kadar 200'den fazla sayıda -canlı olarak- yakalanmıştır.

7. Darwinizm, Ramapithecus, Australopithecus Serisi (*A. Bosei, A Robustus, A. Aferensis, Africanus vb.*) gibi canlıların insanların ataları oldukları iddiasını artık savunamıyor. Çünkü bu fosiller üzerinde yapılan araştırmalar, bunların insan ile hiçbir ilgisi olmadığını ve tamamının geçmişte yaşamış maymun türlerinden ibaret olduğunu ortaya koymuştur.

8. Darwinizm rekonstrüksiyon (canlandırma) çizimlerle artık insanları kandıramayacak. Çünkü eskiden yaşamış hayvanların kalıntılarına dayanılarak yapılan bu canlandırmaların (rekonstrüksiyon) hiçbir bilimsel değere sahip olmadığı ve tamamen güvenilmez oldukları bilim adamlarınca açıkça ortaya konmuştur.

9. Darwinizm artık "Piltdown Adamı"nı evrime delil olarak gösteremiyor. Çünkü, yapılan araştırmalar "Piltdown Adamı" diye bir fosilin hiçbir zaman var olmadığını, insana ait bir kafatasına orangutan çenesi eklenerek insanların 40 yıl boyunca kandırıldığını ortaya çıkardı.

10. Darwinizm "Nebraska Adamı"nın ve sözde ailesinin evrimi ispatladığını artık savunamıyor. Çünkü "Nebraska Adamı" hikayesinin dayandırıldığı azı diş kalıntısının aslında soyu tükenmiş yabani bir domuza ait olduğu tespit edildi.

11. Darwinizm artık "Doğal Seleksiyonun evrime sebep olduğu iddiasını savunamıyor. Çünkü, söz konusu mekanizmanın canlıları evrimleştiremeyeceği, onlara yeni özellikler kazandırmayacağı bilimsel olarak ispatlanmıştır.

Darwinistlerin yukarıda sayılanlardan başka daha pek çok yanlış bilgilendirmesi söz konusudur. Bunların tamamının geçersizliği zaman içinde ortaya çıkmıştır. Örneğin; evrimleştirici özelliği olduğu iddia edilen mutasyonların tamamen tahrip edici özelliğe sahip olduğu ve canlılara gelişme değil hastalık, sakatlık veya ölüm getirdiği görülmüştür… Darwinistlerin insan embriyosunda solungaç olarak gösterdiği yapının gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olduğu anlaşılmış, üstelik embriyo çizimlerinde evrimi desteklemek için değişiklikler yapıldığı da ortaya çıkmıştır. Bakterilerdeki antibiyotik direncine ait genetik bilginin bakterinin "var olduğu andan itibaren" DNA'sında bulunduğu ortaya çıkarılmıştır…

Hicri 13. asrın müceddidi Bediüzzaman Said Nursi'nin Risale-i Nur Külliyatı'nda üzerinde durduğu konulardan biri, -Peygamberimiz (sav)'in Ahir Zaman'da tüm Müslümanlara bir rahmet ve bir hidayet önderi olarak gönderileceğini bildirdiği- Hz. Mehdi'dir.

Bediüzzaman eserlerinde "şahsı manevi" kavramından bahsetmiştir. Ancak, bu kavramın kimi zaman, "Bedüzzaman'ın kullandığı anlamdan tamamen farklı" yorumlandığı görülmektedir.

Bediüzzaman'ın, Peygamberimiz (sav) tarafından "Mehdi" olarak isimlendirilen bu mübarek kişinin gelişine yönelik izahları çok kesin, açık ve nettir.

Bu nedenle elinizdeki kitapçığın ilk bölümünde Bediüzzaman'ın, Hz. Mehdi'nin bir şahıs olarak geleceğini anlattığı izahları ele alınmakta ve bu konudaki yanlış yorumlamalara açıklık kazandırılmaktadır.

Kitabın diğer bölüm başlıkları ise şu şekildedir:

"Bediüzzaman Hz. Mehdi'nin Siyaset Ve Saltanat Alanlarındaki Görevlerini Nasıl Açıklamıştır?", "Bediüzzaman Eserlerinde, Kendisinin Son Müceddid Ve Mehdi Olmadığını Delilleriyle Birlikte Açıklamıştır."